ATFK :: BPFK :: EMK :: FMK :: GEO :: KTK :: MÉK

Teodolit a XX.sz. elejéről
Geomatikai és Mérnöki Létesítmények Intézet
Földmérési és Távérzékelési Tanszék

AVIVAT ACADEMIA

A Nyugat- Magyarországi Egyetem lapja

2006 : 3 : május - június

AMI
AGROLINZ MELAMINE INTERNATIONAL

LINZER®
AGRO TRADE

As a newly founded 100 % subsidiary of the AMI group we are active in the field of wholesale of fertiliser products. We are market leaders in the Danube area with our own distribution subsidiaries in the Czech Republic, Slovakia, Hungary, Romania and Serbia and Montenegro.

We are looking for

Sales Trainees (m/w)

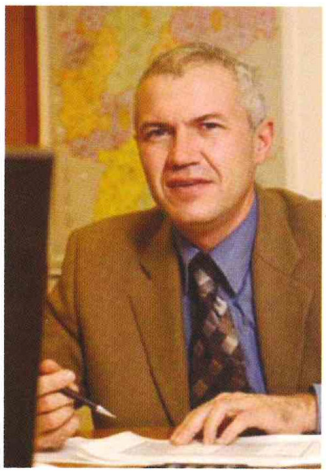

In an inter-divisional 12-month program, you will rotate through several sites of our enterprise mainly in Hungary. Right from the beginning you will become involved in day-to-day business. In addition to interesting activities in an international corporate environment, we offer you attractive opportunities for individual development and further education in accompanying training courses.

We are looking for young university graduates with majors in:

- Agrar economy

You have a good knowledge of English (junior high school level; a command of German is an advantage) and strong MS-Office skills. As a person, you are characterized by your great commitment and a strong relation to agriculture. You are target-oriented, down-home, eager to undergo further training and ready to work abroad. You are flexible, enjoy taking the initiative, and your analytical acumen is topped off with good communication skills. We require that you are a team player and are able to work under pressure and high accuracy standards.

We are aiming for ambitious growth targets in the near future. If you would enjoy reaching them together with us, we would be happy to get to know you. Please send your complete applications to:

AMI Agrolinz Melamine International GmbH, Human Resources, St.-Peter-Straße 25, A-4021 Linz or by e-mail to: jobs@agrolinz.com
Internet: www.agrolinz.com, www.linzeragrotrade.com

TARTALOM

2 Rektori program
4 Együttműködés mindenek előtt – interjú Székely Csabával, a KTK új dékánjával
6 A Gazdasági Tanács tagjai
8 Állami kitüntetésben részesült Dr. Ágfalvi Mihály a
9 GEO főigazgató-helyettese
Bokrétaünnep – új épületszárny épül a GEO-n
AGILE Konferencia a fehérvári kar szervezésében
10 XVI. Selmeczi Diáknapok – más szemmel
Kerted felébred, Őz-tűz – Mészáros Ágnes versei
11 Ballagás és búcsúzás a BPFK-n
12 Nemzetközi kapcsolatok alakítása a BPFK-n
Talán egyszer, Felébresztettél – Kis Violetta versei
13 Gazdára talált játékok – ajándékok az Átmeneti Otthon lakóinak
Szakvizsgás képzés pedagógusoknak a BPFK-n
14 „Jövőnk záloga a család" – Magzatvédelmi Szakmai Nap a pedagógiai karon
Egy cica, két cica... - óvodapedagógus hallgatók kiállítása
15 A disznóóltól a dévai gyermekotthonig – szociálpedagógus hallgatók látogatása Böjte atyánál
16 „Ne szúrj ki magaddal!" – drogprevenciós nap a BPFK-n
17 „Hej, élet, élet, gazdászélet! – a gazdász hagyományok ápolásáról
18 Változás előtt az Agrárhallgatók Nemzetközi Egyesülete
19 WEU-konferencia Mosonmagyaróváron
20 KTK-s hallgatók három cég élén – 10. ECOSIM Menedzsment Bajnokság
Pályakezdési esélyek a pénzügyi szektorban
21 Pénz, tőzsde, szabályozás – könyvajánló
22 Erdőmérnök hallgatók versenye Csehországban
23 Végzős hallgatóimnak – Prof. Dr. Albert Levente írása
24 XV. Gyakorlós Hét Győrött
V. Országos Egyetemi-főiskolai Versmondó Verseny
25 Testnevelést Tanító Hallgatók Országos Szakmai Találkozója Győrben
26 Ételkészítés és felszolgálás szintvizsga az ATFK-n
27 Egészségnap a győri tanítóképzőn
Brémai muzsikusok – németországi vendégszereplésen vett részt az ATFK zenekara
28 Záróbuli a TK-klubban
Comenius 2.1 projekt értékelő konferencia a tanítóképzőn
29 Királylány a kifutón – tanítóképzős siker az egyetemek szépségversenyén
Hagyomány és fejlődés – Apáczai Napok Konferencia
Az AMI bemutatkozása Nagyváradon
30 A halál becsomagolása és mások – beszámoló a IX. Terméktervező Műhelynapokról
31 Az Építéstan Tanszék soproni története 2.
32 Köszöntjük a 85 éves Lux András – Prof. Dr. Molnár Sándor levélinterjúja
34 85 éves Rédei György Pál professzor
35 Születésnapi köszöntő –Perlaki Ferenc 85 éves
A Véradók Világnapján – a NYME Vöröskereszt Alapszervezetének titkára
36 Mechanikát Oktatók Találkozója Pécsett
37 130 éve született Legány Ödön
MÉTE-konferencia Mosonmagyaróváron
38 150 éve született Sigmund Freud – Jávorszky Edit írása
39 Professzorok Klubja- új kezdeményezés a NYME-n
40 Állásbörze - Főzőverseny – Hallgatói sikerek az Erdőmérnöki Karon
41 A monitor előtti munkavégzésről – foglalkozás-egészségügyi javaslatok
42 Emlékezés Kettinger Gyuláékra
43 In memoriam Murai Béla
Elhunyt Sipőcz József
44 Egyetemi Sportnap – móvári és győri szemszögből

Vivat Academia

A Nyugat-Magyarországi Egyetem lapja

Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskolai Kar - Győr,
Benedek Elek Pedagógiai Főiskolai Kar - Sopron,
Erdőmérnöki Kar - Sopron,
Faipari Mérnöki Kar - Sopron,
Geoinformatikai Főiskolai Kar - Székesfehérvár,
Közgazdaságtudományi Kar - Sopron,
Mezőgazdaság- és Élelmiszertudományi Kar - Mosonmagyaróvár

IV. évfolyam, 3. szám
2006. május - június

Főszerkesztő: Hargitai Gábor, hargitaig@nyme.hu
Olvasószerkesztő: Tóth András tothandras@nyme.hu
A szerkesztőbizottság:
Dr. Albert Levente, lalbert@emk.nyme.hu (EMK)
Balázsik Valéria, bv@geo.info.hu (GFK)
Dr. Bácsatyai László, bacsaty@emk.nyme.hu (EMK)
Dr. Borbély József, cscsilla@ktk.nyme.hu (KTK)
Gecseyné dr. Papp Katalin, papp@atif.hu (ATFK)
Horváth Attila ahorvath@atif.hu (ATFK)
Lengyel Zita zitalengyel@777westel.hu (EMK)
Németh Viktória vik@netposta.net (FMK)
Ramecz Ádám (KTK)
Mészáros Ágnes (KTK)
Raffai Balázs raphi@freemail.hu (FMK)
Szemerey Tamás tszemerey@fmk.nyme.hu (FMK)
Takács Judit takacs.judit@bepf.hu (BPFK)
Dr.Tenk Antal tenka@mtk.nyme.hu (MÉK)
Tóth Mariann mtoth@nyme.hu
Vincze Judit vinczej@mtk.nyme.hu (MÉK)

A címlapfotó: Hargitai Gábor

A szerkesztőség címe:
9400, Sopron, Bajcsy-Zsilinszky út 4.
Tel.:99/518-683; 518-365
e-mail: vivatacademia@nyme.hu

Kiadja: Nyugat-Magyarországi Egyetem
9400, Sopron, Bajcsy-Zsilinszky út 4.
Felelős kiadó: Prof. Dr. Faragó Sándor rektor
Design: Szarka Judit Gabriella és Szarka Zsófia Adrienn
A tördelés a NyME Kommunikációs Irodájában történik
Levilágítás: PrePress Grafikai Stúdió, Sopron
Felelős vezető: Sziklai Zsolt ügyvezető
Nyomás: Lővér-Print Nyomdaipari Kft., Sopron
Felelős vezető: Priszinger Imre ügyvezető
ISSN 1589-8091
Terjeszti a Nyugat-Magyarországi Egyetem

A NYME REKTORA ÚJRA PROF.DR. FARAGÓ SÁNDOR

„Az elkövetkező ciklusban változatlanul a Nyugat-Magyarországi Egyetem egységének megőrzése, belső kohéziójának növelése, karai egymás közötti kapcsolatrendszerének diverzifikálása és megszilárdítása lesz a fő célom."
E szavakkal kezdődik Prof.Dr. Faragó Sándor rektori programjának az a része, amelyben jövőbeli terveit írja le. Az alábbi írás a pályázatának rövid kivonata.

„Tőlünk függ minden, csak akarjunk."
(gróf SZÉCHENYI ISTVÁN)

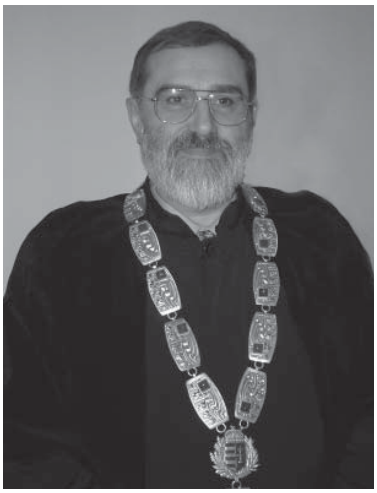

Prof.Dr. Faragó Sándor rektor

OKTATÁSI-KUTATÁSI TEVÉKENYSÉG

Az új ciklus legfontosabb feladata a lineáris képzés teljes körű bevezetése, kiteljesítése és működtetése. Legsürgetőbb feladat a még el nem fogadott néhány alapszaknak és a mesterszakok zöme létesítési, szakindítási engedélyeinek kidolgozása. Már eddig MSc. létesítési engedéllyel rendelkező szakjaink – vadgazda mérnök, természetvédelmi mérnök, faipari mérnök, könnyűipari mérnök – mellé valamennyi alapszakunkhoz kell rendelni saját egyetemünkön elérhető mesterszakot. Fontos kérdés lesz ezen a területen a BSc és az MSc szakok közötti kapcsolatok egyetemi szintű kimunkálása, az elő-követelmények meghatározása. Lehetőleg minél nagyobb átjárhatóságot kell biztosítani a szakok között mindkét szinten, ami segíti valamennyi szak maximális feltöltését, a karok és az egyetem személyi és tárgyi oktatási feltételeinek leghatékonyabb kihasználását. A megbízási időszak végére a leghatékonyabban kívánom működtetni a legteljesebb lineáris képzési formát a Nyugat-Magyarországi Egyetemen.

A jövőben a graduális képzés területén csak a Bolognai folyamat keretében, az ésszerűség (pl. az MSc. szakok megalapozása és beindítása) határáig lesz szükség, illetve lehetőség mennyiségi fejlesztésre.

Az új NEPTUN rendszer bevezetése az elkövetkező időszak feladata lesz. Az SDA STÚDIÓ Kft., a jelenlegi rendszer mellett létrehozott egy teljesen új Neptun.Net vagy Neptun 3R névre hallgató rendszert, amely egy új technika alkalmazásának eredményeként egy időben nem 200, hanem több ezer felhasználót tud kiszolgálni.

Nyelvi képzés: Az utóbbi években komoly gondot jelentett, hogy a hiányzó nyelvvizsgák miatt az Egyetem – más intézményekhez hasonlóan – sok záróvizsgát tett hallgatónak nem tudta (vagy későbbi időpontban tudta csak) kiadni az oklevelet. Mindenképpen indokolt tehát valamilyen ösztönzőrendszer kialakítása, amely erősítené hallgatóink motivációját és javítaná nyelvtudását.

Idegen nyelvű oktatás: A Bolognai Folyamatnak – a leggyakrabban emlegetett lineáris képzés bevezetése mellett – egyik kulcskérdése a hallgatói mobilitás biztosítása. Az idegennyelvtudás természetesen alapfeltétele mindennek, de ugyanígy az a kölcsönösség, továbbá az idegen nyelven (angol, német) való oktatás bevezetése.

Ebbe a kategóriába tartozik a nemzetiségi óvodapedagógus képzés fejlesztése, illetve angol és német nyelvi BSc. szakok indításának ismételt (a MAB által egyelőre nem támogatott) kérelmezése is.

A gyakorlatorientált oktatás elmélyítése: Kiemelt fontosságú gyakorló óvodáink – Aranykapu Gyakorló Óvoda, Lewinszky Anna Gyakorló Óvoda –, gyakorló általános iskolánk – Öveges Kálmán Gyakorló Általános Iskola – és gyakorló középiskolánk – Roth Gyula Gyakorló Szakközépiskola – fenntartása, fejlesztése oktatási színvonalának növelése, a minőségi pedagógusképzés érdekében. Fenntartói feladatainkat a jövőben még felelősségteljesebben, még körültekintőbben kívánjuk ellátni, megteremtve az átlagon felüli munkavégzés és javadalmazás feltételeit is. Az infrastruktúrális fejlesztések következő ütemében hangsúlyosan foglalkozunk velük. Ugyanilyen indokból elmélyítendő a kapcsolat valamennyi gyakorlóhelyet biztosító intézménnyel (üzemek, iskolák, óvodák, szállodák, bankok, hivatalok, nemzeti parkok, NGO-k stb.) szerte az országban, különösen a TÁEG Rt.-vel és a MEZORT Rt.-vel.

A beiskolázási munka javítása: A képzési kínálat bővülése mellett is meghatározó jelentőségű lesz az elkövetkező években az államilag finanszírozott alapképzésben résztvevő hallgatók aránya. Ezért feltétlenül javítani kell beiskolázási munkánkat annak érdekében, hogy az indítási engedéllyel rendelkező BSc szakjainkat teljesen fel tudjuk tölteni. Erre már eddig is számos erőfeszítést tettek a Karok és az Egyetem (eredményes kari beiskolázási akciók, sikeres szereplés az EDUCATIO 2005 kiállításon), de a verseny éleződésére való tekintettel ennek hatékonyságát tovább kell növelni, módszereiben a legszélesebb eszköztárat kell alkalmazni. Ehhez járulhat hozzá a felsőfokú szakképzési szakok fokozottabb támogatása, ami szintén növelheti a BSc képzésbe belépő hallgatók számát. A munkában kiemelt szerepe lesz a Kommunikációs Irodának és a Dékáni Hivataloknak. A médiában való napi megjelenéssel a régió elválaszthatatlan részévé kell tenni a Nyugat-Magyarországi Egyetemet.

A Felsőoktatási Törvény adta lehetőséggel élve és feltételeinek teljesítése után, létre kívánom hozni az Egyetem Művészeti Karát.

A minőségi oktatás eredményeként magas tudásszinttel rendelkező, kreatív, innovatív pedagógusokat, mérnököket, kutatókat, művészeket tudunk egyetemünkről kibocsátani. Csak az ilyen adottságokkal bíró szakemberek képesek állni a versenyt a többi hazai és külföldi felsőoktatási intézményben végzett társaikkal, lehetnek hasznos és formáló tagjai a tudásalapú társadalomnak.

A kutatást változatlanul Egyetemünk legfontosabb stratégi-

ai feladatának tekintem.

Kiemelten kezelem és kihasználom a REGIONÁLIS EGYETEMI TUDÁSKÖZPONT és a KKK azon lehetőségeit, amely a kutatásfejlesztés innovációs oldalának erősítését jelenti és szolgálja.

Szorgalmazom kutatási konzorciumok kialakítását a jövőben is.

A következő, 2010-ig terjedő időszakban a pályázati aktivitás fokozása az egyedüli járható út. Az ebben rejlő lehetőségeket minden karnak fel kell ismernie és meg kell találnia. A jól teljesítő MÉK, EMK és FMK, a dinamikusan növekvő eredményességű ATFK mellett, erőteljes váltásra van szükség a KTK-nál, de új területeket kell találnia a GEO-nak és BPFK-nak is.

A Bolognai Folyamat másik fontos pillére az oktatói/kutatói mobilitás. Külföldi tanulmányutak, nemzetközi projectek indításának szorgalmazása erősebben kötheti a Nyugat-Magyarországi Egyetemet az Európai Kutatási Térséghez.

Különös gondot fogok fordítani a tudástranszfer működtetésére, azaz arra, hogy a kutatásban nyert eredmények egyrészt az oktatásban azonnal hasznosuljanak, másrészt termékekként, szabadalmakként, technológiaként a gyakorlat rendelkezésére álljanak. Ehhez az új gazdasági társasági formákat is csatasorba állítjuk.

Változatlan cél a minősített oktatók számának javítása, különösen a főiskolai karokon és a fiatal Közgazdaságtudományi Karon. A segédoktatók hatékonyabb ösztönzése, a foglalkoztatás SzMSz szerinti szigorú betartatása lehet a húzóerő.

Mindemellett az oktatói korszerkezet optimálása is fontos feladat.

A személyi erőforrás-racionalizálás eredményeit (oktatói létszám) minden körülmények között meg kell őrizni, mert annak elmulasztása igen kedvezőtlen gazdasági folyamatok formájában csapódik le, s üt vissza.

Keresni fogom a lehetőségeket arra, hogy fiatal, illetve soproni lakhellyel nem rendelkező oktatóinkat támogassuk letelepedésükben.

Tárgyi / infrastrukturális feltételek - Intézményfejlesztés

Az oktatási infrastruktúra fejlesztését 2006-2008 között PPP konstrukcióban kívánjuk megoldani.

A PPP konstrukcióban megvalósulásra kerülő 10 beruházás összértéke 10,130 milliárd Ft, amelyből valamennyi karunk igényeit kielégítettük.

Különösen fontosnak ítélem a két kollégium felújítását és egy 400 férőhelyes emelt szintű kollégium építését Sopronban, 200 férőhelyes emeltszintű kollégium, valamint 120 férőhelyes tanszálloda építését Győrben. E 4 beruházás összértéke 5,44 milliárd Ft, ami az összes fejlesztés 54%-át teszi ki.

Gazdasági feltételek

Mindenek előtti és feletti célom, hogy 2006. év végére vagy legkésőbb 2007. június végéig az Egyetem – eddig felhalmozódott belső és külső – adósságának felszámolása megtörténjen.

Belföldi és nemzetközi kapcsolatok

Változatlan célom, hogy elmélyítsem a kapcsolatokat az alábbi intézményekkel: Magyar Tudományos Akadémia, Magyar Akkreditációs Bizottság, Magyar Rektori Konferencia, OTKA, Földművelési és Vidékfejlesztési Minisztérium, Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium Természetvédelmi Hivatal, Állami Számvevőszék, a gazdaság Egyetemünk oktatási és kutatási profilja szempontjából releváns cégek

Két éves tárgyalássorozat hullámzó kimeneteli esélyei után megvalósulás előtt áll a TÁEG Rt. a Nyugat-Magyarországi Egyetem fenntartói jogába való helyezése, amely minőségileg új szakaszt jelentene oktatásunkban. A legsürgetőbb feladatok egyike ennek véglegesítése, s integrálása az intézmény működési rendjébe.

A nemzetközi kapcsolatok alakítása során az egyetem legszélesebb érdekeit veszem figyelembe, mindazokat, amelyek elismertetését, szakmai reputációjának növelését, valamint gazdasági gyarapodását szolgálják.

Változatlanul támogatom a határon túli magyar kisebbség oktatásának, kutatásának segítését, a velük való együttműködés fenntartása és kiszélesítése, közös pályázatokba való bevonás révén.

A HALLGATÓSÁG

Folytatni kívánom mindazt, amit 2003-ban megígértem és lehetőségeim szerint 2003-2006 között tettem:

A hallgatók érdekeit – a törvényben és szabályzatainkban előírtakon felül is –mindenkor a legmesszebbmenőkig figyelembe veszem, és szem előtt tartom. Minden fontos – ügyeiket érintő kérdésben – döntésem meghozatala előtt kikérem a Hallgatói Önkormányzat véleményét.

A jövőben is igyekszem mindig úgy eljárni, hogy a hallgatók számára a lehetőségek és a jogszabályok szerinti legkedvezőbb döntések szülessenek.

A HÖK elnökét tárgyalási joggal meghívom a szűkebb vezetői kört magába foglaló Rektori Tanácsba.

Ugyanakkor fontosnak tartom most is, hogy a HÖK működése során a képviseleti és a gazdálkodási tevékenység szétváljon.

Elősegítem hallgatóink optimális lakhatási körülményeinek kialakítását és annak zökkenőmentes lebonyolítását.

Támogatni fogok minden, hallgatóink szellemi gyarapodását és kondíciójának növelését elősegítő kezdeményezést a tanulmányok, a kultúra és a sport területén.

Különösen fontosnak tartom hagyományaink ápolását, a selmeci-soproni-fehérvári és az óvári szellem fenntartását, tudatos megélését, valamint az Apácai és a Benedek Karokhoz való ragaszkodás hagyományőrző megnyilvánulásait.

Mindent megteszek azért, hogy ifjúságunk megőrizze és ápolja régi professzoraink, hírneves elődeink emlékét.

Szorgalmazom, hogy hallgatóink ismerjék meg, szeressék, és ha kell, segítsék otthontadó városainkat, Sopront, Mosonmagyaróvárt, Győrt és Székesfehérvárt.

AZ EGYETEM VEZETÉSE

Az egyetemet a jövőben is autonóm karok szövetségének tekintem, amelyek között a szoros kohéziót az érdekkapcsolatokon túl a szellemi közösség, a szakmai kölcsönösség és egymásrautaltság, a történelmi múlt biztos értékrendje, mint háttér és a közösen formálandó jövő képe tartja fenn, és folyvást erősíti.

Konzultálva főhatóságunkkal és a társegyetemekkel (Iparművészeti Egyetem, Képzőművészeti Egyetem) ma már reális lehetőségét látom egy Művészeti Kar alapításának. Az erre való körültekintő felkészülést mind az Alkalmazott Művészeti Intézetben, mind a Faipari Mérnöki Karon megkezdtük.

Fenn kívánom tartani és támogatni fogom mindazon kiadványokat, rendezvényeket, amelyek az elmúlt időszakban igazolták létjogosultságukat, s amelyek a résztvevők épülésén túl Egyetemnek is láttatják intézményünket.

Különösen fontosnak találnám az Egyetemi Ifjúsági Ház kulturális funkcióinak újraélesztését, s ott pezsgő zenei, irodalmi, táncélet kialakítását. Ennek szükséges lenne szervezeti, személyi és infrastrukturális feltételeit megteremteni. Amennyiben különösen hallgatói kezdeményezés lenne e területen, azt minden ésszerű eszközzel támogatnám.

Sopron, 2006. január 25.
Prof. Dr. Faragó Sándor
egyetemi tanár, intézetigazgató

EGYÜTTMŰKÖDÉS MINDENEK ELŐTT

Székely Csaba a Gödöllői Agrártudományi Egyetem egykori rektora 2006. január 1-jétől a KTK dékáni posztját tölti be. A kar új dékánját a tervezett változtatásokról, vezetési elveiről, családjáról, hobbijáról kérdeztem.

-Ez az interjú már az előző számban esedékes volt, akkor azonban azért nem készülhetett el, mert éppen a téli vakációját töltötte. Sikerült teljesen maga mögött hagynia az egyetemet és az itteni feladatokat?

-Az egyetemet nem, de a gondokat mindenképpen. A családommal utaztam, az egyik fiunk is eljött velünk a sítúrára. Kellemes hat napot töltöttünk el Ausztria magas hegyeiben, gleccserpályán, csodálatos időjárásban és ez mindenképpen segített az újjászületésben, a munkára való felkészülésben.

-Stresszes időszak várta itthon?

- A megelőző időszak is stresszes volt, hiszen szembesültem a kar által felhalmozott, az általam vártnál sokkal nagyobb adóssággal. Ugyanakkor mégsem lepődtem meg túlságosan, hiszen már előző év szeptemberében megválasztottak dékánnak, és ettől kezdve igyekeztem minél több információt szerezni a kar helyzetéről és a fejlesztési lehetőségekről. Visszakanyarodva a pénzügyekhez, amikor a dékáni pályázatomat írtam, 200 millió forint nagyságrendű hiánnyal számoltam, de időközben kiderült, hogy ez harmadával több. Az okok különbözőek. Az 5 éves évfordulót ünnepelve a kar szinte minden hónapban tartott rendezvényeket. Ezek nagyon sokba kerültek. Emellett nyilvánvalóan voltak a kar fennmaradása, fejlesztése szempontjából elkerülhetetlen kiadások is, pl. az irodák bebútorozása, eszközökkel való ellátás. Ez normális körülmények között elviselhető teher lett volna, de a tervezett bevételek nem realizálódtak. Az így keletkezett hiányt csak mindenre kiterjedő takarékossággal, a feladatok racionalizálásával, és új bevételi források feltárásával lehet megszüntetni, de így is éveket fog igénybe venni az egyensúly megteremtése.

-A kar gazdasági stabilizálásával kapcsolatban szigorú dékánnak tartja magát?

-Az a hír járja, hogy keménykezű válságmenedzser vagyok. Az előző munkahelyemen is el kellett látnom ilyen feladatokat, hiszen a felsőoktatás szinte mindvégig kritikus helyzetben volt az elmúlt 15 évben. Már dékáni megbízásom első napjaitól korlátoztam a mobiltelefon használatot, megszüntettem a reprezentációs kiadásokat, felülvizsgáltam a korábban megkötött, áthúzódó szerződéseket, és a későbbiekben is bevezettünk olyan intézkedéseket, amelyek az oktatás, a külkapcsolatok, a kari szolgáltatások és más területek racionalizálásán keresztül takarékosabb gazdálkodáshoz vezetnek. A következő félévtől például meghatározott minimális hallgatói létszám alatt nem tartunk órákat, hiszen eddig az is előfordult, hogy a kollégák 1-2 hallgatót oktattak. Ez azt jelentette, hogy már egyetlen tanári óradíj elvitte a hallgató által befizetett teljes tandíjat a költségtérítéses képzés esetén. A keményebb gazdasági intézkedésekre a gazdasági egyensúly megteremtésének kényszerén kívül egyébként az egyetem rektorának és gazdasági vezetőjének kifejezett felszólítása is rászorítja a kart. Természetesen vannak olyan kötöttségek, amelyeken nem lehet egyik napról a másikra változtatni. Ilyenek például a korábban megkötött munkaszerződések, albérleti szerződések és más ügyek.

-Megszorító intézkedéseket hozni nem túl hálás feladat. Milyen fogadtatásra találtak ezek a kollegái körében?

Prof.Dr. Székely Csaba, a Közgazdaságtudományi Kar dékánja

-Egyfelől biztos nem foglalták imába a nevemet azok, akiket közvetlenül érintett, másik oldalról viszont én nem várom el senkitől azt, hogy a normál munkahelyi feladatoknál többet teljesítsen. A karon jellemző volt a csúcsidőben teljesített rohammunka, majd ennek a külön történő, esetenként kiemelkedő díjazása. A szerzett jogok lefaragása sem hálás feladat, de könnyítette a dolgomat, hogy ilyen jogai nem voltak mindenkinek. Tehát eltérő volt a fogadtatás, de azt hiszem, a kollégák többsége jól értékelte a helyzetet és megértette, hogy miért szükségesek ezek a lépések. Ezt az is elősegítette, hogy a kollégákat őszintén tájékoztattuk az okokról és a helyzet orvoslásáról. Emellett az intézkedések meghozatalakor nagymértékben támaszkodunk véleményükre és javaslataikra. Részvételük nélkül a bajból való kilábalás nem volna lehetséges. Tény, hogy néhány esetében fájdalmas lehet ez az átalakítás, amit azonban a megfelelő eszközökkel és humánusan le lehet vezényelni. Az egyéni sérelmeket és sértődéseket mindenképpen minimalizálni szeretnénk.

-Pályázatában írja, hogy a városra és a régió vállakozásaira alapozva kell külső támogatásokat megszerezni az állami források mellett.

-A kar eddig nem fordított különösebb figyelmet a város, a régió gazdaságára. Szerintem a KTK-nak a helyi lehetőségekhez kell alkalmazkodnia, és ez egyrészről a helyi gazdaság képzési igényeinek kiszolgálását, másrészről a közösen végzett feladatokat jelentheti. A soproni, Sopron környéki, burgenlandi cégekkel való együttműködéssel komoly bevételekre számíthatunk, amennyiben ez kiterjed a közösen benyújtott fejlesztési pályázatokra is. A nemzetközi kapcsolataink ápolását lényegesen magasabb színvonalra szeretnénk emelni. Körbejártam a Sopron környéki cégeket, továbbá meglátogattam a környékbeli gazdasági felsőoktatási intézményeket, a bécsi Gazdasági

Egyetemtől kezdve a kremsi Donau Universitäten keresztül a bécsújhelyi Gazdasági Főiskoláig, és a közeljövőben fel fogom keresni a kismartoni Gazdasági Főiskolát is. Ezek a látogatások nem öncélúak, mert a stratégiai célok között szerepel egy német nyelvű közgazdasági képzés elindítása 2007 szeptemberétől. A magyar oktatók mellett anyanyelvi oktatók is részt vennének a képzésben. Tananyagként - ha a tárgyalásaink eredménnyel járnak -, a bécsi Közgazdasági Egyetem távoktatási anyaga szolgálhatna, és a képzés mind alap-, tehát bachelor, mind mesterképzés szintjén folyna. Sőt, most folytatunk tárgyalások arról, hogy a Donau Universitättel közösen doktorképzést indítsunk. Úgy gondolom, hogy akkor teremthetünk magunknak megfelelő hírnevet és ezzel keresletet, ha az országban egyedülálló, speciális képzéseket nyújtunk. Már most is minden hallgatónkat kötelezzük arra, hogy félévenként legalább egy tantárgyat idegen nyelven, elsősorban angolul tanuljon. A jövőben azok a közgazdászok lesznek nyerő helyzetben, akik nemzetközi szintéren is mozogni tudnak. Az is fontos szempont, hogy a közgazdasági elméleti ismertetek mellett adjunk nagyobb teret az oktatásban a gazdálkodás-, a menedzsment-, és a vezetéstudományok ismereteinek, készségeinek.

-Dékáni pályázatában kitér az egyetem más karaival való együttműködés fontosságára. Miben látja ennek a gyakorlati megvalósulását?

-Furcsának találtam, hogy a NYME-re egyáltalán nem jellemző a karok közötti együttműködés - bár lehet, hogy ez inkább a KTK nézőpontja alapján történő megfigyelés. Olyan egyetemről jöttem, ahol természetes volt a karok közti állandó kapcsolattartás. Ez itt valahogy háttérbe szorul. Talán éppen gazdasági okok miatt mindenki a saját várfalain belül igyekszik maradni és a saját erőforrásaival kíván boldogulni. A kölcsönösen előnyös együttműködésekkel minden kar számára kedvezőbb helyzet alakulhat ki, ha az átoktatásban és a kutatásban hatékony munkakapcsolat alakul ki. Ezt elősegítendő megkezdtem a kapcsolatok kiépítését azzal, hogy meglátogattam a karok vezetőit, és tájékoztattam őket a megváltozott koncepcióról. Az elmúlt néhány hónap is mutatja, hogy komoly eredményeket lehet elérni - egyelőre részterületeken - ha a dékánok a több kart érintő kérdésekben egyeztetnek. De úgy gondolom, hogy a KTK azzal válhat az egyetem teljes jogú szervezeti egységévé, ha nem csak formálisan, hanem a mindennapi kapcsolatokban is ápolja a soproni-selmeci tradíciókra épülő baráti viszonyt.

-Ezzel lényegében körvonalazta a vezetési filozófiáját, mégis: milyen vezetőnek tekinti magát?

-Mindenképpen együttműködésre törekszem, ami az első hónapokban abban is megnyilvánult, hogy a helyszíni látogatásokon igyekeztem megérteni az intézetek gondjait, problémáit. Kollégákkal beszélgetek, akár késő este is meghallgatom a véleményüket a fejlesztési lehetőségeket illetően. Ez elkerülhetetlen, ha egyszerre többféle feladatot is meg kell oldani: az oktatás átalakítását, a Bologna-rendszerű képzés és mesterképzés bevezetését, a gazdasági egyensúly megteremtését, és új bevételi lehetőségek felkutatását. A vezetési filozófiám alapja tehát az, hogy együttműködéssel és az egyéni törekvések, célok maximális szem előtt tartásával érjük el a kari célokat. Az egyetem ugyanis olyan különleges szervezet, ahol a magasan képzett, ugyanakkor rendkívül érzékeny, és esetenként sértődékeny oktatók tevékenykednek, akik célkitűzéseinek, igényeinek, elképzeléseinek figyelembevétele nélkül nem lehet eredményt elérni. Ezért szakítani szeretnék a korábbi vezetői szokásokkal, a centralizált vezetési stílussal, és inkább az együttműködésre, a közös munkára szeretnék építeni. És mivel én is egoista egyetemi oktató vagyok, a többiek sikeréből is szeretnék profitálni.

-Élete meghatározó részét gödöllői egyetemen töltötte. Ott milyen beosztásokban dolgozott?

-Ugyan soproni születésű vagyok, de a gimnázium után rögtön Gödöllőre kerültem, az Agrártudományi Egyetemre, amelyből 2000-ben létrehoztuk a Szent István Egyetemet. A szamárlétra minden fokát bejártam a egyetemi gyakornoktól kezdve az adjunktuson, docensen keresztül. Egyetemi tanár lettem, vállaltam különböző pozíciókat, húsz évig voltam tanszékvezető a Vállalatgazdasági Intézet Üzemtani Tanszékén. Voltam dékánhelyettes, 6 éven keresztül dékán, majd a rektorságig is eljutottam. Büszke vagyok arra, hogy a Szent István Egyetemet az én rektori tevékenységem alatt sikerrült létrehozni, sőt a nevet is én javasoltam. Nem volt egyszerű az elfogadtatása, hiszen sokan klerikálisnak tekintettek a névválasztás miatt, de aztán elfogadták és nagy örömömre ma már mindenki büszkén vallja, hogy a Szent István Egyetem hallgatója, dolgozója. A kapcsolatokat ezért lehetetlen megszakítani, most is el kell vállalnom bizonyos feladatokat. Kötelezettségeim is vannak, részben a kutatási feladatokból, részben pedig a doktoranduszok képzéséből adódóan. Ezeket teljesítenem kell. A gödöllői egyetemet nem lehet kitörölni az életemből, inkább arra törekszem, hogy visszatérve a szülővárosomba hasznosítsam az ott felhalmozott tapasztalatokat.

-Említette, hogy a síkirándulásra elkisérte a fia. Kérem, meséljen a családjáról!

-Három fiam van. A feleségem legnagyobb szomorúságára – aki megyei szakállatorvos - mindhárom külföldön tartózkodik. A legnagyobb Londonban egy ingatlancégnél, a középső Ausztriában, Tirolban dolgozik, ő kísért el a sítúránkon, a legkisebb fiam pedig Hollandiában tanul. Egy apa részéről ez persze büszkeség, gazdasági szemszögből nézve ugyanakkor komoly befektetés, hiszen a „kötelező" hazai egyetem mellett mindhárman külföldi diplomát is szereztek. A befektetés megtérülését rájuk bízom.

-Azt már tudjuk, hogy a téli sportok szerelmese. A nyári szabadságát mivel fogja tölteni?

-A nyári vakációt az eredeti szakmámban, mezőgazdászként fogom tölteni. Sopronban vásároltam egy jó nagy területet, ahol díszkertet alakítottam ki, amit nagyon nagy szeretettel gondozok a feleségemmel együtt. Számunkra kikapcsolódást jelent, ha a hétvégéken itt kertészkedhetünk. Sopron emellett ideális hely a kerékpártúrák szempontjából is, ezért ismerőseinket, barátainkat gyakran hívjuk kisebb-nagyobb kerekezésre a környék szép tájaira. A nyár programjából remélhetőleg az egy hetes adriai hajózás sem marad ki.

hg

GAZDASÁGI TANÁCS AZ EGYETEM VEZETÉSÉBEN

Az új Felsőoktatási Törvény előírásának megfelelően ez év március első napjától Gazdasági Tanács is részt vesz egyetemünk irányításában. Az "újszülött" grémium a stratégiai döntések előkészítésében és a végrehajtás ellenőrzésében működik közre, elsősorban javaslattétel a feladata.

A testületnek hivatalból tagja a rektor úr és a gazdasági főigazgató úr, hárman az oktatási miniszter delegáltjai, az Egyetemi Szenátus pedig további hat tanácstagot választott, kik között a HÖK képviselője is helyet kapott. Az alakuló ülésen a testület megválasztotta elnökét, aki nem más, mint Prof. Dr. Faragó Sándor, rektor úr. A Gazdasági Tanács valamennyi választott tagja öt évre kapta a megbízatást, mely egyszer megismételhető. A működés fontos szabálya, hogy a tagok nem utasíthatók és nem hívhatók vissza. Reméljük, hogy "kívülálló-belülállóként" sokat tesznek majd egyetemünkért, s nemcsak a köszöntésben emlegetik a "Jó Szerencsét!", hanem hozzák is azt.

Addig is ismerkedjünk meg velük!

Prof.Dr.Angyal Ádám, a Corvinus Egyetem Vezetéstudományi Intézetének tanára, az oktatási miniszter delegáltja, közgazdász kandidátus. Mintegy 25 évig iparvállalati és vezetői gyakorlatot szerzett, a rendszerváltozás óta pedig egyetemi oktató. Ennek eredményeként a gazdaság elméleti és gyakorlati kérdéseiben egyaránt jártas, jól ismeri a felsőoktatás problémáit, s a gazdasági lehetőségeket. Tapasztalatai alapján elsősorban vállalkozói-szervezeti és vezetési problémákkal foglalkozik / vezetési tanácsadás, vállalati kormányzás, általános vezetési tevékenység, üzleti etika /, részt vesz vállalatirányító testületekben, részvénytársaságok igazgatóságában. Rektori megbízottként képviselte saját egyetemét az Universitas Program részeként működő PPP programban.

Elmondása szerint nagy örömmel vállalta a felkérést, s az intézményvezetésben és a PPP programok támogatásában tud majd hathatós segítséget nyújtani. Úgy legyen!

Dr.Harsányi László, a Nemzeti Kulturális Alap elnöke is a minisztérium által választott tagja a Gazdasági Tanácsnak. Közgazdászként a Központi Statisztikai Hivatal, a Népjóléti Minisztérium alkalmazottja volt, illetve különböző vállalkozásként működő kutatóhelyek / GKI Gazdaságkutató RT., Szonda-Ipsos / vezetésében is részt vett.

A Corvinus Egyetem oktatójaként a nonprofit menedzsmenttel foglalkozik, s egy olyan kutatócsoportot vezet, amely a magyar egyesület és alapítványi világ helyzetével és elemzésével foglalkozik. Mindebből kiderül, hogy a gazdasági szféra területén komoly elméleti ismertekkel és gyakorlati tapasztalatokkal bír, amelyeket jól tud kamatoztatni a testület munkájában. Leginkább az intézményvezetésben, a hosszútávú oktatási és gazdálkodási koncepció kialakításában, a művészeti kar létrehozásában, s a különböző pályázati elképzelések megformálásában tervezi szakmai támogatását. Megtiszteltetésként éli meg a tanácstagságot, örül hogy segíthet egyetemünknek. Kívánjuk, hogy az öröme tartós lehessen, ne vegye el semmi a kedvét és koronázza siker a tevékenységét intézményünk hasznára.

Dr. Parragh László, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara elnöke szintén az oktatási miniszter felkérése alapján került a Gazdasági Tanácsba, ami különös örömmel tölti el, hisz a Széchenyi Gimnázium egyik legendás osztályában Szájer József és Kováts Adél társaként koptatta a padokat, s bár Und szülöttje, Sopronban is itthon érzi magát. A renszerváltozást követően a még fiatal közgazdász sikeres üzletemberként vált ismetté, igy jelentős rálátással bír a makrogazdaságra, jól ismeri a cégek piaci helyzetét, a bérbeadás problémakörét, s nagy reálgazdasági tapasztalatra tett szert. Kamaraelnökként a költségvetés és az adórendszer terén is jártasságot szerzett. Mindezt szeretné egyetemünk javára hasznosítani. A Gazdasági Tanács működését fontosnak tartja, véleménye szerint akkor sikeres az oktatásügy, ha gazdaságközelbe kerül, olyan tudást biztosít, amely sikeresen eladható a piacon. Fejlett országokban megtapasztalta az oktatás és a piac szoros kapcsolatát, s ebbe az irányba történő elmozdulásnak ítéli a testület megalakulását. Arra törekszik, hogy segítő kezet nyújtson az egyre fokozódó gazdasági és nemzetközi kihívásoknak való minél sikeresebb megfeleléshez. Ezt előre is köszönjük.

Siklós Csaba , a GYSEV Rt. vezérigazgatója - az Egyetemi Szenátus választottja -, jelentős szerepet játszott a nyugat-magyarországi térség közlekedésének fejlesztésében, s a magyar-osztrák kapcsolatok elmélyítésében. Több mint harminc éve kezdte szolgálatát a GYSEV Rt-nél, ahol mind a műszaki fejlesztés, mind a gazdasági tervezés egyre felelősségteljesebb beosztásait látta el. Rendelkezik német tapasztalatokkal, részt vett a vasúti tudomány kutatásában, volt parlamenti képviselő, s egy időszakban a magyar közlekedéspolitika első számú irányítója , mint e terület minisztere. A felsoroltak bizonyítják, hogy az infrastruktúránk fejlesztésében, finanszírozási kérdésekben, az intézményrendszerünk hatékony működtetésében jelentős segítséget nyújt majd, ami nagy öröm számára, hisz így nemcsak a GYSEV Rt köti városunkhoz, melynek egykoron Ő is lakója volt. bízunk benne, hogy az Osztrák Köztársaság Nagy Arany Becsületrendjével kitüntetett vezérigazgató tevékenységét a Gazdasági tanácsban is siker koronázza.

Dr. Pócza Mihály, a Kisalföld Volán Zrt. vezérigazgatója a HÖK javaslata alapján került a Szenátus által választott tagok sorába. Egy kis túlzással azt is mondhatnánk, hogy tanulmányai egy részét az egyetem falai között végezte, mert a középiskolás évei színhelye / Gépipari Technikum / ma a soproni campus része. Bár elkerült, szűkebb pátriája iránti szeretete és hűsége töretlen. Boldogan vállalta a megbízatást, az újabb szálat, mely az egyetemhez köti, s nemcsak címzetes egyetemi tanárként tevékenykedhet Sopronban. Hűségét bizonyítja az is, hogy 30 éve dolgozik munkahelyén, ahol gyakornokként kezdte mint üzemmérnök, s a közgazdász és szakközgazdász képesítés, majd a PhD megszerzése mellett egyre feljebb haladt a ranglétrán. Több szakmai szervezet elnökségében vesz részt, volt igazgatótanácsi elnök, a Stratégiai és Közszolgáltató Társaságok Országos Szövetségének elnöki tisztét is betöltötte, ma társelnöke. Mint mondta, újra soproni szemmel is jár majd a világban, hogy milyen lehetőséget hozhat az egyetemre. Sokrétű szakmai tapasztalatai nagy segítséget jelentenek, s reméljük, hogy újabb szerepkörében is fordulhatunk hozzá támogatásért.

Dorner Egyed, a Magyar Államkincstár Vas Megyei Területi Igazgatóságának vezetője büszkén újságolta, hogy születése

és gyermekkora Sopron megyéhez kötődik. Közgazdászként és könyvvizsgálói képzettség birtokában a Magyar Államkincstár elnökének megbízása alapján vesz részt a Gazdasági Tanács munkájában. A közpénz és a közvagyon célszerű, gazdaságos felhasználását segíti majd, s tevékenységéről, és az egyetem gazdasági helyzetét formáló tényezőkről informálja a kincstár elnökét. Életpályája a közigazgatáshoz kötődik, elsősorban az önkormányzati gazdaságot érintő, közszolgáltatást szervező irányítás a feladata, mely alatt tervezői, finanszírozási, elszámolási és elszámoltatási tevékenységet kell érteni. A témakörben jelentős szakirodalmi munkásságot tudhat magáénak, s a felsőfokú szakképzésben államháztartási ismereteket és a pénzügyi igazgatás stúdiumát oktatja. Örömmel munkálkodik a Gazdasági Tanácsban, elkötelezettséget érez a bürokrácia csökkentését szolgáló döntések megvalósítása iránt, s a piac valós igényeihez történő erőteljesebb igazodás elősegítése terén. Bízunk benne, hogy intézményünkről minél pozitívabb információkat továbbíthat a Magyar Állami Kincstár elnökének.

Dr. Markovszky György, a Csopak Rt. ügyvezető igazgatója mosonmagyaróvári karunkon szerezte agrármérnöki és szakmérnöki képesítését, majd doktori címét is, Gödöllőn pedig vállalat gazdasági és pénzügyi szakmérnöki oklevelet vehetett át. Szakmai tevékenységét az agrárgazdaság, a vállalati gazdálkodás és az üzemgazdaság pénzügyi területén fejtette ki, jelentős előadói - publikációs és tanácsadói szerepkörrel együtt. Részvénytársaságok és a Tőzsdetanács tagjaként piacfejlesztéssel foglalkozott, banki felügyelő bizottsági tapasztalatokkal is rendelkezik. A Csopak Rt. élén jártasságot szerzett a befektetési tevékenységben és a részvények nyílt tőzsdei bevezetésében. Foglalkozott vagyoni, jövedelmezőségi és likviditási helyzet elemzésével, szervezett - fejlesztési kérdésekkel. Fejlesztő munkája eredményeként több neves cég vált a piac meghatározó szereplőjévé. Az oktatás sem ismeretlen számára, címzetes egyetemi docensként több mint 10 éve tanít egyetemünkön, s alapítványai révén segíti a hallgatók és doktoranduszok külföldi nyelvtanulási lehetőségeit. A Gazdasági Tanács tagjaként örömmel hasznosítja megszerzett szakmai tapasztalatait.

Singlovics Béla, a Kereskedelmi és Hitelbank Rt. Igazgatóságának elnöke külkereskedelmi végzettségű tagja a Tanácsnak, elsősorban a bankszakmában jártas. Különböző pénzintézetek vezetőbeosztásában tevékenykedett, számtalan külföldi posztgraduális képzésben vett részt, jelentős nemzetközi gyakorlata van. Foglalkozott többek között az export-import finanszírozásával, magyar és vegyes vállalatok hitelezésével, üzletpolitika kialakításával, vállalatfinanszírozási kérdésekkel. Főszerepet játszott a Postabank és Takarékpénztár Rt. privatizációra történő felkészítésében, sikeres lebonyolításában és nyereséges működése elérésében. Felügyeleti biztosként az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyeletben is részt vett. A neves bankszakember ha közvetlenül nem is kötődött Sopronhoz, szívesen vállalta a felkérést, szereti városunkat és a Pannonhalmi Szent Benedek Gimnázium egykori diákjaként nem idegen térségünkben. Sokoldalú tapasztalataira és eddig elért eredményeinek hasznosítására nagy szüksége lesz a Gazdasági Tanácsnak, melyben reméljük legalább olyan sikereket ér majd el, mint a banki szférában.

Az új irányítási testület nagy lendülettel látott munkához, s bár pontos feladataik a Felsőoktatási Törvényből kiolvashatók, nyilván munkájuk során alakul majd ki, hogy az egyes tagok személyesen miben és hogyan tudják egyetemünket segíteni.

Tóth Mariann

Pillanatképek a gazdasági tanácsok tagjainak 2006. március 7-én tartott munkavacsoráról

Singlovics Béla a K&H Bank Rt. igazgatóságának elnöke, Prof.Dr. Faragó Sándor rektor, Herczeg László gazdasági főigazgató és Dr. Markovszky György a Csopak Rt. ügyvezető igazgatója

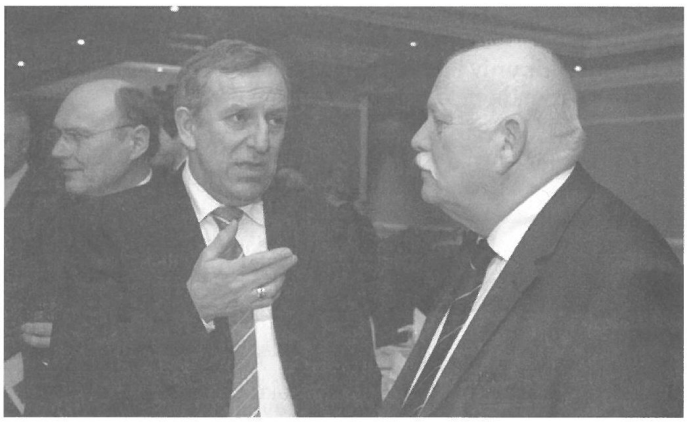

Dr. Pócza Mihály a Kiaslföld Volán Rt. vezérigazgatója és Siklós Csaba a GYSEV Rt. vezérigazgatója

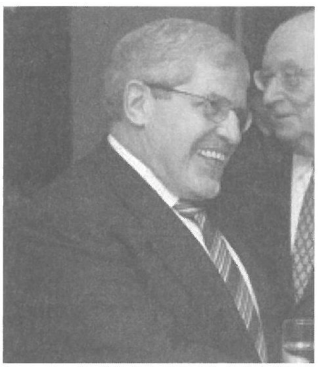

Dr. Harsányi László a Nemzeti Kulturális Alap elnöke

Dr. Parragh László a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara elnöke

„MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND LOVAGKERESZT" KITÜNTETÉSBEN RÉSZESÜLT DR. ÁGFALVI MIHÁLY

Dr. Ágfalvi Mihály főiskolai tanár, főigazgató-helyettes több évtizedes szakmai, oktatói-kutatói és negyedszázados vezetői munkájáért, az intézményért-, a hallgatókért végzett cselekedeteiért, sikeres életútjának elismeréséül a miniszterelnök előterjesztésére március 15-e alkalmából kapta a Magyar Köztársaság elnökétől a rangos kitüntetést.

A kialakult gyakorlatnak megfelelően a lovagkeresztet Magyar Bálint oktatási miniszter a Néprajzi Múzeum Aulájában március 13-án rendezett ünnepségen adta át.

Dr. Ágfalvi Mihály

Ágfalvi Mihály Szatmárnémetiben 1941. július 7-én született, 1967-ben végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karán földmérő szakon. Szakmérnöki oklevelét az oklevelet kiadó intézménynél 1973-ban, egyetemi doktori címét (dr.univ.) 1979-ben ugyanannál az intézménynél szerezte. 1979-ben német nyelvből középfokú nyelvvizsgát tett. Angol és német aktív nyelvismerete alkalmassá tette nemzetközi kapcsolatok-, együttműködések szervezésére és fenntartására.

Egyetemi tanulmányainak befejezése után a BGTV székesfehérvári osztályán dolgozott, ott szerezte meg az oktatásban is elengedhetetlen szakmai gyakorlatot. 1970-től napjainkig az intézmény oktatója.

Végigjárta az oktatói ranglétrát. Adjunktusként került a Geodéziai Tanszékre. 1979-től főiskolai docens, majd 1992-től főiskolai tanárként végzi az oktatási-, kutatási- és nevelési feladatokat.

1981-től 1986-ig a kar tudományos igazgató-helyettese, 1986-tól 1991-ig főigazgató-helyettese. 1991-től két éven át vezette a Természet- és Társadalomtudományi Tanszéket.

Két cikluson át, 1994-től 2001-ig volt a kar főigazgatója. Jelenleg ismét főigazgató-helyetteskén segíti a vezetés munkáját.

Iskolateremtő egyéniség. A hallgatók körében az egyik legnépszerűbb oktató, annak ellenére, hogy az általa oktatott tantárgyban sokat követel. Tantárgyát a hallgatóknak nemcsak megtanította, hanem meg is szerettette azt. Erre csak a magasan kvalifikált, legjobb oktatók képesek.

Csaknem negyed századot töltött a főigazgatói vezetésben „második, első és második emberként". Intézményen belül és kívül szakmailag egyaránt elismert. Számos hazai és külföldi szakmai testület tagja. A Magyar Földmérési és Távérzékelési Társaság főtitkárhelyettese, az Intéző Bizottság tagja, a Nemzetközi Földmérő Szövetség (FIG) Magyar Nemzeti Bizottság elnöke két cikluson át, 1985-1990-ig az MTA X. osztálya Geodéziai Tudományos Bizottságának tagja, az MTA-VEAB Bányászati, Földtudományi és Energetikai Szakbizottság Geodéziai- és Bányamérési Munkabizottságának egyik alapító tagja, 1991-től 1995-ig elnöke, 1997-től 2005-ig a Magyar Mérnöki Kamara Országos Elnökségének tagja, a MTESZ Fejér megyei elnöke.

Hazai és nemzetközi rendezvényeken számos előadást tartott. Jegyzeteinek, magyar és idegen nyelvű publikációinak száma meghaladja a 40-et. Kutatásai főként a mérnökgeodézia szakterületéhez kapcsolódnak: gépészeti berendezések kontroll mérései; autóbusz karosszéria elemek minőségvizsgálata; darupályák deformáció-, vízépítési műtárgyak mozgásvizsgálata.

Felsorolhatatlan azoknak a tanszéki-, tanszékközi szerződéses vállalásoknak a témája, amelyekben 33 év alatt folyamatosan résztvett. Hallgatók generációinak tanította „éles körülmények között" a szakma mesterfogásait. Hisz a mester és tanítvány emberi kapcsolatok erejében, hatásfokának felülmúlhatatlanságában. Ezekből a munkákból folyamatosan készíttetett szakdolgozatot, többször TDK dolgozatot.

Közreműködésével és irányításával több oktatást fejlesztő dokumentum készült. A MAB főigazgatói vezetése alatt 2001-ben akkreditálta az Ingatlan-nyilvántartási Szervező Szakot. 2001 márciusában ún. keresztféléves formában levelező tagozaton elkezdődött az oktatás, megalakult az oktatás súlyponti tanszéke, az Általános Jogi Tanszék. 2005-ben végzett az első évfolyam nappali tagozaton.

1999-ben elnöke volt a Nyugat-Magyarországi Egyetem integrációját előkészítő testületnek. Higgadtan, türelemmel vezette az üléseket, fékezni tudta az egymásnak feszülő indulatokat. Bízott abban, hogy a karok életében intenzív, építkező szakasz következik majd.

Fontos feladatának tekintette a szakemberek rendszeres továbbképzését. A FIG ajánlásaira támaszkodó programjainak megfogalmazásában nyomatékosan hangsúlyozta: a gyakorló szakemberek ismereteinek és képességeinek módszeres szinten tartását, fejlesztését, szélesítését, a szakmai-, műszaki feladatok végrehajtásához szükséges személyes tulajdonságaik fejlesztését egész aktív életük során segíteni kell a karon szervezett oktatási programokkal is. A GEO ma is ebben a szellemben szervezi továbbképzéseit.

A nemes soproni hagyományokat ápolja és őrzi, értékét nagyra becsüli. Hitvallása, hogy a hagyomány a nehéz időkben is összetartja a közösséget, jól támogatja az oktatók munkáját, a földmérő-földrendező mérnökök végzés utáni összetartozását, egymás segítését.

Főigazgatóként programjában küldetésként fogalmazta meg: „meghatározó szerepet betölteni a földmérés, a földrendezés, a térinformatika és az ingatlan-nyilvántartás felsősokú oktatásában". Ezért mindig mindent meg is tett.

Vezetésével zajlott a kar minősítése, amerikai és magyar rendszerű akkreditációja erős minősítéssel.

A kitűntetéshez az oktatótársak, a jelenlegi és a volt hallgatók nevében gratulálok.

A felterjesztés alapján összeállította: Balázsik Valéria

GEO - BOKRÉTAÜNNEP: ÚJ ÉPÜLETSZÁRNY ÉPÜL A FŐISKOLÁN

Prof.Dr.Márkus Béla főigazgató, Warvasovszky Tihamér polgármester, prof. Dr.Winkler András rektorhelyettes a bokrétára kerülő szalaggal
(fotó: Bödő Viktória)

Új épületszárnnyal bővül a Nyugat-Magyarországi Egyetem Geoinformatikai Főiskolai Kara. A háromszintes épületrész 194 millió forintos beruházással valósul meg december végére, melyből 154 milliót a kar a humánerőforrás-fejlesztési operatív programhoz csatlakozva pályázat útján nyert.

Az eredetileg 180-200 hallgató befogadására készült épületet az évek során többször is bővítették, de az új ingatlannyilvántartó szervező szak beindulásával, valamint a továbbképzés bővítésével a hallgatói létszám ezer fölé emelkedett. Bár időközben a menza és a gazdasági részleg épületeit is átalakították és oktatásra tették alkalmassá, így is nagy nehézséget okozott a helyhiány. Az új résszel mintegy 500 négyzetméterrel nő az oktatási alapterület, melyben helyet kap egy 150 főt befogadó multifunkcionális előadóterem, két informatikai oktatási labor és egy modern geodéziai mérőterem.

A munkálatok Dr. Szepes András főigazgató-helyettes felügyeletével tavaly kezdődtek el parkolók kialakításával, mely ma már kötelező minden beruházás esetében. Még novemberdecember során elkészült a külső közművek szükséges bővítése is. Az időjárás enyhülésével megindultak az épületrész alapozási munkái és május elejére teljes magasságában állt a vázszerkezet, és elkészültek a födémszerkezetek is. Mindnyájan végigizgultuk a hatalmas daruszerkezet beszállítását, felépítését, majd bontását és elszállítását. Mindezeket egy szűk kapubejárón keresztül kellett a kivitelezőknek megoldaniuk, nemegyszer a milliméterekkel játszva.

A teljes megvalósítás első és leglátványosabb része zárult le május 4-én, melyet egy bokréta felállításával ünnepeltek meg a kar oktatói és dolgozói. Ünnepi köszöntőjében Prof. Dr. Márkus Béla főigazgató elmondta, hogy a bővítéssel egyidőben a főépület is részben megújul, és kismama-pihenőt is kialakítanak, valamint az informatikai rendszert is bővítik. A beruházás teljes költségének 20%-át biztosítja a főiskola. Warvasovszky Tihamér, a város polgármestere köszöntőjében a példaértékű oktatási rendszerű GEO megújulásáról beszélt. A soproni anyaintézményt Prof. Dr. Winkler András, az egyetem rektorhelyettese képviselte és szintén köszöntötte az ünnepségen részt vevőket.

Bár még az új részen is van mit tenni, de az intézmény további fejlesztésekre készül. Várhatóan a közeljövőben indulhat meg a Budai úti egykori laktanyák területén PPP-program keretében a képző és konferenciközpont kialkítása, mely a földügyi és térinformatikai tudásközpont szerepét is betölti majd. A beruházás magántőke bevonásával, mintegy 650 millió forintból valósul meg. A fejlesztés csatlakozik az Alba Innovációs Park kialakításához.

Balázsik Valéria

AGILE KONFERENCIA: A TÉRINFORMATIKA TUDOMÁNY JÖVŐJE

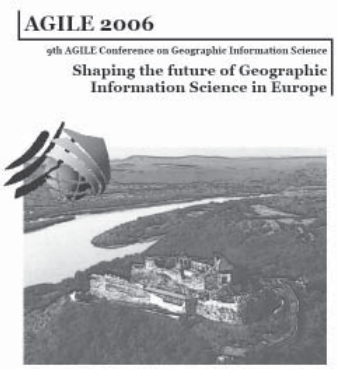

Az AGILE (Association of Geographic Information Laboratories in Europe) neves európai térinformatikai kutatóközpontok szövetsége, jelenleg mintegy 80 intézményi tagja van 23 országból. Az AGILE tagjai hagyományosan az évente megtartott nemzetközi konferencián gyűlnek össze és számolnak be kutatási eredményeikről. Az idén kilencedik alkalommal megrendezett konferenciát a Nyugat-Magyarországi Egyetem Geoinformatikai Kara szervezte meg, Prof.Dr. Márkus Béla vezetésével. A rendezvényt hagyományosan minden évben más országban rendezik, kivétel nélkül a fővárostól távolabb eső helyeken. A mi választásunk Visegrádra esett, amely elnyerte a kb. 100 főnyi résztvevő tetszését is. Az időpontválasztással (április 20-22) is éppen szerencsénk volt, mert két héttel a konferencia előtt még több méteres árvíz borította a Dunakanyar településeit.

A konferencia legnépszerűbb témái a következők voltak: környezeti monitoring, térbeli adatinfrastruktúra, interoperabilitás, szemantika. A két meghívott főelőadó (keynote) az európai űrprogram távérzékeléssel kapcsolatos terveiről, illetve a piaci és a kutatószektor viszonyáról tartott eszmecserét. A poszter szekcióban a résztvevők szavazhattak a számukra tetsző bemutatókra: nagy örömünkre a „legjobb poszter" díjat Tamás János, a Debreceni Egyetem professzora vihette el, „Hidrodinamika és vízminőség modellezése térinformatikai eszközökkel" c. poszterével.

Az eseményen bemutatott előadások, poszterek és az ott készült fotók megtekinthetők a konferencia honlapján: http://www.agile2006.hu

Guszlev Antal
főisk. adjunktus
NyME-GEO

XVI. SELMECZI DIÁKNAPOK - MÁS SZEMMEL

Idén a székesfehérvári GEO közreműködésével rendezték meg a Selmeczi Diáknapok, Velencén.

Ez volt az első diáknapok, amin részvettem, ráadásul szervezőként. Eleinte sok kétség merült fel bennem a szervezéssel kapcsolatban, de úgy gondolom, hogy a Schottmann János as. Schotti által vezetett valéta bizottság jól vette az akadályokat. Persze Lukács Tamás as. Kantuszok kaktusza segítsége nélkül nehezebb lett volna összehozni ezt a négy napot.

Az első nap nehezen indult. Korai ébredést követően sokáig vártunk az első csoportra, de késő délután már mindenki a helyén volt. Az első jó jel. Szépen fogyott minden földi jó, mellyel megajándékoztak minket pogány isteneink. Ismerkedés, nótázás, bálna-hepaj... elég hamar báli hangulat kerekedett. Ez volt maga a jó jelek sokasága. Este a Diáknapok hivatalos megnyitóját Dr. Ágfalvi Mihály as. Misi főigazgató-helyettes tartotta, majd kiteljesedhetett a báli hangulat.

Pénteken túra indult Csákvárról Gántra (kis kellemetlenséggel megtűzdelve, ezúton is bocsánat érte), ahol megtekinthető volt a bauxit bánya múzeum. A nap folyamán a résztvevők megízlelhették az „Oroszlánvadász-hobbit" konyha különös ízeit, melyet paprikás krumpliba csempésztünk bele. Délután Bakoss Zoltán as. Pákó vezetésével előadás és vitafórum volt, ahol a diákhagyományok ápolása, valamint más felsőoktatási intézményekben történő Selmeczi Diákhagyományok átvételéről történt beszélgetés. A napot szakestély zárta...

A szombati nap a „tájjellegé" volt. Csoportokra bontva kellett feladatokat megoldania a sok diáknak. Lehetett mozogni, gondolkodni, bort kóstolni. Később Dr. Engler Péter as. Tyotya tartott előadást a Földmérés szerepe a diákhagyományokat ápoló ősi szakokban címmel. Eleinte kicsit kevesellem a jelenlévők számát, de hamar összegyűltünk jó páran. Talán a délutáni pörköltet próbálták kipihenni az emberek, amely szintén a fent említett konyha közreműködésével jött létre. A diákok körében egyre népszerűbb tarokk is szerepet kapott szombaton, verseny formájában. A győztes Pálinkás Róbert Gusztáv as. Cefre lett. Záró akkordként pedig következett a Cantus verseny. Nyolc versenyző mérte össze tudását és hangját. A legjobbnak Tóth Imre Barnabás as. Cicapecér bizonyult. A győzteseknek ezúton is gratulálunk!

Egy szó, mint száz, a Diáknapok jól sikerült, a kezdeti nehézségek ellenére is. Sokan megköszönték és kezet ráztak velünk, de az a sejtésem, hogy hiába a szervezők munkája, ha nem jön össze egy ilyen jó társaság. Köszönjük Nektek.

Jó szerencsét! Világost a Geósnak!

Zakar György as. Frodó

Kerted felébred

Zöld bársonytakarót terít magára a rét,
szeplős homlokán halkan ring két
tulipán téglaszín románca.

Ablakod konyhájából lesve csodálom,
ahogy nap ízű borzongás fut át a világon,
s végre lepattogzik a tél zománca.

Ebédünk úgy fő a tűzhelyen, mint
vadrózsaindák forrnak össze kint
a kerti tó felett.

Padunk megvált már a hótól,
s lüktető tánczenét dúdol
altató helyett.

Kerted felébred, nyújtózva ásít,
minden porcikája csókra csábít,
Te is tudod!

2006 március

Őz-tűz

A májusi nap csendet simít a mező bozontos fejére,
a derű óráin mereng a Nefelejcs.
Léptem óvatlan jelet fest a föld mezére,
hogyha vadász jön, észrevesz.

Mégis lépni kell újra, törni gallyat,
lomb mögül fényre vágyom!
Nyugtalan ősök vére vallat,
de a választ nem találni a fákon.

Hát lépni kell újra, ugrani bokrot,
a rét vizén kavarni fürge fodrot,
szagolni az eget, a felhőt, a perceket,
játszani vadont uralló herceget,
izmot megfeszíteni,
erőt próbálni,
magam elveszíteni
és újra megtalálni,
végül megállni...

...zár kattan,
célba vett szemed...

...tűz pattan,
és fűbe rogy velem
a Boldogság...

2006 május 18.

Mészáros Ágnes
KTK

BALLAGÁS ÉS BÚCSÚZÁS A NYME BENEDEK ELEK PEDAGÓGIAI FŐISKOLAI KARÁN

„Találkozás és búcsúzás,
Az élet annyi csak,
Valaki jön, valaki megy,
S az emlék megmarad."

Az ember életében teljesen természetesen, előre meghatározott, olykor már megszokott időben és módon érkeznek el kiemelkedő események, amelyek életének jelentős, felejthetetlen állomásai, s amelyek emlékét egész életében magában hordozza.

Ilyen kiemelkedő eseménynek lehettek részesei a Nyugat-Magyarországi Egyetem Benedek Elek Pedagógiai Főiskolai Karának végzős óvodapedagógus, német nemzetiségi óvodapedagógus és szociálpedagógus hallgatói, akik a 2005-2006-os tanév végén búcsút vettek Sopron városától, a főiskolától, egymástól, tanáraiktól, és itt maradó hallgatótársaiktól, mindazoktól, akikkel együtt voltak, együtt éltek, tanultak az eltöltött évek során. Három, illetve négy évvel ezelőtt a kezdet, a nagy várakozás, most pedig annak méltó befejezése érkezett el.

A búcsúzás megható érzésekkel teli pillanatait élték át a ballagás napjaiban hallgatóink. Lezárult életükben egy nagy fejezet. Elbúcsúztak a soha többé vissza nem térő, és az idő múlásával egyre szebbé váló, gondtalan és boldog diákéveiktől.

Ennek az eseménynek része volt a Sopron várostól vett hagyományos búcsú. A hallgatók tanáraikkal együtt gyertyás menetben, ballagási dalokat énekelve vonultak a Fő térre, ahol Walter Dezső polgármester bocsátotta útjára a mintegy 143 nappali tagozatos végzős hallgatót.

Május 4-én, csütörtökön 11. 00 órakor került sor a „bolond ballagásra", amikor a hallgatók tréfás jelmezekben vonultak végig a város utcáin, és gyakorlati képzésük helyszíneire is ellátogattak.

19.00 órai kezdettel ünnepélyes ballagási műsorral vettek búcsút a főiskolájuktól. Ennek első állomásaként végigvonultak az I. évfolyamos hallgatók által szépen feldíszített „Alma Materen".

A ballagási műsorban búcsú-, búcsúztató beszédek hangzottak el, melyhez a keretet Dárdai Árpád főiskolai docens zongora-, és Fülöp Judit fuvolajátéka szolgáltatta. „Mit adtak, mit jelentettek számunkra a főiskolán eltöltött évek? Mi mindent köszönhetünk tanárainknak? Milyen emberré váltunk? Felnőttünk-e a nagy feladatokra? Felkészültünk-e az előttünk álló nagy megmérettetésekre? Mit és milyen értékeket viszünk magunkkal az előttünk álló hosszú útra?" Ilyen és hasonló kérdések és gondolatok hangzottak el a búcsúzó hallgatóktól.

Alpárné Dr.Habil. Szála Erzsébet főigazgató József Attila Mama című verséből merítette búcsúztató gondolatait és arról a háláról beszélt, amivel mindenki tartozik édesanyjának, szüleinek azért a szemléletért, azokért az értékekért, amelyek nélkül nem járhatta volna be ezt az életutat.

A ballagás pezsgős koccintással zárult, amelyen hallgatók és oktatók közvetlen hangulatban is elbúcsúzhattak egymástól, és ezzel véget ért egy találkozás, amelynek emléke mindig mindenkiben megmarad.

Kedves Végzős Hallgatóink!

Búcsúzunk Tőletek és az előttetek álló államvizsgára sok sikert kívánunk:

Tanáraitok, Hallgatótársaitok

Babai Zsófia
főiskolai adjunktus
a Bezerédj Amália Kollégium vezetője

NEMZETKÖZI KAPCSOLATOK ALAKÍTÁSA A NYME BPFK-N

Kitekintés a nemzetiségi képzés keretében

Prof. dr. Andreas Khol az osztrák Parlament (Nemzeti Tanács) elnöke szerint is fontosak a határmenti régiós kapcsolatok.

A Nyugat-Magyarországi Egyetem földrajzi fekvése, a határközelség, a határon átnyúló régiók adta együttműködési lehetőségek azok, melyeket az EU-ban különösen jól lehet kihasználni a szomszédos Ausztriával. Ezzel a lehetőséggel él szinte minden félévben rendszeresen a nemzetiségi óvodapedagógus hallgatók csoportja.

Tanulmányi út Bécsben

A 2005/2006-os tanév különösen gazdag volt a külföldi kapcsolatok építésében, hiszen az osztrák nemzeti ünnepen jártak a hallgatók Bécsben a felújított Parlamentben, az Eppstein Palotában, a Természettudományi és a Szépművészeti Múzeumban, a Schönbrunni Kastélyban és az Állatkertben. Az időjárás igen kedvező volt, futotta egy kis egyéni városbejárásra is. Többen először láttak ekkora katonai parádét közvetlen közelről, másoknak a Goya kiállítás tetszett, de sokakat vonzott az egyiptomi állandó tárlat is.

Prof. dr. Andreas Khol az osztrák Parlament elnöke hamar felfedezte a kora reggeli órában a Parlamentbe érkező csoportot és annyira meg volt lepve néhány hallgatónk jó német nyelvtudásán, hogy többször is beszélgetést kezdeményezett velük.

Látogatás az osztrák Parlamentben

Az ismerkedés oly mértékben jól sikerült, hogy a találkozásból meghívás lett, melyben meghívóként az elnök úr decemberben a tanszéki Nemzetiségi Napon külön látta vendégül a csoportot a Parlamentben egy beszélgetésre. Ez mindenkinek nagy élmény volt. Csatlakozott az elnökhöz a II. évf. tiszteletbeli nemzetiségi hallgatója, aki osztrák parlamenti képviselő.

A Nemzetiségi Napon vendégül látott bennünket az ORF, fogadtak bennünket Bécsben a Magyar Nagykövetségen is, ahol Horváth István tartott rövid ismertetőt a követség munkájáról ill. bemutatták a gyönyörű épületet és tájékoztattak bennünket az osztrák Oktatási Minisztériumban is a felsőoktatás átalakításáról Ausztriában 2007. szeptember 1-jétől engednek utat a pedagógiai főiskoláknak.

A délelőtti programot bőséges ebéd zárta egy hangulatos bécsi étteremben.

De nem csak külföldön lehet tartalmas programokat szervezni, hanem Sopronban is, mert a határközelség előnye a gyors megközelítés.

Világnyelv Napja a BPFK-n, németül és angolul

A szakmai kapcsolatok terén évek óta szokás már, hogy áprilisban megrendezzük a Világ-nyelv Napját, mely a főiskolán angolt és német nyelvet tanuló összes hallgatónak szól.

Adott elő már főiskolánkon a szociálpedagógusoknak az osztrák szociális miniszter, jártak itt a burgenlandi magyarok, vendégünk volt az osztrák oktatási minisztérium osztályvezetője, de rendszeresen meghívjuk az NYME lektorátusának tagjait is előadásra. Idén Vörös Ákos kolléga tartott igen jól sikerült élménybeszámolót kanadai élményeiről az angolosoknak.

A német és angol programok zömét azonban St. Pöltenből, Ausztriából egy társintézményből érkező kollégák tartották, akik szintén óvodapedagógusokat és szociálpedagógusokat képeznek. Nagyon színvonalas előadásokat hallhattunk pl. az interkulturális nevelésről.

A multimédiás előadások megtekinthetők a honlapunkon is, így az előadások anyaga feldolgozható mindenki számára. Az ilyen találkozások lényege, hogy a hallgatók betekintést nyerhessenek más szakmai műhelyekbe, egy EU-s ország hétköznapjaiba, növelhessék nyelvtudásukat a hallás utáni megértés terén és közvetlenül lehessenek részesei – óvodai nyelven szólva – „élményszerző sétáknak."

Tárnok Péter
tanszékvezető
főiskolai docens

Talán egyszer, talán sohasem

Sós víz eléri a sziklás partot
talán egyszer, talán sohasem...
simogató lenge szellő ringatja a kalászt
talán egyszer, talán sohasem...
sápadt napkorong hívogat majd
talán egyszer, talán sohasem...
erdő szava dalra fakaszt
talán egyszer, talán sohasem...
ragyogó Hold úgy ringat el
talán egyszer, talán sohasem...
boldogan számlálod perceidet
talán egyszer, talán sohasem...
Ámor célba vesz
talán egyszer, talán sohasem...
gyöngyöző esőcsepp látványa csábít
talán egyszer, talán sohasem...
a betonrengeteg is eltűnik
talán egyszer, talán sohasem...
S boldog leszel
Talán egyszer, Talán sohasem...

Sopron, 2006. március 15.

Felébresztettél

Mint gyönge hajtást a tavaszi szél
Felébresztettél
Mint gyermek, ki táplálékot kér,
Felébresztettél
Mint mosolygó Nap, ki felkelni kél,
Felébresztettél
Mint halk szívdobbanás a szerelemért,
Felébresztettél
Nem kellett szólnod, csak mellettem lenned
Csak lelkem szól lelkedhez
S szívem a szívedhez:
- Köszönöm, hogy felébresztettél.

Kiss Violetta
II. évfolyamos szociálpedagógus hallgató

GAZDÁRA TALÁLT JÁTÉKOK, MOSOLYGÓ GYERMEKARCOK

Önzetlen adományozás a Családok Átmeneti Otthonában élő kis lakóknak

A Nyugat-Magyarországi Egyetem Benedek Elek Pedagógiai Főiskolai Karának szociálpedagógus hallgatójaként, a négynapos terepgyakorlatomat Sopronban, a Családok Átmeneti Otthonában töltöttem. Ez az otthon megfelelően felszerelt, minden dolog megtalálható benne ami az ember mindennapjaihoz szükséges, én mégis úgy éreztem, szeretnék valamit tenni ezért a kis közösségért, az itt élő gyermekekért. Hiszen ők nem önszántukból kerültek családjukkal együtt olyan válsághelyzetbe, hogy az otthon nyújtson átmeneti menedéket számukra. Elhatározásomat tett követte, játékgyűjtést szerveztem a gyermekeknek.

Meg is beszéltem terveimet a gyakorlatvezetőmmel, Zsukel Danutával, aki lelkesen támogatott, bátorított játékgyűjtési akciómban. Ezt követően a NYME BPFK Hallgatói Önkormányzatával társultam, akik sokat segítettek ötletem megvalósításában. Segítséget kértem továbbá Kozák Tamásnétól, a Lewinszky Anna Gyakorló Óvoda vezetőjétől, s nagy örömömre, egy egész autónyi játékot juttattak el a Családok Átmeneti Otthonába. Emellett a BPFK-n is meghirdettük a játékgyűjtési akciót, ami március 1-jétől egészen húsvétig tartott, s mely során rengeteg még jó állapotban lévő, ám már nem használt játékszert sikerült összegyűjtenünk.

Április 24-én vitttük el az adományokat a Családok Átmeneti Otthonának kis lakóihoz.

Az intézményben már értesültek a játékgyűjtésről, ezért nagy várakozás előzte meg érkezésünket. A gyerekek természetesen nagyon örültek, hiszen fiú és lány, kicsi és nagy, egyaránt találhatott magának való játékot.

Jó volt látni a mosolygó arcokat, és jó tudni, hogy ennyi ajándékozó rendelkezik az emberi tulajdonságok egyik legnemesebbikével, az önzetlenséggel. Végezetül szeretném megköszönni Haár Tibor III. évfolyamos szociálpedagógus hallgatónak a segítségét, és mindazoknak, akik adományaikkal hozzájárultak a gyerekek önfeledt öröméhez.

Szerafi Anita
II. évfolyamos szociálpedagógus hallgató

SZAKVIZSGÁS KÉPZÉS GYAKORLÓ PEDAGÓGUSOK RÉSZÉRE A NYME BPFK-N

Sok olyan újfajta képzés közül válogathatnak a gyakorló pedagógusok, melyek segítségével tovább bővíthetik szakmai tudásukat. Ilyen többek között a NYME Benedek Elek Pedagógiai Főiskolai Karán 2000-ben indult 360 órás pedagógus szakvizsgás képzés is, mely normál és keresztféléves rendszerben folyik.

Az oktatási törvény értelmében 2010-től vezetői állást, csak szakvizsgával rendelkező személy tölthet be, de már napjainkban is előnyt élvez az a pedagógus, aki rendelkezik ezzel a végzettséggel is. Talán ez az oka, hogy a BPFK-n folyamatos az érdeklődés. Sopronban egy-egy kurzus általában 15 fővel, míg a zalaegerszegi kihelyezett tagozaton a Pedagógiai Intézettel kötött együttműködés során létrejött képzés átlagosan 30 fővel indul, költségtérítéses formában. A hallgatók két éves, 360 órás képzése 180 órás Gyermekintézmények szakmai fejlesztési programja elnevezésű törzsanyagból és 180 órás specializációból épül fel. A jelentkezők három - Közoktatási menedzser, Fejlesztőpedagógia és Szabadidő-pedagógia - specializációs terület közül választhatnak. Jelenleg a fejlesztőpedagógia szakirány a legnépszerűbb, melyre főként a 40 éves korosztályból, vezető beosztású pedagógusok jelentkeznek.

A négy féléves szakvizsgás képzés szakdolgozat írásával, annak védésével és záróvizsgával zárul. Ezek eredménye mindig jobb, mint a nappali tagozatos hallgatóké, köszönhetően a képzésre jelentkező pedagógusok gyakorlati tapasztalatának, kedvezőbb hozzáállásának.

Dr. Teleki Béla szakfelelős, főiskolai tanár szerint jó ez a karon működő konstrukció és életképes is, abban az esetben, ha az állam és a munkáltatók részéről egyaránt megmarad az igény, hogy a vezetői beosztás betöltéséhez szükséges a szakvizsgás végzettség.

A képzés minimum 13 fő jelentkezése esetén indul el, költsége jelenleg 80 ezer forint félévenként. Akik kedvet kaptak a végzettség megszerzéséhez, a NYME BPFK honlapjáról (www.bepf.hu) tölthetik le a jelentkezési lapot. Érdeklődni a 99/512-872-es telefonszámon, Kassai Péter tanulmányi előadónál lehet.

Takács Judit
főiskolai tanársegéd

„JÖVŐNK ZÁLOGA A CSALÁD"

Magzatvédelmi Szakmai Nap a Benedek Elek Pedagógiai Főiskolai Karon

Magzatvédelmi Szakmai Napot tartottak a Nyugat-Magyarországi Egyetem Benedek Elek Pedagógiai Főiskolai Karán. Az április 12-i rendezvény fő témája a magzatvédelem, a születés és szülés csodái, valamint a családtervezés szociálpolitikai és családpolitikai háttere voltak.

Már a főiskolába belépve szinte minden a programra csalogatott minket. A földszinten Babafotó-kiállítás emlékeztetett a gyermekkor szépségére, melyek a főiskola hallgatóinak önfeledt pillanatait idézték. Závoti Józsefné főiskolai docens - a rendezvény főszervezője - mellett több diákja is közreműködött a munkában.

A program reggel tíz órakor kezdődött, ekkor I. évfolyamos szociálpedagógus hallgatók, Molnár Katalin főiskolai adjunktus irányításával a Baba-nap programmontázsán dolgoztak. Foglalkoztak a gyermekvárással, mutatós „Megérkeztem!" értesítőket és Babanaplókat készítettek és mutattak be, valamint a babakellékekkel kapcsolatban is tanácsokkal látták el az érdeklődőket.

Az előadássorozat, amelyet Závoti Józsefné főiskolai docens nyitott meg délután 13 órakor kezdődött az E1-es előadóteremben. Segítségre a továbbiakban is számíthatott, mivel a III. évfolyamos szociálpedagógus hallgatók közreműködtek az előadásokon is. Ők mutatták be a meghívott vendégeket, és lehetőséget biztosítottak arra is, hogy az érdeklődők feljegyezhessék az előadás folyamán kérdéseiket, majd az előadók megválaszolhassák azokat.

Elsőként Dr. Katona Györgyné, a soproni Gólya Alapítvány önkéntese mutatta be szervezetük működését. Elmondta, hogy az 1995-ös csecsemőgyilkosságok után érezték úgy, hogy sürgető feladat lenne behatóan foglalkozni a magzatvédelemmel. Fő profiljukká a válságterhesség kezelése vált. Segítő jobbot nyújtanak a nehéz anyagi, családi helyzetben lévő kismamáknak a terhességük idejére. Kiderült az is, hogy hiába van meg az emberben a jóakarat, a segíteni akarás, segítőként sem vállalhat magára minden komoly feladatot.

Az Alfa Szövetségről Varnyú Ildikó, a szövetség elnöke beszélt, aki a szervezet létrejöttét szintén a csecsemőgyilkosságokkal indokolta. Ismertette az intézmény rövid történetét, majd Dr. Téglássy Imre főtitkár, gyakorlati szempontból közelítette meg munkájukat. „Fontos segítenünk a terhes nőt, hogy állapotos kismamává válhasson." – hangsúlyozta előadásában.

Cser Károlyné a Nagycsaládosok Országos Egyesületéről beszélt. Ismertette a nagycsalád feltételeit, amely azt jelenti, hogy legalább három gyermek él a családban. Tudnunk kell azonban, hogy létezik már vállalásos tagság is, ami azt jelenti, hogy még nincs meg a gyermeklétszám, de tervezzük. Végigkísérhettük azt is, hogy hazánk az évtizedek során milyen lépéseket tett a nagycsaládosok védelmében. Rá kellett döbbennünk, hogy előnyei mellett komoly buktatói is vannak ezen törekvéseknek. Számomra meglepő információként szolgált, hogy még ma sem sikerült pénzügyileg megfelelően támogatni a nagycsaládosokat, hiszen három gyermeknél havonta 450 forint a család vesztesége.

Az előadássorozat utolsó vendége, Dr. Geréb Ágnes szülész, nőgyógyász lett volna, aki sajnos nem lehetett jelen, mert éppen egy szülést vezetett le. Helyette Weichinger Andrea mutatta be videofelvétel segítségével, hogyan is zajlik le egy szülés otthoni környezetben. Mivel öt gyermekét otthon hozta világra, saját élményekkel is alá tudta támasztani a módszer hatékonyságát. Elmondása szerint nem sokkal nagyobb a kockázat, mint a kórházi szülésnél, hiszen a legfontosabb eszközök kéznél vannak. Ez azonban mégis valami más, hiszen a szülész nem orvosként van a szülő nő mellett, hanem segítő társként. Bensőséges otthoni környezetben zajló szüléssel pedig már az első pillanattól kezdve pozitívan alakul az egész életre kiható anya-gyermek kapcsolat.

Kiss Violetta
II. évfolyamos szociálpedagógus hallgató

EGY CICA, KÉT CICA, SZÁZ CICA...

Kiállítás az óvodapedagógus hallgatók munkáiból

Játék cicákkal telt meg a NYME-BPFK Tanácsterme május 9-én, itt állították ki négy nap erejéig az I. évfolyamos óvodapedagógus hallgatók munkáit. A vidám tekintetű cicusokat a Játékpedagógia tantárgy keretében Hartl Éva főiskolai docens irányításával alkották az elsőéves hallgatók, akiknek az volt a feladata, hogy egy tartós játékszert készítsenek az óvodás korosztály részére. A feladat mindenki számára ugyanaz volt, - közös alapról, egyforma szabásmintáról, egy játék cica elkészítése - ám a végeredmény felettébb változatosra sikeredett. A lányok, a két fiú hallgatóval egyetemben, a szabás-varrásba , a kiegészítők felhasználásba olyannyira belevitték egyéniségüket, hogy Hartl Éva szerint már a játékra pillantva meg lehet mondani, hogy azt éppen ki készítette. Az alkotó munka során azonban nem csak önkifejezésük, de önbizalmuk is nőtt a hallgatóknak. Akik az első órán még kétkedve fogadták a feladatot és fogták a tűt a kezükben, mondván: „Én erre úgysem vagyok képes..." A megnyitón már büszkén mutatták csoporttársaiknak a tárlaton kucorgó, mosolygó cicáikat, melyeket sok kiállítás látogató óvodás szívesen hazavitt volna.

Takács Judit
főiskolai tanársegéd

DISZNÓÓLTÓL A DÉVAI GYERMEKOTTHONIG

BPFK-s szociálpedagógus hallgatók látogatása Böjte Csaba atya védenceinél

Erdélyben, mai határainktól alig 160 km-re, Böjte Csaba ferences szerzetes egy elhagyott, romos dévai kolostor lakatjait leverve biztosít új életet az utcákon éhesen és piszkosan kóborló árva, és nincstelen szülők gyermekeinek. Déva, Csaba testvér nyomán az adakozó emberi szeretet és összefogás jelképévé vált. A BPFK szociálpedagógus hallgatóiként, itt tölthettünk el nagyon tanulságos tíz napot.

A sokak által elismert Böjte Csaba atya 1993 óta a kolostorból lépésről lépésre új otthont teremtett, és idővel a szomszédos panelházakból nevelőcsaládok otthona, és óvoda; a kolostorból, pedig iskola lett.

Az idő múlásával Szászvároson, Petrozsénban, Szovátán, Nagyszalontán, Zsombolyán és Torockón is létrejöttek bent lakásos intézmények. Ma már több mint 1500 gyermek nevelkedik Csaba testvér „szárnyai alatt." Az otthonok híre messze hallatszik, s az emberek tudják, amelyik gyermek egy ilyen otthonba bekerül, az megmenekült.

Az idei év márciusában, a Nyugat-Magyarországi Egyetem Benedek Elek Pedagógiai Főiskolai Kar szociálpedagógus hallgatóiként 10 napos tanulmányi úton vettünk részt Szent Ferenc Alapítvány dévai gyermekotthonában. Első megdöbbentő élményünk az volt, mikor elsétáltunk a kolostortól 10 percre lévő cigánytelepre. Itt a cigányok disznóólakból átalakított lakásokban laktak. Mikor elmeséltük az itt látottakat a kolostorban, mondták nekünk, hogy ennél sokkal durvább részek is vannak Romániában. Ekkor hallottunk először a Fantomblokkokról. El is határoztuk, hogy nekünk mindenképpen látnunk kell. Az ottlétünk szívós munkája gyümölcseként a hét közepén elvittek minket Vajdahunyadra. Az élmény sokkoló volt: a lakások szűken állnak egymás mellett. Egy lakás gyakorlatilag csak egy szobából áll, fürdőszoba nincs. Az első és a második emeleten laknak a családok, wc gyanánt pedig a 3.-4. emeleti lakásokat használják.. Érdekesnek találtuk, hogy volt egy lakás, amelyik igényesebb volt, mint a többi. Nem volt benne kosz, látható volt a különbség. Az indoklás nagyon egyszerű: az ott lakó családanya élt két évet Déván, és sikerült egy bizonyos igényszintet kialakítani benne. Alapítvány szerint ez már hatalmas eredmény, hisz nem az a céljuk, hogy 1-ről a 10-re jussanak, hanem hogy 1-ről a 2-re. Az otthonok lakóit ilyen körülmények közül emelik ki, és kerülnek tisztaszobába, napi háromszori étkezés mellett válnak az óvodai, iskolai rendszer részeseivé.

A kint töltött pár nap alatt a gyerekeknek segítettünk tanulni, és ahol szükséges volt lelki támaszt nyújtottunk. Az alapítványnál szociális családok működnek, ami annyit jelent, hogy 10-12 gyerek mellett egy nevelő vagy egy nevelő pár él, napi 24 órában. A gyermekvédelemnek több formája megtalálható, Csaba testvér gondolata szerint: „mindenkinek annyit adunk amennyire szüksége van. Ha magyar iskola kell, azt kap. Ha nincs hová hazamenni hétközbe, kap szállást és ételt, és ha egyáltalán nincsen hová mennie a gyermeknek, akkor befogadjuk." Ebből adódóan nyáron elég kevés gyerek van Déván, mert sokan csak a térség egyetlen magyar nyelvű iskolája miatt járnak oda. Segítség elsősorban iskola időben kell, a tanuláshoz. Önkénteseket előzetes jelentkezés alapján tudnak fogadni. Hazatérve nehezen rázódtunk vissza a mindennapi életbe, hiányoztak a gyerekek tiszta, egyszerű szeretet megnyilvánulásaik, a mosolyuk, az ölelésük.

A gyakorlat alatt megtapasztaltuk, milyen fontos lenne, hogy a gyermekek, akik nem tudnak a nyári vakációra hazamenni, hasznosan töltsék el a szabadidejüket. Ekkor fogalmazódott meg bennünk a gondolat, hogy nyári szabadidőpedagógiai tábort szervezzünk az ott maradó gyerekek 1-1 csoportjának. Talán az élményekkel gazdagabbá tehetjük szürke hétköznapjaikat.

Mi láttuk a nyomort, és tudjuk, hogy a dévai gyerekeknek nagy szüksége van a segítségre, ezért kérjük, aki csak teheti, támogassa őket, hogy legalább olyan szép gyermekkoruk lehessen, mint amilyenben nekünk, mindannyiunknak része lehetett. (Magyar számlaszámuk: 10300002-20145639-00003285)

Hársfalvi Mária, Kocsispéter Edit, Stubán Liána
III. évfolyamos szociálpedagógus hallgatók

(Ha további információt szeretnének megtudni az alapítványról, keressék fel a www.devaigyerek.hu honlapot.)

Böjte Csaba vendégül látta a három szocálpedagógus hallgatót, Editet, Máriát és Liánát

Ezek a gyerekek nyomortanyákon, fantomblokkokban sanyarogtak, míg Böjte Csaba fel nem karolta őket.

„NE SZÚRJ KI MAGADDAL!"

Drogprevenciós nap a NYME-BPFK-n

Nem lehet szó nélkül elmenni a drog problémája mellett, különösen napjainkban nem, amikor a tiltott drogok használata egyre inkább növekszik, és amikor fogyasztásuk, népszerűségük lassanként felzárkózik a legális drogok, a cigaretta, az alkohol és a kávé mellé. Ezért gondoltuk, hogy ezzel a nagyon is időszerű témával szervezünk egy drogprevenciós napot a NYME Benedek Elek Pedagógiai Főiskolai Karán, melynek középpontjában a figyelem felkeltése és a megelőzés áll.

A „Ne szúrj ki magaddal!" elnevezésű, május 9-én megrendezett konferencia külön érdekessége volt, hogy hallgatói kezdeményezésből, oktatói közreműködéssel kelt életre. Czimer Katalin III. évfolyamos szociálpedagógus hallgató keresett meg minket, a Szociálpedagógia Tanszék két tanársegédjét, Sámson Tímeát és Takács Juditot, azzal a kéréssel, hogy nyújtsunk segítséget egy drogprevenciós nap megszervezéséhez. Mindketten a jó ügy mellé álltunk, hiszen ez az a téma, amelyről soha nem lehet eleget beszélni.

Azt már Pythagoras is kimondta: „Senki nem lehet szabad, aki a szenvedélyek rabja." Ma mégis tízmilliók élnek szabadságuktól megfosztottan, a drogok fogságában. Az ENSZ kábítószer-ellenőrző szervének kimutatása szerint továbbra is a marihuána és más kannabisz származékok a legelterjedtebb drogok a világon. Bolygónkon 100 millió ember füvezik és 15 millióra becsülik az ópiát élvezők számát.

Mi a helyzet Magyarországon?

A kábítószerek kipróbálása, használata nálunk is egyre inkább létező probléma. Sokat mondó adat, hogy hazánkban 2004-ben 262 személy halt meg drogtúladagolás következtében. Hazai felmérések szerint az utóbbi tíz évben háromszorosára nőtt a tiltott drogok kipróbálásának száma a 16 évesek körében. Közel 15 ezren próbálták ki e korosztály tagjai közül az illegális drogokat. A kutatási adatok szerint az első fogyasztás 14-15 éves korban következik be, és legnagyobb arányban a fővárosban élők, azok között is a szakiskolák tanulói próbálják ki a tiltott illegális drogokat.

Arról, hogy ezek az adatok mennyire helytállóak, illetve, hogy hogyan előzhető meg a drogfogyasztás és a függőség kialakulása – az első előadó, Wéberné Rácz Erika addiktológus, konzultáns, egészségügyi szaktanár beszélt, aki a főváros XI. kerületének általános és szakközépiskoláiban végez drogprevenciós tevékenységet.

Előadásából kiderült: a dohány és az alkohol mellett a marihuána és a hasis fogyasztása is erőteljesen terjed a fiatalok körében. Minden negyedik magyar szakközépiskolás kipróbált már valamilyen illegális drogot. A szakember szerint napjainkban már nem a marihuána számít kapudrognak, sokkal inkább a cigarettát tartják az első lépésnek a kábítószerezés felé. Az illegális drogok között pedig a marihuána és az amfetamin származékok használata vezet. A felmérések alapján a kipróbálók zöme ezeknél meg is áll, és csak körülbelül egy százalékuk válik drogfüggővé. Wéberné Rácz Erika végezetül azt is elmondta, hogy a megelőző programot kisiskolás korban, ötödik osztályosoknál kezdik önismereti játékok és beszélgetések keretében.

Akinél viszont nem volt hatásos a megelőzés és a rendőrök drogfogyasztáson kapják, bűntényt követ el. A Büntető Törvénykönyv ugyanis kimondja, hogy az illegális kábítószerekkel kapcsolatos magatartások (pl. a megszerzés, tartás, átadás és kereskedés) tiltottak, aki mégis elkövet ilyen droggal való visszaélést, az megsérti a Büntető Törvénykönyv szabályait. A

törvény szerint azonban, ha valaki csekélyebb súlyú drogos bűncselekményt követ el, és vállalja, hogy legalább 6 hónapos „drogkezelésen" vesz részt, akkor nem fogják megbüntetni.

Ezt a 6 hónapos személyiségfejlesztő, önismereti tanfolyamot - szakmai szóval - „elterelést" Nagyné Farkas Rita, szociálterapeuta, egyetemi szociális munkás mutatta be a hallgatóságnak. Ennek a szociálterápiás csoport és egyéni segítő beszélgetés formájában tartott „önismereti tréningnek" az a lényege, hogy az adott egyén önmaga lássa be, hogy eddigi életmódján, értékrendjén változtatnia kell. Ez a módszer annyira eredményes, hogy a résztvevők 20%-a a fél év letelte után is ottmarad és személyes tapasztalataival segíti a terápiás munkát.

A program ideje alatt a Soproni Rendőrkapitányság Bűnmegelőzési Osztályának munkatársa, Pirger Diána standdal várta az érdeklődőket, ahol megtekinthetők voltak különböző illegális kábítószerek és drogtesztek is.

Az előadásokat követően a Líceum Társulat lépett színre a Zsákutca című drogprevenciós színdarabbal, majd Báróé, a Határőrség drogkereső kutyájáé lett a főszerep. Miután gazdája részletesen elmesélte a drogkereső kutyák kiképzésének menetét és a legcselesebb drogos fogások történetét, a főiskola területén indultak drog keresésére. Természetesen az előre elrejtett heroin és mariuhána nem maradt sokáig a szekrény mélyén, Báró gyorsan szagot fogott és a drogprevenciós nap zárásaként előásta rejtekhelyéről az illegális kábítószereket.

A prevenció fontosságát hangsúlyozó, színes, tartalmas napnak még biztosan lesz folytatása, hiszen a szociálpedagógus hallgatók egy ilyen rendezvényen, szinte testközelből tapasztalhatják meg mindazt, amiről előzetesen már tanultak, s hallhatnak egyéb olyan érdekességekről, melyeket nem a tankönyveket alkotó szakemberek, hanem az Élet írt.

Takács Judit
főiskolai tanársegéd

HEJ, ÉLET, ÉLET, GAZDÁSZÉLET...

ÓVÁRI GAZDÁSZOK VISSZAEMLÉKEZÉSEI II.

A GAZDATISZTEK LAPJA 1937. januári számában írja Dr. Ormándy János, gazdasági főtanácsos, a Felsődunántúli Mezőgazdasági Kamara igazgatója, volt Akadémiai hallgató:

- „Nem gondolom, hogy tévednék, ha megállapítom azt, hogy a 40 év előtti tanárokat a gazdász hallgatóikkal nemcsak a tudásvágy, hanem ezenkívül bizonyos lelki és szeretetbeli kapcsolatok is összefűzték. Mintha a múltban a tanár és a hallgató között sokkal nagyobb lett volna az érintkezés közvetlensége, a tekintély tisztelete, mint napjainkban. Még ma is él az óvári gazdasági akadémiai nagy tanárokról egy-két kedves emlék és epizód olyan, amelyet a régi hallgatók még 40 év után is szeretettel ápolnak és adnak tovább. Nem régen hallottam azt, hogy az óvári nagy tanárok közül pl. a Kossutányról az volt elterjedve, hogy rendkívül kellemesen, azt mondhatnám dallamosan adott elő és ebből kifolyólag a hallgatók között valószínűleg meg nem történt anekdota keletkezett."

Amikor Kossutány az egyik hallgatónak a vizsga alkalmával feladja a kérdést, a hallgató felelet helyett hallgat. Ezt Kossutány megunván kérdezi: hát nem tud semmit a kérdésről?

-„Bocsásson meg tanár úr a kérdésre adandó feleletnek a dallamára emlékszem, de a szöveget elfelejtettem!"

-Avagy Thallmayer tanár feladja Uraynak a kérdést, beszéljen a mestergerendáról. Uray azzal intézi el – „tanár úr, kiment az már a divatból!"

-Avagy Cselkó professzor feladja a mentő kérdést: „mondja meg kérem, szereti-e a ló a zabot"?

Ilyen és ehhez hasonló emlék a régi hallgatók között százával még ma is él. Különösen Cselkó nagyhírű állattenyésztési előadásai és vizsgáztatásai adtak alkalmat számos félreértésre a hallgatóság körében.

CSELKÓ ISTVÁN professzorról terjedt – állítólag – az a valóban megtörtént mese, hogy az akadémia nyári szünetében, - tanárságának kezdetén, - póttartalékosként vonult be Temesvárra. Temesvár abban az időben nagy állatvásárairól volt híres, amelyen Cselkó is részt vett. Az egyik fiatal mágnásivadék a gazdájával egy pár lóra alkudozott. Cselkó odamegy a fiatal úrhoz és azt mondja neki: „Ne vegye meg"!

-Miért vitéz bácsi?

-Figyeljen ide, majd elmagyarázom. El is magyarázta és ezzel elköszönvén tovább ténfergett a városba. Majd ismét találkozott a fiatal mágnással, amikor az egy másik pár lóra alkudozott. Odamegy és azt mondja neki: „Ezt a két lovat már megveheti". Meg is vette. De mielőtt Cselkó távozott volna, megszólítja a fiatal mágnás. Azt mondja: „Látom vitéz úr, hogy póttartalékos, pár hét múlva letelik az ideje, azt is tapasztalom, hogy a lóhoz, parádés kocsisra van szükségem. Nincsen alkalmaztatása, én szívesen felfogadnám".

-Cselkó csak ennyit felelt: „Köszönöm, már van állásom".

Elkövetkezett az októberi beíratásoknak az ideje, a fiatal mágnás leckekönyveivel megjelent Cselkó előtt. Cselkót nem ismerte meg a hallgató, ellenben Cselkó visszaemlékezett a temesvári vásárra, megismerte a fiatal mágnást és csak ennyit mondott neki: „Van-e már kocsisa"?

Ilyen és ehhez hasonló epizódok ma már nem igen fordulnak elő a tanár és a hallgatókkal kapcsolatban, hiszen az élet nagyon eltávolította őket egymástól. Ebben az időben szűkebb határok között mozgott az elméleti ismeretek anyaga, ma annyira szerteágazó az, hogy a hallgatóknak csaknem minden idejét leköti.

Ez az oka, hogy a mai gazdász ifjúság és a tanárok között az a régi „patriarkális" viszony szűnőben van. – Szerintem – igen nagy kárára a mezőgazdaságnak -, írta egy gazdatiszt 1937-ben, visszaemlékezve a 40 évvel ezelőtt befejeződött óvári tanulmányaira.

Dr. László László

A GAZDÁSZ HAGYOMÁNYOK TOVÁBBI ÁPOLÁSÁRÓL...

Az Óvári Gazdászok Szövetsége Egyesület (OGSZ) 2006. évi Közgyűlését április 28-án tartotta a kar PHARE-épületében. A megjelenteket Dr. Nagy Frigyes elnök köszöntötte, majd beszámolt a hagyományok ápolásával összefüggő intézkedésekről. Röviden az elhangzottakból:

„A 2005. évi tanévzáró ünnepség programjához illesztve ünnepélyesen felavattuk Wittmann Antal mellszobrát a Vár bejáratánál. Albert Kázmér szobrával együtt az anyagi és szellemi alapítók méltó, és a közönség által szépnek és látványosnak mondott szobrokat kaptak e történelmi hely frekventált területén. Az alapzatra rávésettük, hogy a szobrokat az Óvári Gazdászok szervezete állíttatta.

Az 1956-os sortűznek 6 gazdász halottja volt. Emléktáblájuk a várbejárat falán található. Mivel a nevek megkoptak, megrendeltük azok bearanyozását. Az októberi koszorúzási ünnepségre ez elkészül. Dr. Schmidt János akadémikus, gazdász generációink oktatója betöltötte a 70. életévét. Ebből az alkalomból a Gazdász Szövetség nevében gravírozott réz emléktáblával ajándékoztuk meg a professzort.

A 2006-ra tervezett feladatok között szerepel – a kar vezetésével egyetértésben – „Albert Kázmér" és „Wittmann Antal" emlékérmek adományozása azoknak a tagoknak, akik az Alma Materünket és az Óvári Gazdászok Szövetségét anyagilag és erkölcsileg is támogatták. Restaurálásra kerül az óvári temetőben Wittmann Antal síremléke, valamint a II. világháborús emléktábla felújítása. A közgyűlés jövőbeli feladatai között szerepel az OGSZ tagjainak fokozott aktivitása és a fiatalabb gazdász nemzedék bevonása a szövetség munkájába." A közgyűlésen résztvett és felszólalt Dr. Ördög Vince egyetemi tanár a kar dékánja is.

Dr. László László

VÁLTOZÁS ELŐTT AZ AGRÁRHALLGATÓK NEMZETKÖZI EGYESÜLETE

„Változunk, és minden változik!" Frappánsan kezdhetnénk így is a cikket és folytathatnánk azzal, hogy eljött az ideje annak, hogy az Agrárhallgatók Nemzetközi Egyesülete, vagy ahogyan közismert az IAAS-HUNGARY végre „újjászülessen".

Az Agrárhallgatók Nemzetközi Egyesülete az International Association of Students in Agricultural and related Sciences (IAAS) elnevezésű diákszervezet tagjaként tevékenykedik, mely a világon a legnagyobb agrárhallgatókat tömörítő szervezet. A szervezetet 1957-ben alapították 8 ország képviselői Tunéziában. Jelenleg 4 földrész közel 50 országa a tagja, köztük Magyarország is. Magyarországon az Agrárhallgatók Nemzetközi Egyesülete 1999 novemberétől működik közhasznú, szakmai ifjúsági szervezetként.

Jelenleg a világközpont a belgiumi Leuven-ben található.

A diákszervezet elsődleges céljai között szerepel, olyan programok szervezése agrárhallgatók számára, melyek elősegítik nemzetközi integrációjukat, szakmai és kulturális tapasztalatokat nyújtanak a számukra. Ezen célok megvalósítása érdekében az IAAS magyarországi és nemzetközi szakmai konferenciákat, szemináriumokat, fórumokat és csereprogramokat szervez, melyen bármely agrár-felsőoktatásban tanuló diák részt vehet.

Az egyesület működésében mérföldkőnek számított 2000 márciusában a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztériummal aláírt együttműködési megállapodás. A megállapodásnak köszönhetően az FVM töretlenül az egyesület legfontosabb partnere.

Az egyesület minden olyan felsőoktatási intézmény (agráriumhoz kapcsolódó akkreditált képzés) hallgatója számára lehetővé teszi, aki agráriummal kapcsolatos tanulmányokat folytat, hogy részt vegyen programjainkon és csatlakozzék egyesületünkhöz.

A szervezet 1999 óta van hivatalosan is jelen Magyarországon. Az eddig eltelt hét év alatt anyagi forráshiány miatt nem tudtunk minden jelentős találkozóra magyar delegációt küldeni, de amikor sikerült, sok barátság köttetett, kapcsolatok létesültek a külföldi diákokkal, és méltán mondhatjuk, hogy javítottuk Magyarország külföldi megítélését. Így a Magyarországi szervezet rendkívül jó kapcsolatot ápol a többi tagországgal, olyannyira, hogy több éven keresztül egy magyar diák dolgozott együtt a belgiumi Leuven-ben elnöki pozícióban az egyesület élén.

Segítségével elsősorban Magyarország pozitívabb megítélését tűztük ki célul. Szerencsére ez sikerült is, mert a csereprogramok segítségével hallgatókat tudtunk fogadni Franciaországból, Horvátországból, Fehér-oroszországból. Ennek köszönhetően rövidesen ők invitáltak meg bennünket hazájukba.

Végre egységesen, szinte minden Helyi Bizottság egyetértett, abban, hogy az eddigiekhez képest jobban és tevékenyebben kell működnünk. Ki kell lépni az egyetemek, karok árnyékából és végre meg kell mutatnunk azt, hogy mennyi lehetőség van ebben a szervezetben (nemzetközi konferenciák, találkozók, külföldi tanulási lehetőségek, farmgyakorlatok...stb). Ehhez viszont elengedhetetlen a folyamatos fejlődés és a hatékonyabbá tétel.

Ez a cél vezérelte a 2005. november 11 – én megtartott közgyűlésen jelenlevőket és döntöttek a változás mellett.

Elhatároztuk, hogy az országos szervezet megkeresi az egyetemeken működő Helyi Bizottságokat és felkéri őket arra, hogy jegyeztessék be magukat, mint önálló jogi személyiség (egyesület). Miután ez megtörtént, kérjék a felvételüket az országos szervezetbe. Így az átalakult Helyi Bizottságok nagyobb önállósággal rendelkeznek, de nem függetlenek, mert összetartja őket az országos koordináló szervezet. Az átalakulás mellett szólnak olyan érvek is, mint például az, hogy összehasonlíthatatlanul nagyobb eséllyel pályázhatnak városi, megyei, vagy esetleg regionális pályázatokra, illetve egyszerűbben találhatnak az adott városban támogató partnerekre. Ezek mellett az átalakult Helyi Bizottságok sokkal hatékonyabban képviselhetik az adott egyetemet, vagy az adott kart, mind országos, mind világ szinten, elősegítve a közérdek demokratikusabb érvényesítését.

A legelső Helyi Bizottság, amely belekezdett a tényleges átalakulásba, így válva az alapkő letéteményesévé, az NyME-MÉK-en működő mosonmagyaróvári Helyi Bizottság. Olyan mértékben lelkes csapat működik itt, hogy eljutottunk oda, hogy már csak be kell jegyeztetni a szervezetet. Természetesen a helyi Bizottság kikérte a kar vezetésének véleményét és Dr. Ördög Vince dékán úr személyes tanácsaival kidolgoztuk az immár International Association of Students in Agricultural and Related Sciences – Mosonmagyaróvár, (IAAS-Mosonmagyaróvár) elnevezésű közhasznú egyesület alapszabályát. Ebből az alapszabályzatból idéznénk néhány célt, amit megfogalmaztak az alapító tagok:

2.§.

II. Az Egyesület célja és a célok megvalósítása

Az Egyesület célja:

a Nyugat-Magyarországi Egyetem – Mezőgazdasági- és Élelmiszertudományi Kar (továbbiakban: NyME-MÉK) hallgatóinak ismeret bővítése;

az NyME-MÉK hallgatóinak a nyelvtanulásához, nyelvgyakorlásához való hozzájárulása csereprogramokkal;

az NyME-MÉK hallgatóinak beilleszkedésének elősegítése az Európai Unióba;

más országok kutatásainak, fejlesztéseinek Magyarországon való megismertetése,

anyagi lehetőségeihez mérten támogatja kiemelkedő szakmai fórumok, szakdolgozatok, Tudományos Diákköri Konferenciák, illetve kutatások létrejöttét, publikálását,

nemzetközi kapcsolatok kiépítése és fenntartása,

végzős hallgatók elhelyezkedésének és beilleszkedésének segítése,

hasonló jellegű szakmai szervezetekkel való kapcsolatok felvétele, fenntartása,

az agrárkultúra és a mezőgazdasági környezetgazdálkodás legújabb ismereteinek a terjesztése az NyME-MÉK – en,

kapcsolatok kiépítése különböző szakmai diákszervezetekkel,

az NyME-MÉK hallgatói és Mosonmagyaróvár, továbbá a környező települések lakosai közti kapcsolatok kialakítása, elmélyítése és fenntartása.

Az Egyesület az előző pontban meghatározott célok megvalósítása érdekében közhasznú tevékenységek az 1997. évi CLVI. tv. 26. §, c, pontja szerint:

4. nevelés és oktatás, képességfejlesztés, ismeretterjesztés,
5. kulturális tevékenység,
8. természetvédelem, állatvédelem,
9. környezetvédelem,
19. euroatlanti integráció elősegítése.

Továbbá:

vállalja szakmai fórumok, konferenciák rendezését, szervezését,

vállalja a Magyarországon és a külföldön működő IAAS szervezetekkel valamint az IAAS–Hungary központtal a kapcsolatok kiépítését, kiterjesztését, bővítését,

vállalja csereprogramok lebonyolítását, szervezését mind elméleti, mind gyakorlati szinten,

és anyagi lehetőségeihez mérten, vállalja információs adatbank kiépítését, állásbörzék szervezését.

Láthatja mindenki, ez az egyesület, legyen szó a mosonmagyaróváriról, vagy az országosról, esetleg a világ IAAS–ról nemes célokért jött létre.

Bízunk benne, hogy a szervezet országosan is gyarapodni fog, hiszen a lehetőségek adottak, csak tudni kell vele élni.

Ha felkeltette valakinek az érdeklődését ez a cikk, és bővebb információt szeretne kérni, a következő elérhetőségeken megteheti:

Ságodi Zoltán
IAAS – Hungary
Elnök
szolcsi@vipmail.hu
iaashungary@freemail.hu

Szüle Bálint
IAAS - Mosonmagyaróvár
Elnök
szulebalint@vipmail.hu
iaasmovar@vipmail.hu

WEU-KONFERENCIA

2006. április 6-7-én Mosonmagyaróváron, a Mezőgazdaság- és Élelmiszertudományi Karon immáron negyedik alkalommal rendezték meg az Európa-napi rendezvényt.

A Gazdaságtudományi Intézet Európai Uniós Oktatási Központja az Üzemtani Tanszékkel, illetve az Agrárgazdaságtani és Marketing Tanszékkel együttműködve, 2003. óta szervezi e jeles naphoz kötődő tudományos konferenciáját. Idén a szervezésben a VEAB Agrártudományi Szakbizottságának Agrárökonómiai Munkabizottsága is közreműködött. A konferencia a „Within the European Union" címet kapta, utalva ezzel Magyarország uniós tagságára.

A rendezvény lehetőséget biztosított az oktatók, kutatók, PhD hallgatók, egyetemi hallgatók és más hazai szakemberek számára tudományos eredményeik bemutatására, új kapcsolatok kiépítésére, valamint a meglévő ismereteik elmélyítésére. A szervezők nagy hangsúlyt kívántak fektetni arra, hogy a résztvevők eredményeiket gyakorlati szakemberekkel is megismertethessék, megvitathassák. Ezt a célt szolgálta a konferencia programja, mely két részből állt: a rendezvény első napján a kutatási eredmények bemutatására, valamint a hazai szakemberekkel történő konzultációra került sor, a második napon pedig külföldi szakmai tanulmányúton vehettek részt az érdeklődők.

Dr. Ördög Vince egyetemi tanár, a Nyugat-Magyarországi Egyetem Mezőgazdaság- és Élelmiszertudományi Karának dékánja köszöntötte a Konferencia résztvevőit, vendégeit. Ezt követően került sor a hivatalos megnyitóra, melyet Dr. Nagy Frigyes egyetemi tanár vezényelt le.

A plenáris ülésen Dr. Nyujtó Ferenc, helyettes államtitkár (FVM) „Európai Uniós tagságunk időszerű kérdései" címmel tartott előadást, majd ezt követte Dr. Fehér István, egyetemi tanár „A gabonakérdés új megközelítése" című előadása. A harmadik előadó Dr. Merkei Attila, a Fertő-tavi Nádgazdaság Rt. vezérigazgatója volt, aki "A természet- és környezetvédelem időszerű kérdései"-ről beszélt.

A plenáris előadások után került sor a szekcióülésekre. Számos felsőoktatási intézményből érkeztek előadók hét szekcióban, összesen 69 előadás (95 szerző és társszerző közreműködésével) hangzott el az Állati termék előállítás az Európai Unióban, Agrárgazdaság és Ökonómia, Agrárpolitika és Vidékfejlesztés, Unsere Agrarwirtschaft in der Europaischen Union, Animal Husbandry and Economics, Rural and Regional Policy, valamint Agricultural Policy and Economics Szekciókban. A szekcióülések után került sor a 45 poszter (66 szerző és társszerző együttműködésével) bemutatására és nyilvános megvitatására.

A „szakmai tapasztalatcsere" egy hangulatos bor- és sajtmustrával folytatódott, ahová a konferencia rendezői invitálták a vendégeket, majd ezt követően állófogadással egybekötött találkozóval zárult a rendezvény első napja.

A rendezvény második napján a résztvevők egy szlovákiai tanulmányúton vehettek részt, ahol az érdeklődők betekintést nyertek a Strekov (Kürt) tagi szövetkezetébe. Ezután egy több éve sikeresen működő borászatot látogattak meg, mely egy „feledhetetlen" borkóstolóval zárult.

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani a konferencia rendezőinek: a NYME Mezőgazdaság- és Élelmiszertudományi Karának, a VEAB Agrártudományi Szakbizottság Agrárökonómiai Munkabizottságának, valamint a támogatóknak, hogy lehetőséget teremtettek a konferencia megrendezésére. A szakmai érdeklődésre való tekintettel a szervezők 2007 áprilisában, immár hagyományt teremtve, hasonló rendezvény megvalósítását tervezik, a szakemberek közötti hatékony kommunikáció és információcsere elősegítése érdekében.

Vincze Judit
PhD hallgató

KÖZGÁZOS HALLGATÓK HÁROM CÉG ÉLÉN

A döntőben bankot, hipermarketet és egy kávét, teát forgalmazó céget kellett irányítaniuk

Idén 10. alkalommal rendezték meg az ECOSIM Diák Menedzsment Bajnokságot. A kizárólag gazdasági és üzleti szimulációk, menedzsment játékok fejlesztésével és oktatásával foglalkozó társaság idei jubileumi versenye már a harmadik alkalom volt, hogy soproni közgazdászhallgatók megmérettették magukat abban, hogy mire lennének képesek egy képzeletbeli vállalat felsővezetőiként. Az olyan nagy multinacionális vállalatok, mint például a KPMG, Masterfoods, Shell, Exxon-Mobil, Provident Financial által támogatott versenyen a 205 induló csapat közül igen eredményesen szerepeltek a soproniak.

A verseny tulajdonképpen játék, ahol a csapatok különböző iparágak egy-egy vállalatának vezetését veszik át. Feladatuk, hogy elemezzék a piaci helyzetet, döntéseket hozzanak és eredményesen működtessék a céget. A versenyzők negyedévekre vonatkozó döntéseit egy gazdasági szoftver dolgozza fel, ami elemzéseket és statisztikákat készít arról, hogyan alakul az üzlet és a piac működése. A versenyt a legnagyobb vállalati eredményt elérő csapat nyeri meg.

Idén két csapatunk indult. A győri regionális fordulón először részt vevő Andersch Adrienn, Komáromi Tamás és Varga András negyedéves hallgatók alkotta trió végig az élmezőnnyel haladva kicsivel csúszott le az országos döntőről. Mi, elsőéves doktoranduszok (Kovács Gergely, Kovács Tamás, Wilfing András) korábbi tapasztalatainknak is köszönhetően sikerrel vettük az akadályt, csoportelsőként jutottunk tovább. A döntőben három vállalatot, egy bankot, egy hipermarketet és egy kávé- és teaforgalmazó céget kellett irányítanunk. A kihívásokkal teli piacokon összesítve végül az ország legjobb 20 csapata közül a kilencedik helyet szereztük meg.

Maga a játék kiváló tanulási módszer, a hallgatók azonnal felhasználható képességeket szereznek a piacgazdaságot egyszerűsített formában, de a főbb pontokat és összefüggéseket jól megjelenítő program használata során. Felismerve a gyakorlatorientált oktatásban való használatának jelentőségét, a Pénzügytan–Számvitel Intézet és a Vezetés–Szervezési Intézet a közeljövőben beillesztik a megfelelő tantárgyi struktúrába a gazdasági szimulációs programok használatát.

Kovács Gergely, Kovács Tamás, Wilfing András

PÁLYAKEZDÉSI ESÉLYEK A PÉNZÜGYI SZEKTORBAN

Végzős hallgatókként egyre inkább foglalkoztat bennünket az álláskeresés. A közgazdasági szakmán belül hazánkban jellemző a túlképzés, így egyre nagyobb nehézségekkel találkozunk, amikor egy pozícióra jelentkezünk. Ebben nyújt segítséget a pénzügyes hallgatóknak a KTK Pénzügytan-Számvitel Intézet keretén belül a banki-biztosítási szférával folytatott együttműködés.

Tavaly huszonhét gazdasági jellegű egyetemi vagy főiskolai szakon folyt képzés. A túlkínálat következtében a cégek egyre jobban értékelik a jelentkező tudásának minőségét, egyéb képességeit. A versenyben azok képesek helytállni, akik már az egyetemi évek alatt gyakorlatot szereztek egy-egy területen. A megszerzett diplománál sokkal fontosabb az, hogy ki mit csinált a felsőoktatásban eltöltött idő alatt, például valamilyen tanulmányi versenyen vett részt, kutatást végzett vagy projektfeladatot látott el. A végzősök elhelyezkedési esélyeiket nagyban növelhetik, ha valamilyen munkatapasztalatot tudnak felmutatni. Ennek ideális formája a szakmai gyakorlat és a gyakornoki program.

A szakmai gyakorlat egyaránt előnyös a hallgatónak és az őt fogadó vállalkozásnak is. A gyakornok megismeri a céget, a munkafolyamatokat, a munkaadó pedig a hallgató képességeit, munkabírását. A későbbiek során az adott céghez történő jelentkezésnél előnyt jelent a pozitív benyomás.

Idén márciusban Bedőcs Katalinnal, Must Katalinnal és Liska Szilárddal vettem részt Győrben a IV. Országos Pénzügyi Esettanulmányi Versenyen, ahol III. helyezést értünk el. A verseny során egy valóságban is létező cég problémájára kerestünk megoldást, elsősorban a finanszírozás oldaláról. Úgy érzem, ez a megmérettetés jó gyakorlási lehetőség volt mind a csapatban történő munkavégzésre, mind pedig a szakmai fejlődésre. Szinte mindegyikünk vett már részt tudományos diákköri konferenciákon, tréningeken, amely elképzeléseink prezentációjában jelentett nagy segítséget.

A Közgazdaságtudományi Kar Pénzügytan-Számvitel Intézetének oktatói között számos külső gyakorló pénzügyi szakembert találunk: itt tanít többek között Horváth Andrea címzetes egyetemi docens, az AEGON Biztosító Rt. vezérigazgató-helyettese, Fóriánné Horváth Margit, a CIB Bank soproni fiókigazgatója, Szabó Péter, a Budapest Bank győri fiókigazgatója.

Az együttműködés következtében a pénzügyi szakirány képzése gyakorlatorientáltabbá válik, életszerűbb feladatok és esettanulmányok megoldásával mélyíthetjük ismereteinket az adott területen. Másrészt az elhelyezkedési esélyeinket is nagyban növeli, hogy a vállalati vezetők megismerhetnek bennünket már tanulmányaink során.

A pénzügyi-számviteli területeken jártas szakemberek, kontrollerek után továbbra is nagy az érdeklődés. Az elmúlt évek végzősei közül sokan helyezkedtek el pénzügyi és biztosí-

tási intézményeknél, így a KPMG-nél, az Allianz és az AEGON biztosítónál, illetve a CIB Banknál.

Az ötödév kezdetén magam is úgy éreztem, hogy érdemes volna az utolsó évben munkatapasztalatot gyűjteni. Az Intézet kapcsolatain keresztül először rész- majd teljes munkaidőben kaptam állást a CIB Bank soproni fiókjánál, ahol mint junior kis- és középvállalati üzletkötő dolgozom. Úgy gondolom, a tudományos diákköri munka és a szakmai versenyeken való részvétel nem volt hiábavaló, hiszen a szakmámban tudtam elhelyezkedni. Szerencsésnek érezhetem magam, mivel olyan témával – elsősorban KKV finanszírozással – foglalkozhatok, amely érdekes és kihívást is jelent számomra.

Bartakovics Gábor
V. évf. közgazdászhallgató

PÉNZ, TŐZSDE, SZABÁLYOZÁS

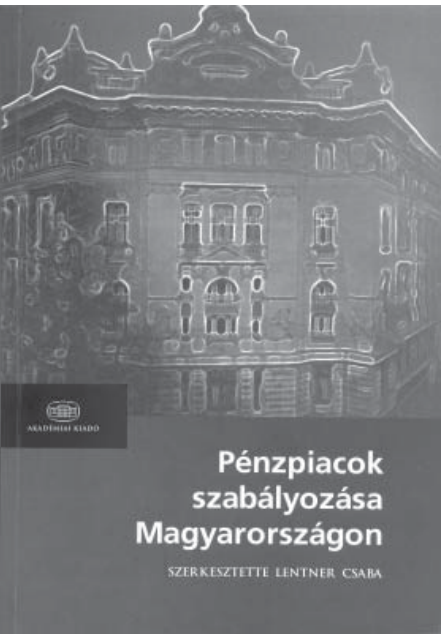

A rendszerváltó gazdaságokban a pénzpiac átalakulása sajátos pályát írt le. A kettős bankrendszertől a fejlett piacgazdasági struktúra kialakításáig összetett pályát kellett befutniuk mind a piaci feltételeknek, mind az ehhez folyamatosan igazodni törekvő szabályozási környezetnek. A kétszintű bankrendszer kialakulása, a konszolidáció, a privatizáció közel azonos módon ment végbe minden rendszerváltó államban, és sajnos többször előfordult, hogy a szabályozás csak később követte a gazdasági folyamatokat. Az ezredfordulóra a volt szocialista országok gazdasága beilleszkedett a globális struktúrába. A nemzetközi előírások változása napjainkra felgyorsult, egyre magasabb szinten és szélesebb körben valósul meg a pénzpiacok szabályozása (Bázel II., Sarbanes-Oxley Act).

A 2006 májusában megjelent, Lentner Csaba által szerkesztett Pénzpiacok szabályozása Magyarországon című szakkönyv ezt a folyamatot veszi górcső alá. A könyv az Akadémiai Kiadónál jelent meg. Tartalma az európai uniós pénzügyi térbe illeszkedik, a magyar pénzpiaci szabályozás legaktuálisabb ismereteit tartalmazza. A kötet több vezető oktatónk írásainak ad helyet és felöleli a pénzpiacok legfontosabb szabályozási területeit: foglalkozik a jegybank tevékenységével, a tőzsdei szabályozással, a bankok és biztosítótársaságok felügyeletének kérdéseivel, valamint a magyar állampapírpiaccal. Kiemelt szerepet kap a pénzmosás elleni küzdelem elméleti és gyakorlati hátterének ismertetése is.

A könyv szakmai bázisát és gyakorlatorientált felhasználhatóságát neves közgazdászok szavatolják: Huszti Ernő professzor, Lentner Csaba intézetvezető, Horváth Zsolt a Budapesti Értéktőzsde vezérigazgatója, Forgács Péter a Magyar Államkincstár főosztályvezetője, Horváth Andrea az AEGON Biztosító Rt. vezérigazgató-helyettese, Seregdi László a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének (PSZÁF) ügyvezető igazgatóhelyettese. Értékes ismereteket szerezhet az olvasó a PSZÁF fiatal jogászainak, Báthy Annának és Csonka Juditnak, a Földhitel- és Jelzálogbank Rt. osztályvezetőjének, Csere Bálintnak, valamint az Institut des Etudes Politiques de Paris fiatal kutatójának, Kolozsi Pál Péternek a fejezeteiből is.

A szakkönyv átfogó módon tárgyalja az uniós csatlakozást követő időszak főbb tendenciáit, az elmúlt három évben a pénzpiaci szabályozási feltételekben beálló változásokat, valamint a magyar pénzügyi intézményrendszer további stabilizálásának és az Európai Unió követelményeihez való folyamatos igazodás érdekében a jövőben megvalósítandó szabályozási feladatokat.

A könyv harmadik darabja egy szakkönyvsorozatnak: 2000-ben jelent meg a Bankszabályozás az Európai Unióban Lentner Csabának és Tarpataki Jánosnak, a Magyar Államkincstár volt főosztályvezetőjének a tollából, melyet 2002-ben a Bankszabályozás című kiadvány (Huszti Ernő – Lentner Csaba – Seregdi László – Tarpataki János) követett. A Pénzpiacok szabályozása Magyarországon az EU-csatlakozás második évfordulója alkalmából született, melynek nyomdai előkészítését mi végeztük.

Az új kiadványt kiválóan használhatják pénzügyi szakemberek kézikönyvként, de az egyetemeken tanuló közgazdász- és jogászhallgatók számára is hasznos lehet a forgatása.

Kovács Tamás Ph.D. hallgató
Polyák Imre Ph.D. hallgató

Bankárképző Központ

Gondolj a jövődre!
Képezd magad tovább!

A Nemzetközi Bankárképző Központ 1988 óta van jelen a magyar piacon. Oktatási rendszerünk kialakításában a legfejlettebb pénzügyi piacokkal rendelkező országok bankárképző intézeteinek tapasztalataira támaszkodtunk. A közel két évtizedes működésünk során számtalan saját fejlesztésű, folyamatosan megújuló tanfolyammal bővítettük kínálatunkat. Frissen végzett diplomásoknak a következő tanfolyamainkat ajánljuk:

Nemzetközi Befektetés-elemzői Diploma Program (EFFAS)
A tanfolyam keretében megismerhetőek a modern pénzügyi elméletek és az egész világon használt gyakorlati módszertan, valamint kiemelt hangsúlyt helyezünk az európai és a hazai legjobb gyakorlat bemutatására.

Posztgraduális Bankdiploma Program (BADI)
Átfogó ismereteket nyújtó tanfolyam a banki működésről, folyamatokról és az üzleti életben a felsővezetői feladatokra készíti fel a hallgatókat. A tanfolyamot sikeresen elvégzők bankmenedzseri oklevelet kapnak.

Nemzetközi Bankárképző Központ Rt.
1022 Budapest, Csopaki u. 6-8.
T: 224-0700, Fax: 201-1330
e-mail:itcb@itcb.hu
www.bankarkepzo.hu

ERDŐMÉRNÖK HALLGATÓK NEMZETKÖZI VERSENYE

2006. Krtiny, Csehország

A Mendeli Erdészeti és Mezőgazdasági Egyetem Erdőmérnöki és Faipari Mérnöki Kara és az Egyetem Gyakorló Erdőgazdasága huszadik alkalommal rendezte meg az Erdőmérnök Hallgatók Nemzetközi Versenyét, röviden „Erdészeti Sokoldalúság" versenyt a csehországi Brno melletti Krtiny-ben 2006. április 4- 9-ig. Európa 9 országából 10 csapat mérte össze tudását a hét folyamán. Finnországból (Joensuu), Franciaországból (Nancy), Hollandiából (Wageningen), Lengyelországból (Poznan és Krakkó), Németországból (Freiburg), Szerbia és Montenegróból (Belgrád), Szlovákiából (Zólyom), Csehországból (Brno) érkeztek a 4 fős csapatok. Hazánkat ötödéves erdőmérnök hallgatókból (Havaj Kornél, Kálmán Miklós, Kovács Márton, Szojka Pál) álló csapatunk képviselte.

Kedden kissé megkésve érkeztünk Brno-ba, így egyből a Krtiny-i szálláshelyre vezetett utunk. Miután minden csapat megérkezett megkezdtük az ismerkedést.

A második nap az íjászati és nyílpuskás kurzusról szólt, ahol az egyéniben elért 1. és 2. helyezésünk (sajnálatunkra) nem számított bele a verseny pontozásába. Délután a környéken található Morva-karszt barlangjainak egyikét tekintettük meg. Ez maradandó élmény volt számunkra.

A harmadik napon már a szívünkhöz közelebb álló verseny, a lövészet következett. A brno-i lőtéren 3 versenyszámban kellett megmutatni tudásunkat. A lőtér nagyon jól kiépített pályákkal rendelkezik. Nem is csoda, hisz 2003-ban itt rendezték meg a Lövészeti Európa Bajnokságot. Az első versenyszám számunkra a trap lövészet volt, amit a skeet, majd a légpuska lövészet követett. Késő délután Brno városközpontját tekintettük meg.

A péntek erdőhasználati és erdőbecslési versenyszámokból állt. Délelőtt a csapatunk 2-2 főre oszlott és külön versenyszámban vetélkedtünk. Az egyik rész a motorfűrészes vágásokról szólt. Itt függőleges rönkön és talajon fekvő rönkön kellett meghatározott méretű korongokat levágnunk. Figyelembe vették az időt és a biztonsági előírásokat. A fekvő rönkön a lánckímélő vágás volt a meghatározó, a talajba (pallóba) vágással lehetett volna büntető pontokat gyűjteni. A másik rész, motorfűrész vezetőlemezének megfordításáról és kétemberes kézi fűrészelésből állt, szintén időre. A délután szembecsléssel folytatódott, ahol a fafajon kívül az átmérőt, a magasságot és a fatérfogatot kellett meghatároznunk, ami egyéni feladat volt. Ezután már mindent csapatmunkával végeztünk el. Negyed hektáron kellett 45 perc alatt az összes fatérfogatot meghatározni, amihez már famagasságmérőt, átlalót és fatömegtáblát is használhattunk. Az esti program a nemzetek bemutatkozása volt, ahol az adott ország erdészeti adottságaiba tekinthettünk be. Minden csapat készült egy énekkel és ezen kívül bemutatta a nemzeti italát és ételét is.

A befejező napon felismeréssel egybekötött tájékozódó futás következett. A 6 km-es szakaszon volt vadnyom-, madár, rovar felismerés és rágáskép alapján károsító meghatározás. A harmadik és negyedik ponton lágyszárúakat és ásványokat kellett felismernünk. Az ötödik ponton lomb és fenyő fajok hajtását, fáját és magját kellett meghatároznunk. Az utolsó ponton korbecslés álkapocs alapján és koponya alapján vadfajok meghatározása volt a feladatunk. A tájékozódás végeztével megtekintettük a Krtiny-ben található hatalmas, barokk stílusban épült zarándok templomot.

Győztes csapatunk

Kézi fűrészelés

A záróest egy nagyon színvonalas eredményhirdetéssel egybekötött állófogadással folytatódott, ahol a vendéglátó egyetem, a gyakorló erdőgazdaság és egy alapító tag is képviseltette magát. Szoros versenyben Szerbia és Montenegró csapata a 3., a cseh csapat a 2., a mi csapatunk pedig az 1. helyezést érte el. Egyéni versenyben a magyar csapat tagjai a következő helyezéseket érték el:

3. helyezés:	Szojka Pál	V. emh
4. helyezés:	Kovács Márton	V. emh.
6. helyezés:	Kálmán Miklós	V. emh.
15. helyezés:	Havaj Kornél	V. emh.

Vasárnap az egyik szervezőtől megtudtuk, hogy ez az első alkalom, hogy külföldi csapat nyerte el az 1. helyet. Büszkén, élményekkel és barátságokkal gazdagodva fejeztük be a hetet.

Végezetül szeretnénk megköszönni az Erdőmérnöki Kar anyagi támogatását, amellyel hozzájárult kiutazásunkhoz.

Kálmán Miklós
V. emh.

íjjászat

VÉGZŐS HALLGATÓIMNAK-2006

Prof.Dr. Albert Levente

A „bene valete” kifejezés üdvkívánat volt a latin levelek végén, a „vale”, „valete”, üdv neked! Az elbúcsúzás szép kifejezése. Soproni diákéletének utolsó szakaszában ismét valétakorsót és valétaszalagot avat egy évfolyam, szalamanderrel elballag, valétabált rendez, egyszóval búcsúzik. Egy rövid üdvkívánattal magam is szeretnék búcsút venni 2006 végzős hallgatóitól.

Üdv nektek, valétánsok! Menni kell! Indulni kell! Kísérjen utatokon a hit, hogy meg tudjátok változtatni a világot, őszintén higgyétek, hogy jobbá tudjátok tenni azt! Képesek vagytok rá, hiszen az általatok megszemélyesített mag selmeci földbe hullott, megtermékenyült, szárba szökkent és mára már kellőképpen megizmosodott. Képesek vagytok rá, mert örökké veletek marad a selmeci szellem összetartó varázsereje. Egy eszme mely összeköt és a jóra buzdít, egy eszme, melyet a valétakorsó és a valétaszalag is jelképez. Képesek vagytok rá, mert az Alma Mater felkészített az útra, ballagó véndiák tarisznyátokba kellő mennyiségű hamuba sült pogácsát pakolt.

De van más, soproni útravalótok is. A szalamander idejére a város fényeit kikapcsolják, a közlekedési lámpákat letakarják, de a soproni házak ablakaiban égni fognak a gyertyák. Égő gyertyák százaival búcsúztatja el a város szeretett diákjait. Égő gyertyákkal, amelyeket egész életetekben látni fogtok, az emlékezés szemeivel fogjátok látni őket. Emlékeztetni fog benneteket a diákéletre, az ifjúkorra, a felnőtt élet hajnalára. Kifogyhatatlan és legyőzhetetlen lelki táplálék ez is, nem találkozhattok soha olyan sötétséggel, ami e pislákoló gyertyafényeken erőt tudna venni.

Üdv nektek, valétánsok! Útravalót szeretnék adni én is. Felfedem előttetek egyik szövetségesemet, aki naponta meglátogat és megkérem, hogy segődjön el hozzátok is:

Hajnalodik, várom a reményt,
Ilyenkor száll a vállamra szelíden.
Onnan lassan a szívembe libben,
Fészket rak és ott marad velem.

Menjetek! Induljatok! Készítsétek szívetekben a helyet, hogy fészket rakhasson benne a remény! Az én reményem és bizakodásom kísérni fog az utatokon!

Üdv nektek, valétánsok! Kívánom, hogy sohase fogyjon ki belőletek a jóság síró vágya, tudjatok víg hitet adni másnak, tudjatok szépen szeretni, találjatok érző, értő társat, halljátok meg és hallgassátok Vele boldog családban a napsugarak zúgását! Ne szédítsen meg a csalóka, virtuális világ, a külhon csillogása, ne ragadjon el az önzés és a kapzsiság. Bár az utak ma kifelé, Európa felé mutatnak, Ti ne feledjétek:

Mindegy, hogy fényben fürösztöd az arcod,
Vagy bokáig sárban taposol,
Bárhol is vagy a nagyvilágban,
Mindenhol magaddal találkozol.

Utatok során sok lesz a kérdés, sok lesz a kétely, sok lesz a csábítás és az akadály. Mindezeket legyőzitek, mindenre megtaláljátok a megoldást ha a válaszokat jó helyen, a szívetekben keresitek. Menjetek! Induljatok! Kísérjen utatokon a szeretet.

Albert Levente
a. Sörtitráló

Egy filozófia professzor az előadását úgy kezdte, hogy fogott egy üveget és feltöltötte kb. 5 cm átmérőjű kövekkel.

Megkérdezte a hallgatóságot, hogy tele van-e az üveg.

Igen volt a válasz.

Ezután elővett egy dobozt, tele apró kaviccsal, és elkezdte beleszórni a kavicsokat az üvegbe. Miután a kavicsok kitöltötték a kövek közötti üres helyeket, megint megállapították, hogy az üveg tele van.

A professzor ezután elővett egy dobozt homokkal és azt kezdte betölteni az üvegbe. Természetesen a homok minden kis rést kitöltött.

Újra megkérdezte, hogy tele van-e az üveg. Ismét igen volt a válasz.

Ekkor elővett egy pohár vizet és azt is beleöntötte az üvegbe. A kavicsok és a homokszemcsék között bőven akadt hely a folyadék számára.

És most - mondta a professzor - vegyék észre, hogy ez az önök élete!

A kövek a fontos dolgok - a családod, a párod, a gyerekeid, a barátaid, az egészséged - ha minden mást elveszítenél, az életed akkor is teljes maradna.

A kavicsok azok a dolgok, amik még számítanak, mint a munkád, a házad, az autód.

A homok az összes többi apróság.

Ha a homokot töltöd be először, nem marad hely a kavicsoknak és a köveknek. Ugyanez történik az életeddel. Ha minden idődet és energiádat az apróságokra fordítod, nem marad hely azoknak a dolgoknak, amik igazán fontosak számodra. Fordíts figyelmet azokra a dolgokra, amelyek alapvetők a boldogságod érdekében!

Játssz a gyerekeiddel! Szakíts időt orvosi ellenőrzésre! Vidd el a párodat táncolni! Mindig lesz időd dolgozni, takarítani, vendégeket hívni, rendet rakni.

Először a kövekre figyelj, azokra, amik igazán számítanak! A többi csak homok.”

Az élet értelme három dologból tevődik össze, mind a három fontos, egyik sem elhanyagolható, s e három emelkedő fontossági sorrendben a következő:

1. Célirányos fejlődés, gyarapodás
2. cselekvő, szeretet
3. kutatás - avagy menekülés a halálból

III. ÖSSZEGZÉS

Az élet értelme először is gondolkodásból fakad. A gondolkodás első állomása a tévutak elkerülésében áll. A tévutak lehetnek primitívek, silányak, és nemesek, de ezek akkor is csak tévutak.

A gondolkodás második állomása az élet értelmének meghatározása. A definíció három részből áll, mely így hangzik:

Az élet értelme a célirányos fejlődésben, a cselekvő szeretetben és a halálból való kiútkeresés kutatásában áll.

A célirányos fejlődés a lélek nemességének erényekkel és bölcsességgel való gyarapodását jelenti, melyhez az egészséges test nyújt hosszú életű hátteret. A cselekvő szeretet az önmagunkkal és a másokkal való igazságos bánásmódot jelenti, ami minden boldogság alapjául szolgál. A célirányos kutatás pedig keresi a kiutat a halál torkából. Ez az élet értelme.

XV. GYAKORLÓS HÉT GYŐRÖTT

2006. április 24-28. között a Nyugat-Magyarországi Egyetem Öveges Kálmán Gyakorló Általános Iskola hagyományaihoz híven ismét megrendezte nagy sikerű rendezvénysorozatát.

A nyitónap ünnepélyes köszöntőjében Dr. Varga József igazgató a hagyományok ápolására hívta fel a figyelmet és a tizenöt éves rendezvénysorozat is jó példa arra, hogy az intézmény külön figyelemmel fordul a megőrizni kívánt értékek felé. Milyen jó a napköziben címmel kiállítás megnyitására is sor került.

A rendezvény első napján a diákoké volt a főszerep, hiszen a diákönkormányzat győztes pártja, a Retro diáktantestülete tanított a felsős osztályokban. Egy napra az iskola vezetése csöndes Dániel kezébe került. A fordított napon diákközgyűlésen is részt vehettek a gyakorlósok

A Tanítók Napja szintén nagy sikernek örvend minden évben, hiszen az osztályok mindennapi zárt világa kinyílik és oktatótársak és a szülők is betekinthettek a tantermekben zajló munkába. Elméleti előadásokat hallgathattak meg az oktatók szakértők bemutatásában, majd pedig a gyakorlatban is megtapasztalhatták az elhangzottakat a bemutatóórákon. A rendezvény programjában kapott helyet a Megyei Helyesírási Verseny is, valamint a Diákújságírók Találkozója és az Én Újságom Pályázat értékelése is.

A zárónapon Gyakorlós Nap keretében ismét könnyedebb programokon vehettek részt a diákok, míg néhány osztály a kar tornacsarnokában a párhuzamosan zajló Testnevelést Tanító Hallgatók Szakmai Találkozóján vett részt és színvonalas teljesítménnyel segítették az országból érkező tanítók szakmai bemutatkozását.

NYME-ATFK
Horváth Attila

A rendezvénysorozatot Dr. Varga József igazgató nyitotta meg

V. ORSZÁGOS EGYETEMI-FŐISKOLAI VERSMONDÓ VERSENY

„A vers az ember legtöményebb megnyilvánulása, leganyagtalanabb röpülése, legforróbb vallomása a létről. A legszentebb, a legszebb játék. A kifejezhetetlen körbetáncolása, megidézése, ritka szertartás, míves fohász.„ (Latinovits Zoltán)

Idén immár ötödik alkalommal adott otthont az Apáczai Csere János tanítóképző Főiskolai Kar a Magyar Versmondók Egyesülete által létrehívott egyetemi-főiskolai rendezvénynek. Balogh József, Győr Megyei Jogú Város polgármestere, valamint Dr. Cseh Sándor a kar főigazgatójának ünnepi köszöntője után kezdődhetett is a „legszentebb játék, a legszebb játék" a versmondás.

Karinthy Frigyes, Heltai Jenő, Szabó Lőrinc, Kőmíves Kelemenné (magyar népballada), Csorba Piroska, József Attila, Baka István, Nagy Gáspár, Kiss Judit Ágnes, Arany János, Zelk Zoltán, Vass Tibor, Pardi Anna, Illyés Gyula, Márai Sándor és Jókai Anna szépséges sorai csendültek fel a délutáni órákban. A produkciók kellően felkészítették a lelkeket az esti zenés irodalmi koncertre, amit Bartók Béla születésének 125. évfordulójának alkalmából rendeztek a NYME karainak oktatói és hallgatói. A lélekemelő zenés-verses megemlékezést, a versmondó verseny első fordulóját ünnepi állófogadás zárta le.

A második fordulón választott költők: Radnóti Miklós, Kányádi Sándor, József Attila, Szilágyi Domokos, Petőfi Sándor, Heltai Jenő, Ady Endre, Tóth Éva, Pilinszky János, Weöres Sándor, Váci Mihály, Márai Sándor és Garai Gábor voltak.

Bizony, a zsűri (Popper Ferenc, az Országos Versmondó Egyesület alelnöke, Horváth Ildikó, Ady- és Radnóti-díjas versmondó, Bodó Veronika, Kazinczy-érmes és Radnóti-díjas versmondó) egyöntetű véleménye szerint csak keveseknek sikerült az a „ritka szertartás, míves fohász", amivel „költővé növekedtek„ az előadók, s megszületett a katarzis.

Előfordult, hogy a versválasztás kívánnivalót hagyott maga után, vagy az előadó öltözete volt túl meghökkentő, nem az alkalomhoz illő. A nyelvi és nem nyelvi jelek harmóniáját sem volt könnyű mindenkinek, minden esetben megteremteni.

Bors Virágnak Popper Ferenc adja át az első helyezettnek járó

A verseny eredménye:

1. Bors Anikó (ELTE-BTK Budapest)
2. Németh Edina (SZE-Jog- és Gazdaságtud. Kar Győr)
3. Salamon Judit (SZE-Nemzetközi Kapcsolatok Győr)

Különdíjban részesültek:

Lázár Virág (NYME-ATFK), Dávid Ádám (PPKE-BTK), Giliczéné Komjáthy Andrea (NYME-ATFK), Csikós Ildikó (TSF), Baranya Dóra (EKF), Egyedi Mónika (PPKE-BTK).

Valamennyi résztvevő, a 17 versenyző, egy díszes oklevéllel, a zsűri szakszerű értékelésével, s egy ízletes ebéddel búcsúzott Győrtől.

Ismét Latinovits szavait idézem: „Hallom, amint a hangok elmúlnak, egymás után, mint az élet. Másrészt tudom, hogy a vers nem múlik el."

Hiszem, hogy így igaz. S már várjuk a jövő évi találkozást, megmérettetést.

Bodó Veronika
NYME-Öveges Kálmán Gyakorló Általános Iskola szakvezető tanára, a zsűri tagja

TESTNEVELÉST TANÍTÓ HALLGATÓKXVI. ORSZÁGOS SZAKMAI TALÁLKOZÓJA

2006. április 27-28-29. Győr

Ahogy arról már előző számunkban hírt adtunk, igazán nagy előkészületek előzték meg a Győrben megrendezett XVI. Testnevelést Tanító Hallgatók Országos Szakmai Találkozóját. A rendezvény sikeresen lezajlott, bár a tragikus hirtelenséggel elhunyt Murai Béla, aki a program szervezését kézben tartotta, mindenkinek hiányzott. Az ország minden részéből érkeztek hallgatók és kísérők, hogy bizonyítsák felkészültségüket a szakmai zsűri és a társak előtt. Riportomban a győri kar színeiben sikerrel szerepelő Babos Istvánnal beszélgettem a rendezvény hangulatáról és egyéni tapasztalatairól.

-Miért is a testnevelés szakirányt választottad a tanítói szakon?

-Három éve, mikor felvételt nyertem az intézménybe, akkor már tudtam, hogy ezt a szakirányt fogom választani. Immáron 15 éve életem meghatározó részét jelenti a sport. Versenyszerűen veszek részt karate versenyeken. 17 éves koromtól klubomban segédedzőként foglalkozom a csoportokkal, mellette saját edzéseimen is készülök a versenyekre. Emellett családi indíttatásom is van, hiszen szinte mindenki pedagógus a felmenőim közül.

-Számodra mit jelentett a szakmai találkozó? Milyen tapasztalatokat szereztél a rendezvényen?

-Hallgatótársaim az ország több városából érkeztek. Volt, ahol válogatóversenyt rendeztek, hogy eldöntsék, ki érkezhet Győrbe és képviselheti intézményét. A tavalyi évben figyeltek fel rám a tanszék oktatói. Azóta az asztalitenisz oktatásban részt veszek, sportrendezvények aktív résztvevője vagyok, valamint az alkalmassági vizsgákon rendszeresen segítőként vagyok jelen. Számomra nagy előnyt jelentett, hogy segédedzői tevékenységem során megtanultam a problémákat kezelni. A találkozón ennek hatását már a bemelegítésnél éreztem. A kihúzott tananyag igazán érdekes volt, hiszen az ugrókötél sok kisgyerek kezében még csak az élesben megtartott órámon volt először. Itt van szükség igazán a konfliktuskezelésre, az improvizációra és a helyzetfelismerésre. Úgy gondolom, hogy igazán jó motivációval, hatásos feltüzeléssel bármire képessé lehet tenni a kisgyerekeket. Ezt tapasztaltam a bemutatott órám során második osztályban. Másik területem pedig labdavezetés volt, ami különösen nagy fegyelmet és szakmaiságot követel meg. Szerettem volna a szakmai felkészítést megköszönni Mura Béla tanár úrnak, de a tragikus események miatt már nem tehettem meg. Sokat köszönhetek Bak Attila tanár úrnak, aki nagyban segítette bemutató tanításomat.

Sok egyéni megoldást láthattam a találkozó során, ezeket a szakmai zsűri az értékelés során ki is elemezte. (A zsűri tagjai voltak: Dr. Rétsági Erzsébet, zsűri elnöke; Dr. Király Tibor; Annási Ferenc; Cs. Kovács László zsűritagok) Az elhangzottak tovább erősítették bennem az elhivatottságot és a szakmához való hűséget. Mindenképpen sporttal kívánok foglalkozni a jövőben is.

Ép testben ép lélek, tartja a mondás, de ezt István kiegészítette és hozzátette, hogy ép fej is kell, hiszen az óra felépítésében már az előregondolkodás rendkívül fontos. De természetesen az élet többi területére is fontos a tervszerűség. Talán ennek a mentalitásnak is köszönhető, hogy az idei tanévnyitó ünnepségen a Jövőért Alapítvány – Pro Futuro díját vehette át. A mindennapi hallgatói lét mellett a karate területén is sikeres, hiszen eddigi legjobb eredményei között olyanok szerepelnek, mint nemzetközi versenyen ezüst érem küzdelemben és formagyakorlatban, valamint a magyar bajnokságban is szép sikereket ér el. Győr város polgárai a küzdőszőnyegen kívül a hajnali postaládáknál is találkozhatnak Istvánnal, hiszen már három éve újságkihordóként dolgozik.

További sok sikert kívánok a versenyekhez és jövő évben megszerzendő eredményes diplomához!

NYME-ATFK
Horváth Attila

ÉTELKÉSZÍTÉS ÉS FELSZOLGÁLÁS SZINTVIZSGA

„Nincs őszintébb szeretet, mint az étel szeretete." G.B. Shaw ír-angol drámaíró, kritikus akár napjainkban is megfogalmazhatta volna bölcsességét, ha részt vehetett volna a győri kar rendezvényén. 15 féle 3 fogásos menü, 4 nap és 75 hallgató. Egyre többször és több rendezvényen érezheti magát jól Győrben hallgató és oktató egyaránt.

Orosz hússaláta, hideg almaleves, brokkoli krémleves, fogasfilé, kijevi jércemell, eszterházy rostélyos zsemlegombóccal, matrózhús párizsiasan sült burgonyával, túrógombóc, somlói galuska, tiroli almásrétes, vargabéles és palacsinták minden ízben - e finomságokkal bizonyították felkészültségüket a hallgatók a május 15-19. közötti ételkészítési és felszolgálási szakvizsgán.

A napokban közel nyolcvan hallgató izgulhatott vizsgája során. Két tételt húztak beosztott időpontjukban. Ennek megfelelően 15 menüsorból választottak a szerencse segítségével egyet, amit az érkező vendégeknek elkészítenek. Eközben a társak felszolgálásból vizsgáztak. Az elméleti vizsga során szóban alkalmi menüket kellett elmondaniuk és a hozzá szükséges terítéket az asztalra felhelyezni. Vadászvacsora, karácsonyi ebéd, ballagási- , bérmálási ebéd, hogy csak néhányat említsek a húzható tételek közül. Az ajánlott étel és italsor helyes összeállítása mellet a 2 fő részére kivitelezett terítést is osztályozták a szakoktatók. Az elméleti vizsgát követően érkeztek a meghívott vendégek, a kar oktatói, akik a mennyei étkek mellett profi felszolgálásban is részesültek. Másnap a vizsga megfordul és aki eddig a konyhán az ételeket készítette, az felszolgálja a társak által készített finomságokat.

A vizsgaelnökök igazán nagy nevek a szakmában. Olimpiai-, világbajnok mesterszakács csapat tagjai, Nagy Károly, Suga Péter, Heveder Zoltán, Sátor László és Edvy László. A zsűri tagja még Pető István a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség elnöke, mesterszakács, vendéglős-fogadós mester.

A tapasztalatok szerint ez a gyakorlati és elméleti vizsgarendszer igazán fontos, hiszen a vendéglátásban nem elég az elméleti tudás, a szakszerű felszolgálási ismeretek és mozdulatok elsajátítása elengedhetetlen. A győri karra idén is többszörös túljelentkezés mellett érkeznek hallgatók a turizmus-vendéglátás szakra. 2007. augusztus 1-jén Tanszállót és Kollégiumot adnak át, amely igazi gyakorlati terepet biztosít a szakon tanuló hallgatóknak.

... így tálalták, ...

NYME-ATFK
Horváth Attila

Így készült,...

... és így ízlett.

EGÉSZSÉGNAP A GYŐRI TANÍTÓKÉPZŐN

A régióban és a városban működő egészségügyi és rekreációs sportszolgáltatások felvonultatásával színes és tartalmas napot rendezett 2006. május 13-án a kar Testnevelési Tanszéke.

A kiállítók egyesével mutatkoztak be, valamint a termékeket és szolgáltatásokat az érdeklődők ki is próbálhatták. Terheléses vizsgálatokat is végeztek, ahol futó- és kerékpár ergométeren pontos adatokat szerezhettek a vállalkozó kedvűek önmagukról egyszerű vizsgálattal a testösszetételt és a szervezetben lévő zsírszövet nagyságát is megmérethették. Ezen kívül hallásvizsgálat és vérnyomásmérés is a látogatók rendelkezésére állt. Az egészséges táplálkozás lehetőségeiről, a dohányzás-, alkohol-, és a drog hatásairól is tájékozódhattak a kiállítók standjainál. Aki már kellően elfáradt, számára gyógymasszázs biztosította az ellazulás élményét.

A szakmai rendezvény lehetőséget biztosított a szakmai szervezetek találkozására, illetve a kar oktatói és hallgatói is megismerkedhettek az aktuális vizsgálatokkal és lehetőségekkel. A tornacsarnokban zajló program mellett sportfoglalkozáson is részt vehettek az érdeklődők.

NYME-ATFK
Horváth Attila

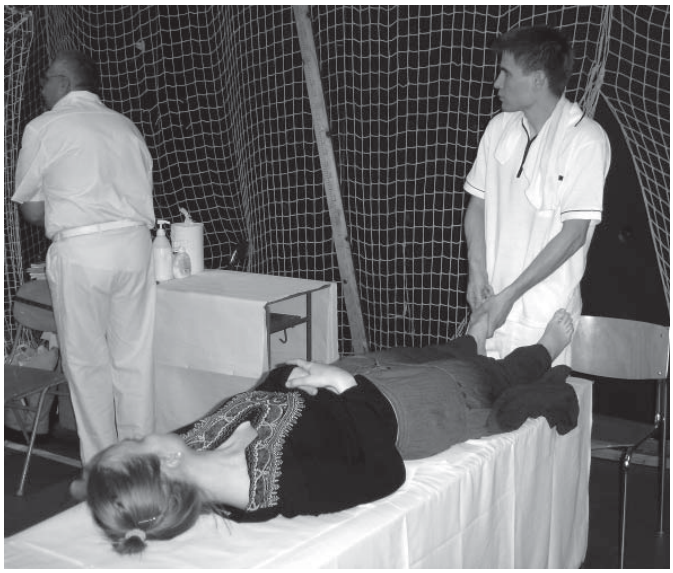

BRÉMAI MUZSIKUSOK

Idén március végén ismét Brémában járhattam egy busznyi társammal a főiskolai kar zenekarának és vegyeskarának tagjaival, ahol a kar hírnevét együtt öregbíthettük. Családoknál történt az elhelyezés, minket magyarokat a tenyerükön hordoztak.

Az utazás hosszadalmas és finoman szólva is fárasztó volt. Az osztrák területeken bár március végét írtunk néhol a pihenők alkalmával igazán jó hócsatát vívtunk. A kevésbé magas területeken pedig szakadó égi áldás fogadott minket. Odaértünkkor is hasonló időjárási viszonyokat tapasztaltunk. Lassan aztán az égiek is kegyeikbe fogadtak minket és már nem esett naponta. Egy hetet tölthetett a Zenekar és a Vegyeskar az észak-német városban. Nagy szeretettel fogadtak minket Bréma városának közelében lévő Brinkumban. Beppo Mayr, a KGS Stuhr-Brinkum intézményének musical tagozatának vezetője mindent megtett azért, hogy kényelmesen mégis tartalmasan teljen el az egy hét. A második nap estéje már egy kellemes Mozart-est meglátogatásával z árult, előtte reprezentációs kötelességeinknek ettünk eleget. Meglátogattuk Sthur település első emberét és ő szívélyes fogadtatás mellett biztosított minket arról, hogy a két város és a több éve jól működő intézményi kapcsolatunk továbbra is töretlenül megmarad. A koncert, amit a hét közepén tartottunk igazán nagy közönségsikerrel zárult. Másnap kirándulás volt, Hamburg városát ismerhettük meg jobban. Igazán sok élménnyel térhettek haza a brémai muzsikusok. A vendéglátók várhatóan az ősz folyamán érkeznek a találkozások városába.

Horváth Attila
NYME-ATFK

ZÁRÓBULI A TK-KLUBBAN

2006. május 10-én Bono, a U2 együttes frontembere a születésnapját ünnepelte. Mégsem ez hozta lázba a győri Tanítóképző apraját-nagyját. Ismét tanév végére értünk. Egy évfolyam elköszön a főiskolás léttől és már csak pár hét választja el a diploma megszerzésétől.

Hagyomány a panelrengetegben, hogy ilyenkor a szokásosnál is hangosabbak a tk-sok, hiszen búcsúznak intézményüktől, második otthonukként tisztelt kollégiumuktól. Ilyenkor rizseső és lisztpor esik és száll alá az ablakokból és a konfetti mellett a szerpentint az öt kék csíkos márkajelzésű toalettpapír váltja fel. Most sem volt ez másként. A kollégiumi ballagásnak megvan a maga különleges íze, mint amikor először megy az ember kínaiba és találkozik a szájában a finom megszokott csirke íz valami egyszerre édes és savanyú hatással. Az ízlelés csak tanakodik, hogy melyik jobb, de végül együtt alkotnak igazi gasztronómiai élvezetet. Valahogy így van ez a kollégiumi ballagással is. Hiába a sok könny a csinos hölgyek szeméből, azért sok vidám emlék párosul a pillanatnyi fájdalomhoz. Bugár Ferencné, a kollégium vezetője a hagyományokhoz híven rövid búcsúbeszédet intézett a megszeppent végzősökhöz, majd a nagy publikum előtt éneklősre fogták. A háztömb mindkét oldalán gyertyával a kézben táncos éneklős utcai fesztivált varázsoltak a kolilakók. Ilyenkor jól tudják az itt lakók és a kósza autósok is, hogy jobb végighallgatni a teljes műsort, mert ugye nagy a tk-s haragja, ha a refrén közepénél valami megzavarja a harmóniát. A kellemes éneklés aztán a belvárosban is folytatódott.

Itt már a végzősök mellett a többi hallgató is kitett magáért, hiszen a Hallgatói Önkormányzat fergeteges bulit szervezett a félév méltó búcsúztatására. Pörgős ritmusok és hozzá a környék két legjobb kongása, hogy a ritmussal se legyen probléma. Sokan voltak, és még többen jöttek. Tk-sok és külsősök egyaránt. Felejthetetlen este volt, az egyszer bizonyos. Persze kivétel azoknak, akiknek másnap mesélték el, hogy milyen nagy buli részesei voltak. Természetesen ez főleg a külsősökre volt jellemző, hiszen jó tanító még az éjszakában is példásan viselkedik. Talán ezért is szeretnek hozzánk járni annyira a műszaki tudományok művelői, bár lehet, hogy a nemek aránya meggyőzőbb számukra.

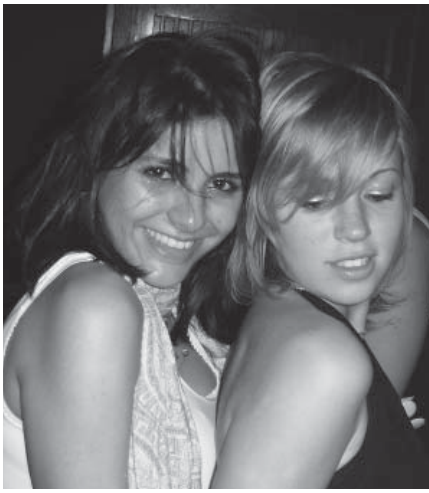

Hogy nagyszerű buli volt a mellékelt képek is tanúskodnak, aki nem hiszi, az jöjjön el jövőre!

NYME-ATFK
Horváth Attila

COMENIUS 2.1 PROJEKT ÉRTÉKELŐ KONFERENCIA A TANÍTÓKÉPZŐN

A kisebbségi (nemzetiségi) nyelvek támogatása a többnyelvű térségben a tanító/tanárképzésben címmel 2006. május 4-én konferenciának adott otthont a Nyugat-Magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskolai Kar.

A rendezvényre Ausztria, Olaszország, Szlovénia és hazánk felsőoktatási intézményeiből érkeztek a résztvevők. A 3 éve zajló projekt utolsó évében a most megrendezett konferencia már az értékelési fázisához érkezett.

KIRÁLYLÁNY A KIFUTÓN...

Méltán vagyunk büszkék Révai Katalinra (21), a Nyugat-Magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskolai Kar hallgatójára, hiszen a legutóbbi számunkban közölt interjúban még csak terveiről illetve eddigi eredményeiről kérdeztük. Mára a Miss Universitas szépségverseny koronájának boldog tulajdonosa. A királynő 15 gyönyörű főiskolai és egyetemi hallgatót utasított maga mögé a megmérettetésen. Legközelebb a Miss World Hungary döntőjében izgulhatunk a megválasztott királynőért.

A királynő első udvarhölgye Tóth Szabina, az Eszterházy Károly Főiskola hallgatója, a második udvarhölgye Halász Beatrix, aki szintén az Eszterházy Károly Főiskolán tanul. A közönségdíjat a Pécsi Tudományegyetem hallgatója, Horváth Anita kapta.

NYME-ATFK
Horváth Attila

HAGYOMÁNY ÉS FEJLŐDÉS

Az ATFK hagyományaihoz híven, kilencedik alkalommal rendezi meg a névadónkról elnevezett Apáczai Napok Nemzetközi Tudományos Konferenciát.

Idén „ Hagyomány és fejlődés" címmel, 2006. október 12-14. között. A fő témához kapcsolódóan, további szekcióülésen zajlanak majd a szakmai tanácskozások. Ezek címei a következők:

- 1. Pedagógia ISKOLAFEJLESZTÉS ÉS FENNTARTHATÓ FEJLŐDÉS
- 2. Szociálpedagógia A SZOCIÁLIS FELSŐOKTATÁS MÚLTJA ÉS LEHETSÉGES JÖVŐJE A BOLOGNAI FOLYAMAT ÉS A SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÁSI RENDSZER ÁTALAKÍTÁSÁNAK TÜKRÉBEN
- 3. Gyógypedagógia GYÓGYPEDAGÓGIAI HAGYOMÁNY ÉS FEJLŐDÉS
- 4. Magyar Nyelv és Irodalom „AZ ELBESZÉLÉS STRATÉGIÁI"
- 5. Idegen Nyelv és Irodalom INNOVÁCIÓ ÉS A NYELVOKTATÁS GYAKORLATA
- 6. Idegenforgalom, turizmus-vendéglátás HATÁRMENTI ÉS TÉRSÉGI FEJLESZTÉSEK A TURIZMUSBAN
- 7. Matematika és Természettudomány A MATEMATIKA ÉS A TERMÉSZETTUDOMÁNYOK KÉRDÉSEI
- 8. Társadalomtudomány, Felnőttképzés és Közművelődés ÉRTÉK ÉS KULTÚRA
- 9. Testnevelés MOZGÁSI KOMPETENCIA FEJLESZTÉSE A TESTNEVELÉS ÉS SPORT TERÜLETÉN
- 10. Vizuális Nevelés TESTVÉRMŰZSÁK – vizuális alszekció
- 11. Ének-Zene TESTVÉRMŰZSÁK – ének-zenei alszekció és Zenetanári Hangverseny
- 12. Könyvtár szekció FELSŐOKTATÁSI KÖNYVTÁRAK JÖVŐKÉPE
- 13. Kollégiumi szekció HAGYOMÁNY ÉS FEJLŐDÉS A KOLLÉGIUMOK ÉLETÉBEN
- 14. Gyakorló iskolai szekció GYAKORLÓ ISKOLÁS HAGYOMÁNYOK – XXI. SZÁZADI KIHÍVÁSOK
- 15. Hallgatói szekció KÉRDŐJELEK A MAI MAGYAR FELSŐOKTATÁSBAN

Konferenciánkon az Önök intézményének is lehetőséget kívánunk adni, hogy vendégként, vagy előadóként részt vegyenek a szakmai munkában. Bővebb információt és a szükséges letölthető dokumentumokat megtalálhatják a Kar hivatalos honlapján, az atfk.nyme.hu címen.

Bármilyen egyéb kérdésük merülne fel a rendezvénnyel kapcsolatban, azt az apaczainapok@atif.hu elektronikus levelezési címen és további elérhetőségeinken tehetik fel, valamint a jelentkezési lapokat is az említett címre várjuk.

AZ AMI NAGYVÁRADON

A nagyváradi III. Zene és Képzőművészeti Napokon bemutatkozó kiállítással egybekötött előadást tartott az Alkalmazott Művészeti Intézet képviseletében Nagy Krisztina (IV. évf.) Vad Gábor Zoltán (IV. évf.) Fignár Levente (V. évf.) és Szigeti Adrienn (IV. évf.). A kiállítást az AMI 2004-ben a Pécsi Országos Színházi Találkozóra készített hallgatói munkáiból összeválogatott molinóiból, valamint a kiutazott hallgatók egyéni alkotásaiból állították össze.

Négyen képviselték az AMI-t: Nagy Krisztina, Vad Gábor Zoltán, Szigeti Adrienn és Fignár Levente

A HALÁL BECSOMAGOLÁSA ÉS MÁSOK

Beszámoló a IX. Terméktervező Műhelynapokról

Előző számunkban beszámoltunk már arról, hogy a Nyugat-Magyarországi Egyetem Faipari Mérnöki Karának két intézménye, a Terméktervezési és Gyártástechnológiai Intézet – TGYI és az Alkalmazott Művészeti Intézet – AMI szervezésében 2006. március 30. és április 2. között rendezték meg a IX. Terméktervező Műhelynapokat.

A rendezvény címe: „Szemfényvesztés, avagy trükkök a termékvilágban".

A műhelynapok célja, hogy a különböző magyarországi egyetemekről és főiskolákról érkező terméktervező hallgatók adott témában, teamekben együttműködve a feladat érdekében, akár egymás ismeretterületeit kiegészítve is, a hozott tapasztalatokat és ismereteiket felhasználva együtt dolgozzanak, valamint új alkotói környezetben és kulturális programokkal egybekötve jobban megismerjék egymást.

A hallgatók és kísérő tanárjaik a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemről, a Pécsi Tudományegyetem Pollack Mihály Műszaki Főiskolai Karáról, a Miskolci Egyetemről, valamint a Nyugat-Magyarországi Egyetem Terméktervezési és Gyártástechnológiai Intézetéből érkeztek.

Házigazdaként Horváth Balázs doktorandusz a terméktervezés oktatását és fejlődését a Faipari Mérnöki Karon, e sorok írója egyetemünk diákéletét, hagyományait mutatta be.

Ezután került sor a teamvezetők bemutatkozására, és így „spontán" megalakultak a csapatok, hiszen ekkor értette meg mindenki, hogy éppen melyik csapatba került, hiszen minden teamvezető már a csapat színének megfelelő piros, narancssárga, sárga, kék és zöld nyakkendőjű pólóban mutatkozott be. Minden felkért teamvezető elmondta, hogy a műhelynapon mely témájában alkot majd az általa vezetett csapat.

Így megszerveződött a piros nyakkendősök teamje. Teamvezetőjük Dr. Hegedűs József egyetemi tanár, témakörük a bútortervezés lett. A narancssárga-team Szücsy Róbert egyetemi tanársegéd, formatervező vezetésével alakult meg, az ő feladatuk használati tárgyak, termékek tervezése volt. A sárga team Juhász Márton tipográfus, csomagolástervező az AMI tanszéki munkatársa vezetése alatt szerveződött, szakterületük a csomagolás volt. Kék csapatot Dr. Csíkszentmihályi Péter DLA h.c. tanszékvezető, egyetemi tanár, belsőépítész vezette és ők voltak az építész csoport. Mischinger Gábor okleveles gépészmérnök, ergonómiai szakmérnök, BME laborvezető mérnöke, aki a játékcsoport vezetője lett és nyakkendőjük alapján ők voltak a zöldek.

Elkezdődött a lázas ötletelés, gondolkodás, skiccelés, brain storming, szikrázó gondolatok és átgondolt már-már mérnökinek nevezhető lépések követték egymást, és minden teamnek kialakult estefelé a saját elképzelése, kitalálták, elképzelték, megtervezték, kézzel, s ésszel, számítógéppel, gyakorlatilag mindegy... s a nagy munka után este lazításként borkóstolóra mentünk az Andráspincébe... sikerült ellazulnunk.

Rendezvényünk záróeseményén a prezentációban lehullott a lepel az alkotásokról. Volt ott több funkciós exkluzív szabadtéri asztal, mely egyszerre volt asztal, világító test és napernyő is egyben, mint beszélő pihenőhely. Aztán láthattunk trükköket az építészetben, üvegcsodákat, világító falakat, lakberendezési trükkös formákat, hangulatelemeket. De láthattunk kőrengetegből világkaput is. A használati tárgyak témakörében járműveket kreáltak a teamtagok, melyek közül érdekes megoldások születtek, például: gömbformából egykerekű jármű, metró-fogantyúból lepkeszárnyú repülőeszköz, a hintaszékből önjáró pihenőszék, kétkerekű futópad. A játéktervező csapat a „játszva tanulást" tűzte ki mottóként, lett itt varázstoll és papír, kreatív társasjáték, és nagyobbaknak virtuális számháború, amelyet az egyetem botanikus kertjére alkottak, modelleztek, s játék közben megismerhetik a kert növényeit is. A csomagolósok pedig a lehetetlen becsomagolásával próbálkoztak, így például a halál becsomagolása egy koponyába, idő becsomagolása egy karórába, de megoldást találtak a gondolat, és a fény becsomagolására is.

A munkákat szakmai zsűri bírálta, melynek vezetésére Szentpéteri Tibor DLA hc tanszékvezető, egyetemi tanár, Ferenczy Noémi–díjas formatervezőt kértük fel, aki kollektíven, szakmai aspektusból világított rá teamenként a termékekre, a munka örömére, az együtt alkotás és gondolkodás fontosságára.

Ezután a közös értékelés az állófogadáson történt, mely egyben a rendezvény záróeseménye is volt.

Sajnálhatják, akik nem voltak ott...

A szervezők Horváth Péter György, Horváth Balázs, Penkalo Oxána és jómagam nevében szeretném megköszönni minden támogatónknak, kiemelten a Faipari Mérnöki Karnak, és a két intézményének (AMI és TGYI), hogy szakmailag, emberileg és nem utolsó sorban anyagilag is támogatták rendezvényünket! Továbbá köszönettel tartozunk, minden diáknak, akik segítettek minket munkájukkal, és a háttérben azért fáradoztak, hogy gördülékenyen megoldjunk mindent!

Papp Tibor
doktorandusz NYME-FMK-TGYI

Horváth Péter György
Penkalo Oxána
Horváth Balázs

Világkapu

AZ ÉPÍTÉSTAN TANSZÉK SOPRONI TÖRTÉNETE 2.

Az Erdőmérnöki Főiskola életében nagy esemény volt a faipari mérnök képzés 1957-es beindítása: új tanszékek jöttek létre, de a régiek (ahogy az Építéstan Tanszék) is megújították arculatukat.

A faipari mérnöki szak széles távlatokat nyitott az építéstan tekintetében: néhány évre rá már külön „Faipari épülettervezés-tan" tárgy volt, fakultatív szabadkézi rajzot oktattak, de ide tartozott a „Faipari üzemi épületek" és a „Bútorstílustan" is. A speciális szaktantárgyakkal azt tűzték ki célul, hogy az egyetemről kikerülő faipari mérnök a faipari üzemek építésénél, rekonstrukciójánál értő partnere legyen az építésznek, emellett szaktervezője lehessen a fából épített szerkezeteknek (mérnöki faszerkezeteknek), sőt, kellő továbbképzés után akár belsőépítészeti feladatokat is el tudjon látni. A végzett mérnökök egy ideig B-típusú tervezői jogosultságot is kaptak, mely kisebb építmények tervezésére képesítette őket, de ezt a kiváltságot később megszüntették.

A faipari vonatkozású tantárgyak oktatása szükségszerűen magával hozta faipari mérnök alkalmazását a tanszéken: Somfalvi György kezdetben tanársegédként vett részt a tanszék munkájában, majd adjunktussá léptették elő. Szaktudását folyamatosan bővítette: később vasbetonépítési szakmérnöki oklevelet, majd műszaki doktori címet is szerzett.

Ebben az időben kezdett a tanszék önálló kutatások folytatásába: az 1960-as évek végén indították a könnyűszerkezetes faházak tervezésével, alkalmazásával kapcsolatos, több éves kutatási projektet. A munkákba faipari mérnök hallgatókat is bevontak, akik egyre több diplomamunkát készítettek itt, köztük számos épülettervet (erdészházak, sorházak, családi házak tervei). Diplomatervezőként került a tanszékre a mai hallgatókat oktató Józsa Béla, a soproni lakóházak faverandáiról szóló, alapos dolgozattal.

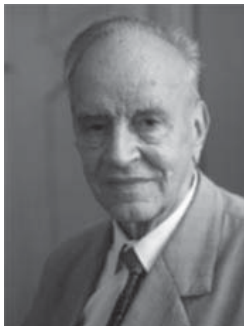

Kubinszky Mihály

Winkler Oszkár igen aktív időszak után, 1975-ben kérte nyugdíjazását. Utóda az ugyancsak soproni Kubinszky Mihály lett, aki 1950-ben szerzett építészmérnöki oklevelet a Budapesti Műszaki Egyetemen, majd a Soproni Magasépítési Nemzeti Vállalatnál dolgozott építésvezetőként. Tanársegéddé való kinevezése után gyors egymásutánban adjunktus, majd docens lett. Először az MTA kandidátusi fokozatát szerezte meg, majd az MTA doktora lett. Egyetemi munkássága alatt aktívan közreműködött a fertődi kastély helyreállítási munkálatainál, valamint részt vett Sopron rendezési tervének elkészítésében. Vasút- és várostörténeti kutatásai révén nemzetközi hírnévre tett szert. Sokrétű társadalmi és szakmai tevékenységéből példaként hozható a Sopront érintő vonatkozás: a mai napig a soproni Városszépítő Egyesület elnöke. Nemrégiben megjelent, Sopron XX. századi építészetéről szóló könyve után most a Löverekről ír, emellett az egyetem professor emeritusaként rendszeresen tart előadásokat.

Ebben az időben tovább bővült a tanszék, főleg tudományos munkatársak csatlakoztak a kutatásokhoz. A speciális szaktantárgyak, illetve szakórák előadására gyakorlati szakembereket kértek fel meghívott előadónak. A faházkutatási program folytatódott, a tanszékvezető Eszterházy-kastéllyal kapcsolatos tevékenysége által bekerült a falak közé a műemlékvédelem.

A Faipari Mérnöki Karon alapozó tárgyként tanították a szabadkézi rajzot, az „Építési anyagok és szerkezetek" tárgycsoporton belül „Épületszerkezettan"-t, „Építéskivitelezés"-t, „Fa épületszerkezetek"-et és azok méretezését, valamint „Épületek költségbecslését"-t oktatták. A „Faipari épületek tervezése" külön tantárgy volt. Az Erdőmérnöki Karon szintén számoltak kisebb épületek tervezésének lehetőségével, az 1975-ös reformtantervben a kimondottan építészeti tárgyak mellett megjelent az „Urbanisztika".

Az 1990-es években az egyetemen egyre több új szak indult: a környezetmérnök-képzés, majd az alkalmazott művészeti képzés kitágította az oktatási lehetőségeket. A belsőépítészek tantervében érthetően nagyobb súllyal szerepel az építészet és az építőtudományok, valamint az építészettörténet is, melyet más szakokon csak vázlatosan tanulhatnak. A környezetmérnökök számára egy teljesen új területet kellett beépíteni a tárgyak közé: a terület- és a településrendezést, valamint -fejlesztést.

Az új szakok, és a velük járó tantárgyak kibontakoztatásában nagy szerepe van Winkler Gábornak, aki 1995-ben vette át a tanszéket elődjétől. 1964-ben szerzett építészmérnöki oklevelet az Építőipari és Közlekedéstudományi Műegyetemen, majd öt évig a győri Megyei Építőipari Vállalatnál dolgozott építésvezetőként. Tanszékvezetői kinevezéséig a Győri Tervező Vállalatnál, majd a Megyei Tervező Irodánál volt vezető beosztásban. 1990-ben tanárrá nevezték ki a győri Széchenyi István Főiskolán, egy év múlva Pápa főépítésze lett. Fő tevékenységei az épülettervezés mellett a városrendezéshez és a műemlékvédelemhez kötik, így a hagyományosan építéstani tárgyakon felül avatott előadója lett az új óráknak is. Akadémiai doktori disszertációját a történeti városok helyreállításának elveiről és módszereiről írta, szerteágazó szakmai, kulturális tevékenységeire példa, hogy a hágai székhelyű Europa Nostra Tanácsának tagja, hat éve ő vezeti az MTA Építészettörténeti és Műemléki Bizottságát, valamint az MTA Közgyűlésének doktori képviselője.

Az elmúlt években a területfejlesztés, a városrendezés, a szerkezettervezés és a műemlékvédelem egyre nagyobb hangsúlyt kapott az oktatott tárgyak között, az új szakok igényeinek megfelelően. Mára a tanszéken tanított negyven tantárgy által körvonalazott „tudományos paletta" igen sokszínű: az építészettörténettől kezdve a terület- és településfejlesztésen, településszociológián át egészen az építéstanig, épületfizikáig, magasépítési ismeretekig és szerkezettanig.

Egyre több végzős fordul a tanszékhez diplomatervezési szándékkal: a környezetmérnökök leginkább településrendezési, műemlékvédelmi kérdésekkel, a faipari mérnökök faháztervekkel, szerkezetrekonstrukciókkal foglalkoznak. A sokoldalúságot példázza, hogy még az építészettől annyira távol eső karon, mint a Közgazdaságtudományi Kar, a posztgraduális képzés keretében tartanak örökségturizmussal, turisztikai tervezéssel foglalkozó előadásokat.

Az Építéstani Tanszék az egyetem soproni karainak szinte valamennyi szakán fontos szerepet tölt be, különösen az erdész-, környész-, fás- és művészképzésben nélkülözhetetlenek az itt oktatott építészeti tanok. A tanszék vezetését a 2005. július 1-jétől Szabó Péter építészmérnök vette át.

Sági Éva

KÖSZÖNTJÜK A 85 ÉVES LUX ANDRÁST

Az Erdőmérnöki és a Faipari Mérnöki Kar tanévzáróján évről évre elhangzik, hogy „Lux András kohómérnök, egyetemünk volt hallgatója és docense felajánlása alapján fizika tárgyból nyújtott kiváló teljesítményéért jutalomban részesül... Mégis sokan vannak köztünk, akik nem tudják, ki is az a Lux András. Pedig kevesen vannak, akik az Alma Materhez való kötődésüket hosszú, távol töltött évtizedek után is olyan szépen megőrizték, s ennek a kötődésnek csak egyik megnyilvánulása az említett pénzjutalom

Lux András, aki a Vivat Academia minden számát talán az utolsó betűig elolvassa, s elsők között gratulált színvonalas, tartalmas újságunkhoz. „Elámultam a sokféle aktivitáson" – írja egyik levelében.

Lux András közel 50 éve hagyta el Magyarországot, ma az USA Ohio államában él. Most, 85. születésnapja apropóján levélben kértünk tőle interjút, hogy őt is megismerhessék a Vivat Academia olvasói.

-Kedves Bandi Bátyám! Mikor és hogyan született az ötlet, hogy felajánlásoddal anyagilag is támogasd egyetemünket, s ezen belül a hallgatókat?

-Ezt valójában nem én kezdeményeztem, csak követtem Hibbey Berci bátyám, az ifjúság köri volt elnökünk nemes példáját, amit aztán úgy módosítottam, hogy e díjakat összekötöttem azoknak a tanáraimnak a nevével és emlékezetével, akiktől a műszaki ismereteken túl a Selmeci Szellem legértékesebb ajándékát, a kollegiális segítséget és szeretetet kaptam.

Mikor a „nagy enyhülés" után Magyarországon jártam (összesen négy alkalommal), a szálláshelyemen vendégül láttam Verő József volt kollégámat és az egyetemről egy másik professzorom fiát, Dr. Winkler András docens urat. Ekkor panaszkodott András, mint rektorjelölt, hogy a vállalatok beszüntették az ifjúság jobbjainak megjutalmazására a pénzátutalást. „Tudnátok-e Ti, külföldön élő öregdiákok pár dollárral e síkon segíteni" – volt András kérdése. A válaszom az volt, hogy erkölcsi kötelességemnek is érzem a segítést, noha mi sem szórjuk a pénzt, mindnyájunknak családja van, az egyházak ott nem kapnak állami támogatást, a szervezetek – akár szakmai, akár kulturális – mind várják az adakozók segítségét. De talán többet is tudnék felajánlani, ha megkapnám a magyarországi minimális nyugdíjamat közel 13 éves állami szolgálat után, aminek nyugdíjalapjára az állam akkor egy bizonyos részt levont. András kérésére beadtam hozzá a nyugdíjigényemet, ő leigazolva továbbította a nyugdíjintézethez. Hát így történt, hogy az akkumulálódott nyugdíjamat a Soproni és a Miskolci Egyetem jobb hallgatóinak, valamint a tetszhalottságából feléledő Pápai Református Kollégium megsegítésére utalhattam át. Először úgy okoskodtam, hogy névtelenül küldöm a pénzt, de rájöttem, hogy a diákok számára mást jelent, ha egy konkrét személytől kapják a díjat, mint a személytelenség álarca mögé bújt államtól. Igen hálás voltam Winkler Andrásnak, mert már a második felajánlásomnál az akkor még hivatalosan nem rehabilitált Simonyi Károly és Kántás Károly (volt professzoraim és jótevőim) emlékére is elfogadta a felajánlásomat.

-Ennek már 16 éve. Idén – amikor mi azon tanakodtunk, hogy mivel lephetnénk meg 85. születésnapodon – Te leptél meg minket azzal, hogy megháromszoroztad az eddigi felajánlásodat, amely e tanév végén mindkét karon 3-3 hallgató megjutalmazását jelenti. Ezúton köszönjük nagylelkű támogatásodat a hallgatók nevében is.

Lux András

Említetted, hogy - miután 1956 karácsonyán elhagytad az országot - négyszer jártál Magyarországon. Idén ünnepeljük az 1956-os forradalom 50. évfordulóját. Mik a távozás előtti időszakról az utolsó emlékeid?

- Már csak kevesen élnek rajtam kívül, akik akkor részt vettünk a soproni egyetem történelmi tanácsülésén, amikor Dr. Vendel Miklóst választottuk meg a Soproni Egyetem új rektorának. E tanácsülés egyértelműen kimondta a dicső történelmi múlttal rendelkező és a világon először alapított műszaki felsőoktatási intézmény restaurálását, amit olcsó politikai célok érdekében egy átkos kor szét akart szakítani. Az igaz selmeci szellemben fogant, egymást segítő összefogásra buzdítottunk, de a szovjet erőszak a talpraállás lehetőségét elsöpörte.

Aztán résztvettem 1956. november 4-e után azon a másik tanácsülésen is, amire az akkori soproni polgármester vezetésével bevonult az új szovjet megszálló erők parancsnoka és tisztikara, akikből csak úgy dőlt a vodkaszag és a fenyegetés. Vendel Miklós rektorunk – akinek minden szavát tolmács fordította – kiemelte, hogy az elmúlt hetek történetében nemcsak a rendőrség, de még a határvadász katonaság is eltűnt, felszívódott. A közrendet az egyetemi önkéntes ifjúság tartotta fenn és ezekben a hetekben egyetlen gyilkosság, betörés vagy fosz-

togatás sem történt, pedig csak pár eldobott és lőszer nélküli fegyverük, vagy vadászpuskájuk volt. A szovjet tábornok válasza megdöbbentett mindnyájunkat, mert azt válaszolta, hogy „azért, hogy a szélsőséges magyar diákok fegyvert mertek a kezükbe venni, Ti, az oktatók vagytok a felelősek!" Ezzel a fenyegetéssel a tanácsülés véget is ért, és hazafelé bandukolva Frauenhoffer Kristóf barátommal szomorúan állapítottuk meg, hogy itt nemcsak a saját jövőnknek, de gyerekeink jövőjének is befellegzett. A tanszék kulcsait zárt borítékban a Rektori Hivatal titkárának átadtam és megindultam több más kollégával gyermekeink, családunk után Ausztriába azzal a tudattal, hogy az annyira kedves ifjúságunk álomvárosát, Sopront talán nem is látjuk többé.

-Szerencsére nem így történt, még ha sokáig kellett is várni arra, hogy visszatérhessetek. Eddig nem beszéltünk a szakmai sikereidről, pedig tudom, hogy bőven van mit felsorolnod, ha ezt a kérdést teszik fel neked.

-Szívesen beszélek a szakmámról, különösen azért is, mert amerikai „fél százados" életemből és szellemi munkásságomból a hétvégi kikapcsolódások eredményeként született zeneesztétikai munkásságomat ismerik jobbára. Az első 12 évben egy kiváló szívsebész kutatócsoportjában dolgoztam a szívsebészethez szükséges szív-tüdőgépek tökéletesítésén és a műanyagból készített szívbillentyűk kifejlesztésén. Több, mint 2000 mitralis és aortikus szívbillentyűt készítettem, amiket az állatokon végzett sikeres kísérletek után az egyébként menthetetlen szívbeteg páciensekbe beépítettek a sebészek. E szívbillentyűk prototípusait a National Health Institute múzeuma őrzi Washingtonban.

Ezt az egyébként érdekes, de nagy lekötöttséggel járó munkát felcseréltem az eredeti szakmámmal akkor, amikor a legidősebb fiam kohómérnöknek jelentkezett az egyetemre. Egy évvel korábban megrendeltük a tankönyveit, ezekből én újratanultam a szakmámat, valamint esténként ellenőrizhettem és segíthettem őt is tanulmányai előrehaladásában. A munkahelyem egy torpedókat gyártó cég anyagvizsgáló laboratóriuma volt. A munkánkról beszélni vagy írni tilos volt a vállalaton kívül. Egyszer fordult elő, hogy e tekintetben kivételt tettek, amikor Wallace világhírű öntészeti professzor, a vállalat tanácsadója megismerte a „Nemesített szürke vasöntvények megmunkálhatóságának számításokkal végzett prognózisa" témában írt munkámat. Az ő ajánlására az államtól engedélyt kaptunk, hogy erről egy rövid cikket megjelentethetünk az Advanced Metals szakfolyóiratban. Munkám egyébként jórészt olyan fejlesztésekben való részvétel volt, melyek mai napig sem publikusak. Legnagyobb szakmai eredményemnek azt az amerikai szabadalmat tartom, melyet az akusztikai elektronikus berendezések diffúziós fémkötéséért kaptam 1988-ban. Ennek matematikai része csak 2017-ben lesz nyilvános.

-Majd akkor visszatérünk rá. Még egy-két mondattal engedd meg, hogy kiegészítsem a szakmáddal kapcsolatban elmondottakat: életrajzi dokumentumaid részét képezi munkahelyi főnököd értékelése, amit nyugállományba vonulásod előtt készített! Ebben egy szóval „superior" minősítéssel jellemzi munkádat, a bővebb szöveges részben pedig azt írja, hogy „Andy nemcsak az ország egyik legrátermettebb kohómérnöke, hanem lelkes, elhivatott problémamegoldó is, aki az elvárásoknál mindig jóval többet teljesít". Hozzá kell tennem, ilyennek ismertünk meg mi is, minden vonatkozásban.

De szeretnék most rátérni arra, amit korábban említettél, hogy az USA-ban inkább zeneesztétikai munkáidat ismerik, mint a mérnöki munkád eredményeit. Valóban nem lenne teljes a kép Lux Andrásról, ha a zenéről nem esne szó. Most a Mozart és Bartók jubileumi évben pedig különösen érdekesek és aktuálisak az e témában született írásaid.

-Erre a kérdésre pár sorban válaszolnom igen nehéz. Nekem a zenével foglalkozni öröm és kikapcsolódás. Sohasem állítottam, hogy zenetörténész vagyok, mivel ez zenetörténeti szakképzettséget követel. Magamat zeneesztétának tartom, aki a zene mondanivalóját értelmezi. Ennek sikeréhez persze szükség van zenetörténeti ismeretekre, sőt a kutató munkán kívül némi kifejezőkészségre is. Úgy fogadtam el az Árpád Akadémia igazgatótanácsába történt felkérést is, ha a rám bízott osztályt zeneesztétikai osztálynak nevezik el. Az Akadémiára beérkezett zenei munkák bírálatán kívül Bartók Béláról, Kodály Zoltánról, Dohnányi Ernőről, Erkel Ferencről, Liszt Ferencről, majd Mozart és Beethoven magyar vonatkozású műveiről szóló tanulmányokat írtam és előadásokat tartottam – magyarul és angolul. Tagja voltam a „Béla Bartók Society of America, Inc." igazgatótanácsának is. Előadásaim és tanulmányaim központi kérdése többnyire a természettudományok és a zeneművészet kapcsolata volt, ennek szenteltem a legtöbb figyelmet.

-Többen vagyunk már Sopronban, akiket megajándékoztál ezeknek a tanulmányoknak egy-egy példányával, ezek közül is első helyen a Varázsfuvola c. Mozart-opera születésének körülményeit elemző esszédet kell kiemelnem. Ebben a Varázsfuvola és a Selmecbányai Akadémia kapcsolatára mutatsz rá, a legapróbb részletekig kidolgozva az elméletet. A Mozart-év kapcsán ennek a tanulmánynak egy rövidített változatát is közreadjuk majd a Vivat Academia egy későbbi számában, tisztelegve Mozart műve és emléke előtt, felidézve a selmeci anyaintézmény történelmét, s egyúttal megismertetve Lux András zeneesztétikai munkásságának e gyöngyszemét a Vivat Academia olvasóival.

Kedves Bandi Bátyám! Megköszönöm az interjút és mindannyiunk nevében kívánok Neked további jó egészséget, sok örömteli és élményekben gazdag évet szeretett családod, gyermekeid, unokáid körében. Jó szerencsét!

Dr. Molnár Sándor
a Faipari Mérnöki Kar dékánja

85 ÉVES RÉDEY GYÖRGY PÁL PROFESSZOR

Rédei György professzor emeritus a Columbia Missouri Egyetemen, tanított növénygenetikát, genetikai analitikát, génszerkesztést, evolúció genetikát, a genetika fiziológiai alapjait. Három évet tanított az ELTE-n és egy szemesztert Fulbright-ösztöndíjjal Keszthelyen. Rédei György szinte egyedül kezdte az Arabidopsis kutatását, ma ezt több, mint tizenkétezren folytatják.

Rédei György Pál, illetve Georg P. Rédei, ahogy a világ nagyobbik, nem magyarul beszélő része ismeri 1921. június 14-én született Bécsben. 1941. szeptember 2-án iratkozott be Mosonmagyaróvárra, az Akadémiára.

A háború megszakította tanulmányait 1945-ben, mikor visszatért a szülői gazdaságba, talált annyi vetni való magot, hogy újra kezdhette a gazdálkodást és megteremtette tanulmányai befejezéséhez az anyagi feltételeket. Először 1948 februárjában kitűnő képesítési fokozattal végzett, majd mivel megnövelték a tanulmányi időt 1948. október 26-án beiratkozott a 48/49-es tanévre és 1949. június 14-én csupa jeles és kitűnő eredménnyel végzett Óváron.

A „forradalmi" időkben szövetkezetesítettek, őt kulákká nyilvánították. Felutazott Budapestre, dolgozott a Földművelésügyi Minisztériumban, dolgozott Kisvárdán Teichmann Vilmos mellett.

Már korábban Mosonmagyaróváron megismerte Györffy Barna professzort, aki tanításával, genetika tudásával, nagy hatással volt Rédei Györgyre is.

Első dolgozatában a paradicsom gyümölcs-tömegének öröklődésével foglalkozott, majd megbízták őt is –Kiss Árpád barátjával- búza-rozs hibridek létrehozásával. Embriókultúra segítségével sikerült néhány Triticum turgidum és rozs keresztezés felnevelése.

Szövettenyésztési eredményeit R.J.Gautheret, F. Skoog és G., Doby is, úttörő munkának értékelték.

1956-ban elhagyta Magyarországot. 1957-ben - zsebében néhány csíraképes lúdfű magjával, az Amerikai Egyesült Államokba érkezett, ahol Columbia Missouri egyetemen folytatta munkáját, mutációs kísérleteit. Elsősorban auxotrof Arabidopsis mutánsokat akart előállítani, bár kollegái intették, hogy „délibábot kerget".

1963-ra már hét bizonyítottan auxotrof mutánssal rendelkezett. A mutánsokról beszámoló dolgozatát két évig nem közölték a lektor téves ismeretei miatt. 1967-re már 60-nál több thiamin auxotrof mutánst regisztrálhattak.

A következő években –még a molekuláris biológia születése előtt! - az „Arabidopsis" laborban a genetikai anyag működésével, molekuláris biológiai elemzésekkel foglalkoztak.

1973-74-ben kirándulás jellegű kitérőt tett a fruktóz hatásának tanulmányozására.

Kidolgozta módosított fluktuációs tesztjét Arabidopsisra. A mutációs vizsgálatok és számításai alapján az Arabidopsisban a gének számát 1982-ben 27813-nak határozta meg. 2003-ban internetes forrás szerint az Arabidopsisban 27170 fehérje kódoló génhely van. A különbség alig néhány száz.

1985-ben fél évet tölt a Max-Plank Intézetben genetikai transzformációk és inszerciós mutációk létrehozásával, melyek a sejt megnyúlásának hibájával, elmaradásával jár és semminemű növényi hormonnal nem korrigálható. Munkatársaival létrehoztak 92600 transzgenikus növényt, 220000 inszercióval az Arabidopsis genomban. A gyűjtemény lehetőséget biztosít a gén mutációk azonosítására 77%-os biztonsággal.

Rédei György Pál professor emeritus

Rédei György professzor emeritus a Columbia Missouri Egyetemen. Tanított növénygenetikát, genetikai analitikát, génszerkesztést, evolúció genetikát, a genetika fiziológiai alapjait. Három évet tanított az ELTE-n és egy szemesztert Fulbright-ösztöndíjjal Keszthelyen.

Rédei György szinte egyedül kezdte az Arabidopsis kutatását ma ezt több, mint tizenkétezren folytatják.

219 publikációja olvasható. Könyvei a"Basic Plant Genetics"(1191p) öt kiadásban jelent meg, mindig naprakészen. "Genetika"(736+36p) könyvét magyar és kínai nyelven is megjelentették. 1998-ban adta ki "Genetics Manual. Current Theory, Concepts and Terms"(1141p) és 2003-ban a „The Encyclopedic Dictionary of Genetics, Genomics, and Proteomics" (1392p), amelynek most tervezi bővített kiadását.

Rédei Györggyel háromszor találkoztam. Mikor Martonvásárra költözött leültetett lakásukban, ott barátkoztunk meg. 1978-ban, amikor az Egyesült Államokban jártam, náluk lakhattam a hetet, amit Columbiában töltöttem. Keszthelyen a „Fulbright-kurzuson" is ebédeltünk együtt, keszthelyi bérelt lakásán felesége, Magdi néni főztjét ettük. Ismerem leányát, Marát, aki őt a számítógép varázsába bevezette. Képről és levelekből mindhárom unokáját, akikről a legnagyobb szeretettel ír.

Sok levele közül az egyikben arról ír, mi kell a kutatáshoz: "Reális téma, némi támogatás, bulldog-kitartás, némi segítség, a téma megoldásához fizikai feltételek, jó terv, hogy ne legyen pazarolt energia, lépések vaslogikával". Neki sikerült.

További munkájához kívánunk jó egészséget.

(R.Gy. életéről, munkáiról olvashatnak a „Plant Breeding Reviews, Volume 26". Koncz Csaba avatott tollából)

Kiss József
egyetemi docens

SZÜLETÉSNAPI KÖSZÖNTŐ: PERLAKI FERENC 85. ÉVES

Az Erdőmérnöki Kar 2006. március 30-án köszöntötte PERLAKI FERENC gyémántdiplomás erdőmérnököt, az Erdőmérnöki Főiskola egykori adjunktusát 85 születésnapja alkalmából.

Az ünnepeltet először az utód tanszék nevében Prof. dr. Rumpf János tanszékvezető egyetemi tanár üdvözölte, ismertetve életútját a jelenlevőkkel, példaként állítva a mai fiatalok elé.

Ezt követően Prof. dr. Faragó Sándor rektor köszöntötte Perlaki Ferencet, kiemelve sikeres szakmai pályafutásának legfontosabb állomásait, az ehhez nélkülözhetetlen biztos családi hátteret.

Prof. dr. Mészáros Károly dékán folytatta a köszöntések sorát, végezetül Dr. Illyés Benjamin, az ERTI Soproni Kísérleti Állomásának nyugalmazott igazgatójának, az ünnepelt volt tanítványának visszaemlékezése hangzott el.

Perlaki Ferenc meghatódottan köszönte meg az elhangzott jókívánságokat és a kapott ajándékokat.

Az ünnepségen, mely kötetlen beszélgetésekkel és visszaemlékezésekkel zárult, mindazok részt vettek, akik ismerik, szeretik és tisztelik Perlaki Ferencet.

Isten éltesse még sokáig, Feri Bácsi!

Dr. Varga Viktória
EMK hivatalvezető

A VÉRADÓK VILÁGNAPJÁN

Június 14. a véradók (donorok) világnapja annak emlékére, hogy 1868-ban e napon született Karl Landsteiner osztrák származású amerikai patológus, szérumkutató, aki az ABO-vércsoportrendszer felfedezéséért 1930-ban Nobel-díjat kapott. E napon világszerte, így Magyarországon is köszöntik a véradókat, akik egyetlen véradással három életet mentenek meg.

Hazánkban a Magyar Vöröskereszt szervezi a véradást 1939 óta. A biztonságos vérellátáshoz évente 500 ezer egység vérre van szükség, ehhez több mint 300 ezer embernek kell vért adnia. Adatfelvétel és orvosi vizsgálat után alig öt perc alatt veszik le a 4 és fél deciliter vért, a nők évente háromszor, a férfiak ötször adhatnak vért (csak plazmát vagy vérlemezkét akár hetente kétszer is lehet adni).

2005-ben meghirdették a „Fiatalok a véradásért" mozgalmat. E világnap is alkalmat teremt arra, hogy felhívják a fiatalok figyelmét az önkéntes véradás fontosságára, értékeire, és biztatni őket, hogy lépjenek be a véradók táborába. Versenyt szerveztek, amely 2005. szeptember 12-től 2006. május 12-ig tartott. Az eredményhirdetésre 2006. június 14-én a Véradók Világnapján kerül sor. A pályázatnak a NyME soproni karai mindenképpen nyertesi lesznek, mert sok első fiatal véradót kaptunk.

Gratulálunk a Vöröskereszt fenntartását és működését segítőknek, a véradóknak. Önzetlen segítő munkájuk minden időszakban nemes célt szolgál:

- Az Erdőmérnöki és Faipari Mérnöki Kar hallgatóinak,
- A 40-szeres véradóknak: Tompa Zsoltné könyvtári informatikusnak és Németh László egyetemi adjunktusnak,
- A 30-szoros véradóknak: Dr. Tolvaj László egyetemi tanárnak és Csupor Károly egyetemi docensnek,
- A 20-szoros véradóknak: Dr. Horváth Béla egyetemi tanárnak, Tőkés Pálné oktatásszervezőnek és Labozár Antal tanszéki mérnöknek,
- A 10-szeres véradóknak: Németh Róbert egyetemi docensnek, Dankó Tiborné laboránsnak, Jánosáné Hoffer Gyöngyi könyvtárosnak, Szabó Piroska takarítónak és Berg Péter IV. éves erdőmérnök hallgatónak.

A Vöröskereszt NyME
Soproni Alapszervezete nevében
Molnárné Kiss Irén
titkár

MECHANIKÁT OKTATÓK VÉLEMÉNYNYILVÁNITÁSA

A Mechanikát Oktatók Hazai Rendezvényére (MOHR) az elmúlt év végén hetedik alkalommal került sor 2005. szeptember 23-24-én Pécsett. A rendezvény egyik témája a szakmai kérdések mellett a felsőoktatás már folyamatban lévő átalakításának a gépészmérnök és építőmérnök képzésre gyakorolt hatása volt.
A rendezvényen részt vevő, a hazai egyetemeken és főiskolákon mechanikát előadó oktatók kerekasztal-beszélgetésen vitatták meg a kérdéskört, és ennek a vitának alapján az alábbi közös vélemény, ill. állásfoglalás alakult ki az alaptárgyi oktatással kapcsolatban.

Mára kialakult az a stratégia a mérnöki alaptárgyak oktatásában, hogy mivel felvételi gyakorlatilag nincs, és alig lehet építeni a nagy számban gyengébb érettségivel bekerülő hallgatók középiskolai matematika és fizika ismereteire, az alaptárgyakban meg kell ismételni, újra el kell mondani mindazokat az alapismereteket, matematikai fogalmakat, amelyek a továbbiak megértéséhez szükségesek. Ez azonban megnehezíti, és sok esetben lehetetlenné teszi a széleskörű és magas szintű tudás megszerzését. Egyúttal negatív megkülönböztetést eredményez a jó előképzettséggel rendelkező, tanulni szándékozó, szorgalmas és értelmes hallgatókkal szemben, mivel a középiskolai ismeretek számukra szükségtelen ismétlése lelassítja előrehaladásukat.

A fentiekhez kötődően az alábbi javaslatokat tesszük:

1.) Mivel a középiskolából hozott előismeretek gyakran elégtelennek bizonyulnak a gépész- és építőmérnöki alaptárgyak elsajátításához, és az újonnan bevezetésre került érettségi rendszer tovább rontja a beiskolázott hallgatók előképzettségét, írja elő a művelődési kormányzat matematikából az emelt szintű érettségit a műszaki felsőoktatásban történő belépés előfeltételeként.

2.) Hivatalosan is elismert lehetőséget kellene biztosítani azoknak a jó képességű és jó előképzettségű hallgatóknak, akik mester (MSc) szintű tanulmányokat is folytatni akarnak, hogy vagy külön szakirány keretei között, vagy pedig külön fakultatív tárgyak felvételével már az alapképzésben (BSc) idejüket jobban kihasználva haladhassanak előre, elősegítve ezzel a mester szintre (MSc) történő belépésüket (például a felvett plusz tárgyak elismerésével és a mesterképzés idejének egyidejű rövidítésével). Egy ilyen rendszer elősegítheti a tömeg- és elitképzés kétlépcsős rendszerében meglévő ellentmondások csökkentését.

Az úgynevezett mérnöki alaptárgyak súlya, és a többi tantárgyhoz viszonyított aránya a különböző oktatási reformok során az elmúlt 30-40 évben, de különösképpen az utóbbi időben csökkent. (Például az ME-nél 1950-ben 34%, a jelenlegi tantervben 30,6%, az új képzés keretei között pedig az alapképzés mindössze 23,3%-ot tesz ki.) Ez a jelenség hosszú távon elkerülhetetlenül maga után vonja a mérnökképzés hagyományosan magas színvonalának a csökkenését. A 23,3 % ugyanis azt jelenti, hogy a tizenegy féléves mesterképzésben sem lesz lehetőség – a jelenlegi kreditarányok mellett – olyan óraszámban oktatni a mérnöki alaptárgyakat, mint a jelenlegi tíz féléves egyetemi képzésben. Az ember a szakmai pályafutása során sok mindent megtanulhat és meg is tanul utólag („jó pap holtig tanul"), amit az egyetemi tanulmányai alatt elmulasztott, de a sokféle ismeret közül éppen az alaptárgyi ismeretek utólagos elsajátítása a legnehezebb.

Mindezek miatt az alábbi javaslatot tesszük:

3.) El kell érni, hogy az alaptárgyak és szaktárgyak arányának kialakítása ne pillanatnyi erőviszonyok, hallgatói létszámnövelés, és pénzhiány alapján legyen motivált, hanem szakmai szempontok alapján történjen.

Fontosnak tartjuk végezetül a magyar szaknyelv védelmét. Sajnálatos módon sok, nyelvünktől és gondolkodásmódunktól idegen kifejezés került be a magyar szaknyelvbe a máshol kialakult fogalmak, műszaki eljárások, technológiák, stb. szükségszerű átvételével. Törekednünk kell azonban a szaknyelvben is a megfelelő magyar szakkifejezések megtalálására, bevezetésére és elterjesztésére. Ez – a helyzet megszabta módon – nagyrészt az illető szakma művelőinek a feladata.

4.) Nem szerencsés a hazai kétlépcsős képzést BSc-MSc képzés néven nevezni. Nemcsak azért, mert a latin-angol eredetű kifejezés már nem fedi azt sem, amire az angolszász országokban a hosszú időre visszatekintő hagyományok miatt ma használják, hanem azért sem, mert a hazai felsőoktatás kétlépcsőssé való átalakítása eredményeként létrejövő oktatásnak nincs tartalmi köze az elnevezéshez. Talán még nem késő megegyezni olyan kifejezésben, ami illeszkedik a magyar nyelv rendszerébe és logikájába, és azt jelenti, amit vele megnevezni szeretnénk. (Javaslat, amit sokan már használnak is [ez sem jó, de sokkal jobb, mint a BSc, MSc]: alapképzés illetve mesterképzés).

2006. február

Gáspár Zsolt
akadémikus, egyetemi tanár

Páczelt István
akadémikus, egyetemi tanár

130 ÉVE SZÜLETETT

a hazai növénynemesítés kiváló kutatója LEGÁNY ÖDÖN (1876-1944)

Legány Ödön

Legány Ödön 1876. március 18-án Kassán született egy ősi nemesi család sarjaként. A Gazdasági Akadémiát Magyaróváron végezte. Tanulmányai befejezése után 2 évig Károlyi Sándor gróf fóti uradalmában bővítette gazdasági ismereteit. 1900-ban a magyaróvári Gazdasági Akadémiára, a Növénytermesztéstani Tanszékre került Cserháti Sándor mellé. A tanszéken elsősorban növénytermesztési kísérletek folytak, de Legány Ödön egyre nagyobb figyelmet fordított növénynemesítési kísérletekre. 1903-ban már több növénnyel –többek között cukorrépával és rozzsal – végzett keresztezéseket. Számos szántóföldi kultúrnövényt próbált egyedkiválasztás útján javítani. Ő foglalkozott először az őszi zab nemesítésével. A magyaróvári Gazdasági Akadémián 1907-1908-as tanévben a növénynemesítés külön tantárgy lett.

1908-ban meghívást kapott a hatvani Cukorgyár Rt. nagyteleki uradalmában a Minari János által létesített növénynemesítő telep vezetésére. A telep átszervezése után résztvett a hatvani Növénynemesítő Rt. megalapításában, melynek 1918. október 1-jén vezérigazgatója lett. E munkakörben dolgozott 1942-ig, amikor a nagyteleki részvénytársaságot állami kezelésbe vették. Az ekkor létesült Állami Növénynemesítő Telep igazgatójaként dolgozott 1944. augusztus 14-én Hatvanban bekövetkezett haláláig.

Az Állami Növénynemesítő Telepen tovább fejlesztette a már korábban megkezdett növénynemesítő munkát. Ő volt az első a magyar növénynemesítők között, aki keresztezésekkel nemcsak új növényfajtákat állított elő, hanem kiválóan értékes elméleti kutatómunkát is végzett. Nemesítette a Magyaróvárról áthozott burgonyát és babot, valamint foglalkozott lóbab, szója, konyhakerti- és takarmánynövények nemesítésével is. Az ő nevéhez fűződik az árpa, sörárpa, rozs, zab, borsó, mák és pannonbükköny kinemesítése is. Ő foglalkozott először a búza jarovizálás – virágzást késleltető eljárás – kérdésével. A 20-as években váltak ismertté takarmánykeverékei. A róla elnevezett takarmánykeverék több takarmánynövényből tevődött össze. Általában egy őszi kalászos, pannon-, vagy szöszösbükköny és bíborhere szerepel a keverékben.

Negyvenhat éves pályafutása alatt számos szakcikket írt. Hosszú éveken át munkatársa volt a „Köztelek"-nek. Ifjú korától tagja volt az OMGE Növénytermesztési Szakosztályának, majd a Növénynemesítő Bizottságnak is. 1924-ben az OMGE igazgatóválasztmányi tagjává választotta. Kezdeményezésére létesült a hazai növénynemesítők anyagi érdekeit felkaroló Magyar Növénynemesítők Országos Egyesülete, amelynek ügyvezető igazgatója, majd alelnöke lett. Amikor az egyesület Magyar Nemesítők Országos Szövetsége néven az OMGE keretében működő növénynemesítő bizottsággal egyesült, annak társelnökévé választották. Az OMGE szakülésein és növénynemesítő vándorgyűlésein számos előadást tartott. 1938-ban a hazai mezőgazdaság fejlesztése terén kifejtett 40 éves munkássága elismeréséül a magyar királyi gazdasági főtanácsosi címmel tüntették ki. Továbbá az akadémiai egylet örökös tiszteletbeli tagjává választották. Tanári működésével kapcsolatban, mint a Mosonvármegyei Gazdasági Egyesület igazgatóválasztmányi tagja, a vármegye gazdasági termelésének fejlesztésében eredményesen tevékenykedett. Ezt jól kiegészítette társadalmi tevékenysége a magyaróvári Széchenyi Körben és a Férfi Dalárdában, ahol különösen az egyletek magyarosító törekvését mozdította elő.

Főbb munkái közül ismertebb „A hatvani nemesített búzafajták minőségvizsgálatának eredményei" című közlemény. A magyar gazdatársadalom sok újdonságot megvalósított a „Rádiós Gazdasági Előadások" rendszeresen elhangzott ismertetőiből.

Vincze Judit
PhD hallgató

MÉTE KONFERENCIA MOSONMAGYARÓVÁRON

2006. április 19-én Mosonmagyaróvár adott otthont a Magyar Élelmezésipari Tudományos Egyesület XVI. Országos Tudományos Diákköri Konferenciájának.

Az ünnepélyes megnyitón Dr. Ördög Vince dékán köszöntötte a résztvevőket, és kísérőiket. A konferenciát Dr. Biacs Péter egyetemi tanár, a MÉTE elnöke nyitotta meg. Beszédében vázolta a magyar élelmiszeripar helyzetét, és hangsúlyozta, hogy az ágazat előrelépésének szempontjából az ilyen jellegű tudományos összejöveteleknek milyen nagy jelentősége van, hiszen az ifjú kutatók munkájukkal elősegíthetik a fejlődését.

Összesen 66 előadás hangzott el az Élelmiszeripari Gazdaságtani; Élelmiszerkémia, Minőségbiztosítás; Élelmiszermikrobiológia, Biotechnológia és Élelmiszerbiztonság; Élelmiszertechnológia és Műveletek „A"; Élelmiszertechnológia és Műveletek „B"; valamint Műszaki, Informatikai és Méréstechnikai Szekciókban.

A Bíráló Bizottságoknak gyakorlott előadókkal volt dolguk, hiszen a résztvevők mindegyike egy, az előző évben megrendezett helyi Tudományos Konferencián kvalifikálhatta magát a rendezvényre.

Az előadások magas színvonalát mutatja, hogy mindegyik szekcióban előfordult, hogy a kiemelkedő előadásokat megosztott helyezésekkel kellett jutalmazni, illetve mindegyik csoportban született egy vagy több különdíj is. A móvári karon folyó élelmiszertudományi képzés magas színvonalát bizonyítja, hogy a helyi hallgatók összesen tíz helyezést szereztek meg.

A munkának azonban itt nincs még vége, hiszen az eredményesen szereplő hallgatók számára újabb megmérettetés következik 2007-ben Debrecenben, az Országos Tudományos Diákköri Konferencia Agrártudományi Szekciójában.

Köszönet a kari Tudományos Diákköri Tanácsnak, a Magyar Élelmezésipari Tudományos Egyesületnek, a Bíráló Bizottságok tagjainak, a rendezvény támogatóinak és végül, de nem utolsó sorban Dr. Gulyás László egyetemi docens úrnak, a kari TDK elnökének, hogy munkájuk eredményeképpen ilyen színvonalas konferencia tanúi lehettünk a MÉK-en.

Kiss Csilla, Varga Petra
PhD hallgatók

150 ÉVE SZÜLETETT SIGMUND FREUD

A NyME-BPFK Pszichológia Tanszéke és a főiskolai kar könyvtára 2006. április 25-én kiállítással és műsorral emlékezett meg Sigmund Freud születésének 150. évfordulójáról. Freud a XX. század egyik kiemelkedő gondolkodója, a pszichoanalízis pszichológiai irányzatának megalkotója volt.

A kiállítás tárlóiban Freud híres művei és a Freud utáni pszichoanalitikus mozgalom jelentős alkotóinak művei láthatóak. Külön tárlóban helyeztük el a magyar pszichoanalitikusok -Ferenczi Sándor, Hermann Imre, Bálint Alice és Bálint Mihály - jelentős munkáit.

A megemlékezést a Pszichológia Tanszék megbízott vezetője, Jávorszky Edit kezdte, Freud életútjának rövid ismertetésével. Utána két vers hangzott el, mindkettőt magyar költők, Kosztolányi Dezső és József Attila írták. Planicsek Szonja és Vígh Alíz tolmácsolásában hallhattuk azokat. Megidéztük Freud szellemét, meghallgattuk Freud hangját és kivetítőn róla készült filmet vetítettünk. A főiskolai kar aulájában rekonstruáltuk Freud híres díványát, és bemutattuk a pszichoanalitikus helyzetet, Freudot Vidám Róbert, páciensét, a hisztériás nőt Rácz Emese alakította.

Végül egy Karinthy Frigyes által írt humoros jelenetet adtak elő a hallgatók - Ludvai Orsolya, Kalányos Tamás és Pócza András -, amely a pszichoanalízis stílusparódiájának is tekinthető.

Sigmund Freud (1856-1939-2006) rövid életútja:

Amikor Freud 1856. május 6-án megszületett, a lehetőségek széles tárházával született meg a morvaországi Freiberg városában. Minden adott volt, hogy nagy ember váljék belőle. Burokban született, amelyről azt tartották, hogy boldog jövőt és hírnevet hoz. Édesanyjának egy öregasszony egyszer azt mondta, hogy nagy embert szült a világra. A sikeres jövő reményét egy másik jóslat is alátámasztotta, tizenegy esztendős korában a Práter egyik vendéglőjében egy férfi azt jósolta neki, hogy miniszter lesz. Az akkori politikai légkörben ez nem volt elérhetetlen cél, hiszen az akkori polgári kormányban zsidó miniszterek is akadtak, tehát minden szorgalmas zsidó fiú miniszteri tárcát hordozott iskolatáskájában. Freud családjában is a feltörekvésnek és az asszimilációnak ez a szemlélete uralkodott. Fokozta előnyös pozícióját a családban az a tény, hogy anyja kedvenc, elsőszülött gyermeke volt, és a feltétel nélküli anyai szeretet biztonságából fakadt az, hogy csak nagyon ritkán szenvedett önbizalomhiányban.

Pályaválasztásában apja szabad kezet adott neki így ír Önéletrajzi írások c. művében: „Noha igen szerény körülmények között éltünk, apám ragaszkodott ahhoz, hogy pályaválasztásomban saját hajlamaimat kövessem". Freud apja ezzel a szemlélettel meghaladta korát, szinte a legmodernebb pszichológiai elvek jelennek meg ebben a szülői magatartásban. Ez a szemlélet ellentétes volt a korabeli iskolarendszer elveivel, amely a társadalom egyéb intézményeivel ellentétben, autokratikus, elavult nézeteket követett, becsontosodott és nem alkalmazkodott a szellemi megújuláshoz.

Freud a családi háttér, a büszke szülők és a tanárok segítségével az iskolában a legjobb tanulók közé tartozott. Ifjúkorát átszínezte a polgári etikán alapuló, fegyelmezett munka. Sok mindent olvasott, igen gyakran eredeti nyelven. Elmélyedt a művészetekben, az irodalomban és a természettudományokban. Barátaihoz írt levelei arról tanúskodnak, hogy szerette elemezni az emberi helyzeteket. Hol az ügyvédi, hol az orvosi, hol az elméleti tudományos pályát fontolgatta. Tudta magáról, hogy intellektuálisan rendkívül tehetséges; korai levelei és naplói azt mutatják, hogy nem az volt a kérdés, hogy ér-e el valamilyen jelentős eredményt, hanem, hogy melyik tudományos vagy gyakorlati tárgykörben éri azt el. Önéletrajzában így ír erről a kérdésről: „Fiatal koromban ellenállhatatlan vágyat éreztem, hogy megértsek valamit annak a világnak a rejtélyeiből, amelyben élünk, sőt reméltem, hogy magam is hozzájárulhatok valamivel megfejtésükhöz. Célom valóra váltásának legkecsegtetőbb módja az volt, ha beiratkozom az orvoskarra, de még ekkor is, igaz sikertelenül, kísérleteztem a zoológiával meg a vegyészettel, mígnem Brücke befolyására a fiziológiánál állapodtam meg."

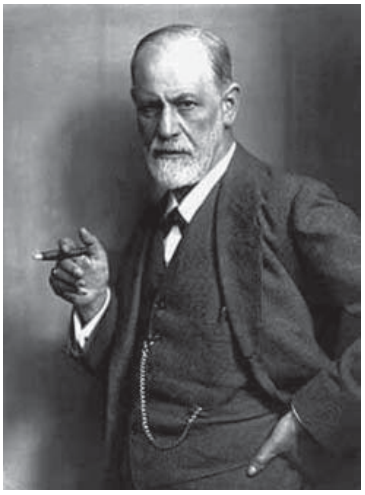

Az önmegvalósítás szabadságának lehetősége sok dilemmát okozott neki az elköteleződésben.

Freud el-elkalandozott életének e szakaszában, sok mindent kipróbált, sikeresen „tanonckodott" különböző területeken. Erik Erikson kifejezésével élve, Freud húszas évei „pszichoszociális moratóriumot" jelentenek. Ezt a periódust a különböző életszerepekkel és stílusokkal való aktív próbálkozás jellemezte.

Ha nyíltan nem is vallotta be, meg kell említeni, hogy iskolás korától kezdve, de különösen egyetemi évei alatt sokat szenvedett Bécset látensen vagy nyíltan átható antiszemitizmus miatt. Ez véget is vetett kora ifjúsága német nemzeti lelkesedésének.

Az „Önéletrajzi írások"-ban ezt olvashatjuk: "Az egyetem, melyre 1873-ban iratkoztam be, érzékeny csalódást okozott. Először is elvárták tőlem, hogy zsidó voltom miatt kisebb értékűnek és nem hozzájuk tartozónak érezzem magam. Az elsőt határozottan visszautasítottam. Sosem tudtam megérteni, hogy származásom miatt, vagy ahogy akkor kezdték mondani: fajtám miatt szégyenkeznem kellene. A tőlem megtagadott nemzeti odatartozásról lemondtam, túl nagy sajnálkozás nélkül. Azt éreztem, hogy az emberiség keretén belül majd csak akad egy kis hely ilyen nélkül is egy komoly munkás számára. Az első egyetemi benyomások később fontossá vált következménye volt az, hogy olyan korán megbarátkoztam sorsommal, hogy mindig ellenzékben legyek, a tömör majoritás által kiátkozva. Ugyancsak ez készítette elő a talajt arra, hogy szemléletem bizonyos mértékig függetlenné váljék."

Felmerül a kérdés Freuddal kapcsolatban: tudós volt, vagy inkább művész? Gondolkodó, vagy gyógyító? Freud maga, főleg életének utolsó két évtizedében gondolkodóként érzi magát fontosnak. Zweig a teremtőerő egyenletes színvonalát csodál-

ja Freud életében. Sartre ezekkel a jelzőkel mutatja be: mélabús, feszült, titokzatos, aszkéta, tekintélyt sugárzó, becsvágyó – de mindenekelőtt űzött vad. Gardner szerint Freud teremtő típus, aki újra és újra irányt változtat, miközben olyan kérdésekkel és kihívásokkal találkozik, amelyet mások nem vesznek észre, vagy amelyeknek mások szándékosan ellenállnak. Szerinte Freudot három motívuma látta el teremtő energiával: az osztályozás öröme, a problémák megoldása utáni vágy és a rendszerépítés szenvedélye. Először is, jó természettudóshoz illően Freud szeretett összegyűjteni annyi adatot, amennyit csak tudott, s azután megpróbálta rendszerezni őket. Kezdetben Charcot követőjeként újra meg újra osztályozta a neurózisokat, később hasonló rendezési elvet alkalmazott az emberi személyiség konfigurációjának teljes sorozatára.

Másodszor, szerette felismerni és megoldani a rejtvényeket. Magánéletében és foglalkozásának gyakorlásában is különösen szeretett paradoxonokat felfedezni és eltöprengeni rajtuk.

Miután Freud osztályozta a jelenségeket és kibogozta a megoldást, szintetizálni akarta munkája eredményeit. Itt válik rendszerépítővé. Freud örökségét jelentős mértékben az általa kialakított komplex értelmezési rendszer képezi.

Freud kimagasló volt abban is, amit ma érzelmi intelligenciának nevezünk. Érdekelte őt más emberek élete és saját elméjének működése is, rendkívüli nyelvi tehetség volt. Más tudósoknál sokkal inkább vágyott arra, hogy eredményeit megismertesse a széles közvéleménnyel. Briliáns kommunikátor volt, szóban és írásban egyaránt; a pszichoanalízis sikere legalább annyira köszönhető az ő kommunikációs zsenijének, mint az elmélet erejének. Tanulmányai és előadásai mind szóban (gyakran rögtönözve), mind írásban példaképei lehetnek a világos, érthető magyarázatoknak. Ízlésében polgár volt, koncepciójában forradalmár, aki tisztelte a polgári szokásokat, de mélységesen forradalmi volt az ősi próféták követésében. A pszichoanalízis ennek az ellentmondásnak az eredménye volt. A próféta fogalma Freud megértésének kulcsa, szinte határtalan képzelőerővel megáldott tudós volt. Pszichiáter, aki nem riadt vissza attól, hogy a filozófia vagy az antropológia területére kalandozzon. Orvos volt, aki nem csak egyéni betegeit, hanem az emberiséget akarta gyógyítani. Végső soron a pszichoanalízis a történelmi helyzet, a pszichiátria szakmai állapota és a kivételes lángész szerencsés találkozásából született meg.

Freud híres díványa a londoni Freud Múzeumban

A pszichoanalízis a XX. század egyik legjelentősebb szellemi újítása, nemcsak új gyógyítási mód, nem csupán új pszichológiai elmélet, hanem az emberről szóló radikálisan új beszédmód is. Változást hozott ez az irányzat az értelem, a jelentés fogalmának, egyáltalán az emberi szubjektivitás problémájának kapcsán. Freud 1900-ban megjelent fő műve, az Álomfejtés volt, ami egy hermeneutikai modellt vezetett be, valójában ezzel a könyvvel született meg a pszichoanalízis. Freud szerint, az emberi psziché folyamatos értelmezési kísérlet a lélek mélyén rejtőző kimondhatatlan artikulációjára. Ez az új szemlélet okozhatta azt, hogy a pszichoanalízis minden más pszichológiai, filozófiai irányzatnál jobban hatott, szinte megtermékenyítette az irodalomtudományt, mind a szerző, mind az értelmező és a befogadó oldaláról.

Jávorszky Edit
Mb. tanszékvezető, Pszichológia Tanszék
NYME BPFK

PROFESSZOROK KLUBJA

- egy remek kezdeményezés

Klinghammer István az ELTE rektora

A hagyományos értelemben vett Magyar Rektori Konferencia utolsó elnöke, Prof. Dr. Klinghammer István - az ELTE rektora - a külföldi gyakorlat alapján kezdeményezte a "Professzori Klub " országos hálózat létrehozását Magyarországon is.

A rektori grémium elfogadta a javaslatot, a Magyar Kereskedelmi Bank RT. pedig felkarolta és magára vállalta a klubhálózat létrehozását, fenntartását a magyar egyetemi tanárok számára, minden egyetemi városban.

Az MKB Bank több mint ötvenéves pénzügyi tapasztalatára és kapcsolatrendszerére építve személyes igényekhez alkalmazkodó szolgáltatás csomagot dolgozott ki - hazai professzorok által igénybe vehető kedvezményként -, melynek része a "Professzori Klub".

A nyitórendezvény a budapesti professzorok (a BMGE, az ELTE, a Corvinus és a Károli Gáspár Egyetem, valamint a művészeti egyetemek professzorai), tudományos és művészeti életünk mintegy kétszáz kiválósága részvételével a Szépművészeti Múzeumban zajlott, öt évszázad spanyol remekművei között, kellemes vacsorával, stílszerű gitármuzsikával és szakavatott tárlatvezetéssel.

Dr. Stotz Péter vezérigazgató-helyettes az MKB Bank üzletpolitikájáról szólva kiemelte, hogy a "Professzori Klub", mint új piacvezető termék létrehozásával - a korábbi gesztusokon, mecenatúrán és támogatásokon túl - is kifejezésre akarták juttatni a szellemi elit iránti nagyrabecsülésüket, bízva a bank szolgáltatásainak választékában és minőségében, s ezáltal értékes hagyományt teremteni.

Prof. Dr. Klinghammer István akadémikus professzortársai nevében elismeréssel szólt az MKB Bank irántuk megnyilvánuló figyelméről, s a szakember-képzés iránti felelősségéről. Üdvözölte a felismerést, hogy banki nézőpontból is szükségesnek tartják az egyetemek és a társadalom, illetve a tudományos kutatás és a közélet szereplőinek párbeszédét.

A budapesti "Professzori Klub" első összejövetelének sikerét az MKB Bankhoz címzett számtalan egyetemi tanár által írt köszönő levél is bizonyítja.

A soproni "Professzori Klub" megkésett juniálisként a hónap második felében a Pannónia Med Best Western Hotel fehér szalonjában várja első alkalommal az aktív, emeritus és nyugalmazott soproni egyetemi tanárokat kedves párjaikkal együtt.

A klubtagság díj nélküli jogosultság, az összejöveteleken kívánság szerinti műsorral egybekötött vacsora várja a vendégeket az MKB Bank jóvoltából, hogy az együttlétek emlékezetesek lehessenek.

Reméljük, hogy a jó kezdeményezés, az új exkluzív társasági forma elnyeri a soproni professzorok tetszését is, s kellemes estéket tölthetnek majd együtt.

TM

ÁLLÁSBÖRZE AZ ERDŐMÉRNÖKI KARON

Az Erdőmérnöki Karon 2006. március 30-án 10.00 órakor került megrendezésre a hagyományos ÁLLÁSBÖRZE, melynek a Gyermek- és Ifjúsági Központ adott otthont.

Az állásbörzét Klemencsics András, az Földművelési és Vidékfejlesztési Minisztérium Erdészeti Főosztályának vezetője nyitotta meg, majd a program az Erdészetpolitikai Fórummal folytatódott.

Klemencsics András főosztályvezető az erdészeti politika aktuális kérdéseiről tartott előadást a jelenlevő hallgatóknak, majd Wisnovszky Károly, az Állami Erdészeti Szolgálat mb. főigazgatója beszélt az erdészeti politika aktuális kérdéseiről az erdészeti igazgatás területén.

Rövid szünet után a megjelent cégek mutatkoztak be. Az ágazatot állami oldalról képviselő erdészeti ZRt-ken és az Állami Erdészeti Szolgálaton kívül az idei esztendőben a Magán Erdőtulajdonosok és Gazdálkodók Országos Szövetsége, erdészeti integrátorként működő magán-erdészet is állásokat kínált végzős hallgatóinknak.

Sajnálatos módon a környezetvédelemmel, természetvédelemmel foglalkozó szervezetek ebben az évben nem kínáltak fel szabad álláslehetőségeket, így távol maradtak a rendezvényről.

Örömünkre szolgált azonban, hogy immár második alkalommal vettek részt az állásbörzén az erdészeti szakközépiskolák, megjelenítve az ágazat közép- és felsőfokú képzéseinek harmonizációját.

Dr. Varga Viktória
EMK hivatalvezető

HALLGATÓI SIKEREK

Sikeresen szerepeltek az Erdőmérnöki Kar hallgatói a 2006. április 10-12-én Egerben megrendezett X. Országos Felsőoktatási Környezettudományi Diákkonferencián.

A konferencia 16 szekciójában 23 egyetem és főiskola hallgatói 219 dolgozatot mutattak be, amelyeket a zsűrik összesen 102 díjjal jutalmaztak.

Az Erdőmérnöki Kar nyolc hallgatója közül az alábbi dolgozatokkal hét szekcióban hat díjat nyertek el:

Szűcs Péter a Természetvédelem A szekcióban „A Nyugat-Gerecse mohaflórája” c. dolgozatával I. díjat nyert, konzulense: Dr. Király Gergely egyetemi docens

Fodor Veronika a Mezőgazdasági és erdészeti környezetvédelem szekcióban „A klimatikus viszonyok hatása az erdészeti káresetek előfordulására” c. dolgozatával III. díjat nyert, konzulens: Dr. Vig Péter egyetemi docens

Tóth Ildikó a Vízi környezetvédelem szekcióban a „Vízbiológiai vizsgálatok a Rák-patakon” c. dolgozatával a WÜRTH alapítvány különdíját kapta, konzulensei: Dr. Traser György egyetemi docens, Dr. Heil Bálint egyetemi docens

Papp Zsófia a Környezeti ásványtan, geokémia, környezeti földtan, geofizika és hidrológia szekcióban a „Régészeti célú geofizikai mérések a pilisszentkereszti ciszterci apátság területén 2003-ban” c. dolgozatával a MÁFI különdíjában részesült, konzulense: Prof. dr. Szarka László egyetemi tanár

Zalai Viktória a „Zalaegerszeg levegőkörnyezeti állapotának jellemzése bioindikáció segítségével” c. dolgozatával az OMSZ különdíját kapta, konzulense: Dr. Vig Péter egyetemi docens

Barki Márta a Természetvédelem B szekcióban „A széncinege (Parus major Linnaeus 1758) költésének vizsgálata a Soproni Botanikus Kert mesterséges odútelepén 1954 és 1974 közt gyűjtött adatok alapján” c. dolgozatával a BNP különdíját nyerte el, konzulense: Dr. Traser György egyetemi docens

Díjazottjainknak gratulálunk, további eredményes munkát kívánunk!!

Dr. Varga Viktória
EMK hivatalvezető

FŐZŐVERSENY AZ ERDŐMÉRNÖKI KARON

Nagy valószínűséggel hagyományt teremtett az Erdőmérnöki Karon a Selmeci Társaság, amikor 2006 márciusának utolsó napján (ráadásul pénteken, amikor a hallgatók általában már tömött sorokban utaznak hazafelé) megrendezte az erdőmérnöki szak évfolyamainak főzőversenyét. Inhaizer Hubert, a Társaság kari elnöke szerint az eseményt egyben a hallgatói-oktatói együttlét példájának is szánták. A szervezést rengeteg utánjárás, engedélykérések garmadája előzte meg, ezért a szervezők előtt le a kalappal! (rajtam sapka volt, de azt sem vettem le, nehogy megfázzon a fejem).

Az „E” épülettől lefelé, délután 4 órakor már javában rotyogott egymás mellett az 5 hatalmas bográcsok, amelyekből illatos felhők szálldogáltak-gomolyogtak a fölöttünk tornyosuló szomszédos botankerti fák között. Az 5 bográcsok mindegyikében 5-6 sürgölődő hallgató gyűrűjében egy-egy gulyás várt türelmesen arra, hogy elkészüljön. Az időjárás hozzánk való kegyessége hagyott ugyan némi kívánnivalót maga után, egészében véve azonban hangulatrontó hatása nem volt. Az épület mellett nemes soproni nedűvel teli söröshordókat vertek csapra, maga Hubert, az elnök úr töltögette szakértelemmel csordultig a nagy űrtartalmú műanyagpoharakat. A rendre a program oktatói házigazdája, Veperdy Gábor tanár úr felügyelt.

Botankertünk egén időközben vészes záporfellegek jelentek meg. A záporral együtt Mészáros Károly dékán úr is megérkezett, kár, hogy csak rövid ideig maradhatott. A kiadós zápor miatt a 6 óra táján elkészült gasztronómiai remekeket úgy kellett bementeni az épületbe, ahol a zsúfolá-

sig megtelt (az előadásaimra mindig ennyi hallgatót kívánnék) tanteremben került sor az est fénypontjára.

A műsort egyetlen zavaró tényező gyengítette: borversenyben az egyes italok között a zsűritagok mindig kapnak valamit enni. Ételversenyben ezen az alapon az egyes étkek között italt kellett volna kapni. Nahát ez nem történt meg, pedig elősegítette volna a már elfogyasztott étek utólagos hatástalanítását...

A konyhaművészet szinte tökéletes remekeinek végigkóstolása után a zsűri tagjai Veperdy tanár úr illatozó dohányfüsttel teleaggatott szobájába vonultak, s termékeny vita után hozták meg döntésüket. A rendkívül szoros eredményt néhány perc múlva a zsűri elnöke a szép számú résztvevő harsány ovációja közepette hozta napvilágra. Megdicsérve az ötlet és a végrehajtás megalkotóit, kifejezte reményét, hogy nem az utolsó ilyen jó hangulatú összejövetelnek lehetett cselekvő részese. Az első helyezéssel az utolsó nem kredites, az V. évfolyamot – ugye, az öreg firmák! - jutalmazta a zsűri. A jutalom egy literes Zwack UNICUM volt, a további helyezettek jutalmazásakor az UNICUM-os üvegek mérete a helyezés számával arányosan csökkent. Mivel az így létrejött UNICUM-os számtani sorozat csak 4 tagból állt, a különdíjas IV. évfolyamnak egy gyengébb hatásfokú itallal teli, de nem kevésbé dizájnos üveg jutott.

Hogy a bölcs utókor se hiányolja, a teljesség kedvéért a zsűri tagjai (nem feltétlenül a szakács szakmához való hozzáértés sorrendjében, de akik mindegyike pótolhatatlan szerepet játszott az igazságos ítélet meghozatalában) az alábbiak voltak:

Varga Szabolcs, Veperdy Gábor, Lakatos Ferenc és Ferencné, Kiss József, Bácsatyai László (elnök, s egyben korelnök). Az eredményhirdetés közben futott be végszóra Rumpf János, aki - szemmel láthatóan éhesen - jóízűen látott neki a falatozásnak.

Amikor a krónikás hazaindult, a bográcsok tartalmának ürítése és a hangulat emelkedése még javában folyt.

Bácsatyai László

A MONITOR ELŐTTI MUNKAVÉGZÉSRŐL

A képernyő előtti munkavégzés rendkívül fárasztó, egészséget több szempontból károsító munkakör. Kötelező a kétévenkénti alkalmassági vizsgálat, részben a fokozott pszichés terhelés, részben az alább említett egészségkárosító hatások miatt.

Mivel az újabb monitorok már nem vibrálnak ezért az ebből adódó látást károsító hatásuk csökkent, így a régi típusú vibrációt kiszűrő védőszemüvegre nincs szükség. Mégis kötelező a látást kétévente szemorvossal ellenőriztetni, mivel a látást mégis erősen rontják. A számítógépes munkavégzés során az ember felvesz egy merev testtartást, keveset pislog, így mind a szem, mind a nyak, a váll, és az egész gerinc melletti izomzat feszült állapotban van. A szemizmok alkalmazkodási képessége emiatt az állandó feszülés miatt romlik, elsősorban ez okozza a látás romlását. Szintén az izomfeszülés miatt rendkívül gyakori panasz a nyak, a váll, a derék fájdalma, és a fejfájás. Ezért írja elő törvény, hogy 50 perc után 10 perc munkaközi szünetet kell tartani. Ezt a szünetet célszerű speciális tornával tölteni (...) Ennek hiányában sokat segít azonban az is, ha felállunk a gép elől, másfajta tevékenységet végzünk, amely lehet munkahelyi, nem számítógépes munka is. Az óránként 10 perces szüneteket nem lehet összevonni, mert akkor a fent említett izomlazító hatásuk már nem érvényesül elég hatékonyan.

Legalább ilyen fontos a képernyős munkahelyek szakszerű kialakítása. A képernyőfigyelés akkor jelenti a legkisebb megerőltetést, ha kb 20°-ban előrehajtott fejjel nézzük a szintén kb 20 °-ban döntött képernyő középpontját. A képernyő nem állhat ablak felé nézve, vagy ablaknak háttal, csak az ablakra merőlegesen helyezhető el minél távolabb az ablaktól. Az ablak teljes felületét hatékony fényszigetelő függönnyel kell ellátni. A falak, bútorok, padozat nem lehetnek fényesre lakkozottak, csakis nem tükröző, világos pasztellszínűek.

A képernyős munka legmegterhelőbb típusa az adatok, szövegek gépbe írása (monoton, rutin munka), mivel felváltva kell figyelni a monitort és az írott anyagot. Célszerű a képernyő mellett vele egy magasságban kézirattartót elhelyezni, és szükséges a kézirat jó megvilágítása.

A billentyűzetet, egeret úgy kell elhelyezni, hogy az alkar és a kéz izmai, ínai ne feszüljenek, mert ez izomfájdalmat okoz. Az asztal elhelyezésénél figyelembe kell venni, hogy a monitor nem tükröződjön, valamint az íróasztal magassága a kényelmes munkát lehetővé tegye. A szék állítható magasságú kell hogy legyen, külön mozgathatónak kell lennie a háttámlának. Csak 5 lábú, görgőkkel ellátott szék alkalmazható, a széknek párnázottnak kell lenni, ajánlatos a karfa magasságának állíthatósága. A széket úgy kell beállítani, hogy a lábszárak közel függőlegesen helyezkedjenek el, a talpak kényelmesen megtámaszkodjanak a padlón vagy a lábtámaszon, a combok közel vízszintesek, a felkarok laza tartásban közel függőlegesek legyenek, az alkarok felfeküdjenek a karfára, és vízszintesen álljanak, a gerincoszlop oldalról nézve enyhén ívelt, és kissé előre dőlt legyen. A világítás a fentieknek feleljen meg (a képernyő ne tükröződjön, és a nyomtatott szöveg jól olvasható legyen). Képernyős munkahelyen a zaj maximum 50-55 dBA lehet, mivel a zaj nem csak a figyelmet károsítja, ami önmagában is csökkenti a teljesítőképességet, hanem a bonyolult koordinációs cselekvéseket is (pl. gépelés). A zaj érzelmi hatása is jelentős. Negatív érzéseket, bosszúságot, ingerültséget vált ki. Különösen kellemetlenek a nagyobb frekvenciájú és szaggatott zajok, pl. telefon, de rendkívül zavaró a rádió is (figyelmet megosztja).

Mint az elején szó volt róla kötelező a kétévenkénti általános orvosi vizsgálat, és a kétévenkénti (szükség esetén soron kívüli) szemészeti szakvizsgálat. Amennyiben a munkavégzéshez szemüveg szükséges ezt, ha csak a munkahelyen használja a dolgozó, teljes összegben a munkáltató fizeti, amennyiben más helyen is használja, a munkáltató 2 évente hozzájárul a szemüveg költségeihez.

Dr. Németh Erzsébet
foglalkozás-egészségügyi szakorvos

EMLÉKEZÉS KETTINGER GYULÁÉKRA

Előző héten még parádés Gyula napot ünnepeltünk együtt. Az ital mellé Tessedik Sámuel műveinek reprezentatív kiadását vittem. Szerette az ilyen olvasmányokat, tudat alatt történész volt. Azzal váltunk el az éjszakában, hogy hétfőn ne menjek locsolni, mert a feleségével valahova elutaznak. Ez régi szokásuk volt, összejárták az országot, különösen a történelmi emlékhelyeket. Hétfőn délután négykor hazatelefonált, hogy indulnak vissza, de még valami kápolnát megkeresnek.

A rádió bemondta, hogy egy házaspár a vasúti sínekre hajtott, és az érkező vonat halálra gázolta őket. Sajnos gyakori az ilyen híradás. Aztán jött a telefon, hogy Kettinger Gyuláékról van szó. Áldozatul esett spaniel kutyájuk is. Szótlanul, döbbenten néztük egymást. Az egész hihetetlennek tűnt, és még ma is az.

Kettinger Gyula bennszülött mosoni. Édesapja, aki szabó mester volt, megjárta mindkét világháborút, és csak ezután alapított családot. Gyula egyedüli gyerekként 1947-ban született, és bizony nem dúskálhatott a földi javakban. A gyökerek a hasonló sorsúakkal tették szolidárissá, és ez a hovatartozás végig elkísérte. Mélységes barátságunk innen eredt, erre épült. Szorgalmas volt, segítőkész és fáradhatatlan, kikapcsolódása a természetjárás. Nem tudni hány száz kilométereket gyalogolt az ország legkülönbözőbb tájain felesége társaságában. Mérhetetlen tudásvágy élt benne, mindent meg akart tanulni, mindent be akart pótolni, mely őseinek nem adatott meg. Az ismeretek bővítésében telhetetlen volt.

A tanulás a szakmunkás képzéssel indult. Először édesipari szakmunkássá képezte magát. Mindig emlegette, hogy a Budapesti Csokoládégyárban volt tanonc, majd Sopronban katona. Persze halmozta a szakmákat. Hamarosan konzervipari szakmunkás bizonyítványt mutatott fel. Természetes, hogy a gimnáziumi érettségit is megszerezte levelező tagozaton. Ekkor már a Mosonmagyaróvári Konzervgyárban dolgozott. Úgy tudom, elvégezte a közgazdasági technikumot is. Előfordult, hogy egyszerre több helyen is tanult, szinte titokban, mert tanulmányi szabadságot soha nem kért. Éjjel és hétvégeken készült a vizsgákra, örökös időzavarban.

Már csak ráadás volt a Kereskedelmi és Vendéglátóipari Főiskola, melynek Kereskedelmi Karán diplomázott. Ekkor már mellettem dolgozott a Lajta-Hansági Állami Gazdaságban (1972), és járta a ranglétrát. Ha valamit valahol el kellett intézni, akkor a Gyulát küldtem, mert mérget lehetett rá venni, hogy dolgavégezetlenül nem jön haza. A partnerek már ismerték. Elintézték amiért ment, mert tudták, hogy képes éjszakára is ott maradni az irodaajtóban. Legnagyobb egykori kereskedelmi partnerünk, az AGKER Kft. régi munkatársai tanúsíthatják ezt.

A rendszerváltás után a gazdaság egyik vetőmag üzemének privatizálásában vett részt, mely Lajtamag Kft. névre hallgat, és működik ma is. Mint társtulajdonos fáradhatatlanul dolgozott, nehéz lesz utódot találni. A Kft. saját halottjának tekinti. A cég nevét sokszor lehet olvasni különféle nemes rendezvények támogatói között.

Gyula soha nem elégedett meg szakmai munkájával, mindig volt valami hobbija. Egyidőben a vízierőművek látványáért utazott akár a világ végére is, és előszeretettel mászta meg a legmagasabb szélerőműveket. Későbbi korszaka a magyar arisztokrata családok mezőgazdasági kapcsolataihoz kötődnek. Folyamatosan foglalkozott karunk történetével, környékünk régi eseményeivel. Autodidakta volt, társszerzője a „Magyaróvári Habsburg Nagybirtok története" című könyvnek. Közben megszámlálhatatlan tudósítást írt a legkülönbözőbb médiákba, kiterjedt levelezést folytatott neves személyekkel, hatalmas albumokat rendszerezve. Később írásait fotókkal illusztrálta, megszállott fényképész lett. Mellesleg a vetőmag szakma profi menedzserévé nőtte ki magát.

A Nyugat-Magyarországi Egyetem Mezőgazdasági-és Élelmiszertudományi Karához ezer szállal kapcsolódott. Minden rendezvényen jelen volt, tudósításokat írt, fénykép-dokumentációkat készített, és sokat tett a kar PR-képének formálásában. Az utóbbi években előadásokat is tartott, főként a marketing tevékenység gyakorlatáról. Méltán kapta meg a Kar kitüntető emlékérmét, bár mindig kétségei voltak, hogy vajon megérdemelte-e? Minden hiúság fényévnyi távolságban volt tőle.

Különös szálak fűzték a „Gazdálkodás" folyóirathoz, ahol nagy számban jelentek meg írásai. A folyóirat anyagi hátterének biztosításához tulajdonostársával együtt évek óta szponzori tevékenységet folytattak.

Munkáját felesége is segítette, aki a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen végzett, Budapesten. Egy fia és egy lánya van, akikkel szintén nagyszámú iskolát végeztetett, és akik unokákkal ajándékozták meg. Nagyszerű családapa volt. Bár ilyen szempontból példaképemnek tekintettem, megközelíteni sosem tudtam.

Kézfogása mint egy satu, kemény próbatétel volt. Hiányozni fog. Baráti társaságban mindig csipkelődtünk. Néhány pohár bor után azzal frocliztam, mint édesipari szakmunkást, hogy a konyakos meggybe miként teszik bele a meggyet, és hogyan tapasztják be a lyukat úgy, hogy az nem látható. Ilyenkor hosszú előadást tartott arról, hogy kémiai folyamatok vannak az ügy hátterében. Én azt mondtam, hogy már mindent értek, csak a lyuk betömése nem világos még mindig számomra. Akkor újra elmagyarázta. Az ötödik rákérdezés után többnyire berágott, és fölháborodva érdeklődött, hogy én hogy tudtam elvégezni a nyolc osztályt?

Mindez a múlté. Egy rossz mozdulat, egy pillanatnyi kihagyás, és mindketten már az alvilági folyó partján álltak, és várták a révészt, aki átviszi őket a túlsó partra.

Dr. Nagy Frigyes

IN MEMORIAM MURAI BÉLA

Hogy hallgatók és kollegák a temetésen kívül a egyéb formában is elköszönhessenek szeretett tanáruktól Murai Béla mestertanártól, az atfk.nyme.hu kari honlapon létrehoztunk egy webes felületet. A beérkezett közel 300 üzenetet ígéretemhez hűen a családnak átadtam. Ezúton tolmácsolom köszönetüket minden üzenet küldőnek. Emlékként álljon itt is pár hozzászólás, ami valósan tükrözi a szakember és életvidám kollega emlékét.

•Drága Tanár Úr! Nyugodjék békében. A vizsgán szerettem volna megköszönni az Öntől tanultakat. Már csak itt tudom: KÖSZÖNÖM Veronika

•Mély megdöbbenéssel értesültem a történtekről. Béla bácsi mindig ott fogsz tündökölni a TK egén! Katalin

•...az egyik pillanatban még látom, érzem, hallom, keresem, MEGTALÁLOM, együtt nevetek vele, sosem megyünk el egymás mellett szó nélkül... a másik pillanatban pedig döbbenten nézek fel a fekete zászlóra az iskola főépületén...s amikor belépek könnyek szöknek szemembe, s akiről az imént beszéltem, egy csendes, szelíd gyertya lángja mögül néz rám egy fotóról, mintha most is találkoztunk volna... de most beleremegek, s elszorul a lélegzetem..."Őrizni fognak tetteid, elmúlni nem hagyunk. Emléked nem halványul, míg Rád gondolunk. Az ember több, mint a múlt idő, az ember az egész végtelen, búcsúzni tán épp ezért mindig reménytelen." Fájó szívvel búcsúzom én is sokunk nevében kedves tanárunktól, Murai Béla bácsitól...Magdolna

•Az utolsó végzett tesis csoport nevében mondom, mindig szeretni fogunk Béla bácsi! Köszönünk mindent TŐLED! Örök tisztelettel: Szaki

•Drága Béla bácsi! Nem tudom, mit mondjak! Mélyen megrendülve és tehetetlenül fogadtam a hírt, hogy elmentél. Te voltál az első, aki 1994-ben a kezemet fogva, mint kézilabdást körbe vittél a fősulin. Együtt horgásztunk, amikor HÖK-elnök lettem és őszintén elmondtad a véleményedet rólam, a HÖK-ről. Őszinteségeddel és közvetlenségeddel magad mellé állítottál engem, mindenkit. Nem tudom...meghalt bennem egy kis TK! Isten veled, drága Béla bá! Örökké tisztelegve emlékednek: Csizmazia Gábor (Csizi)

•Béla Bá! 4 évig hűséges voltam óráihoz, edzéseihez, s most itthagyott. Engem, minket. Még tanultam volna, de már nem lehet. Megtiszteltetés volt hogy ismerhettem. Pihenjen békében! Gyuri

•Béla Bácsi! Emlékeinkben mindig ott leszel, ahogy hozzásegítettél minket kitartásoddal, buzdításoddal az Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskola hírnevének öregbítéséhez, stratégiát tanulhattunk tőled az életrenevelséhez és mindezt szeretve, tiszta szívvel, vidáman adtad át nekünk. Nyugodj békében! Szabolcs (iszabi)

•Béla bácsi! Köszönöm, hogy őszinte voltál hozzám mindig és kritikus! Pótolhatatlan vagy és nagyon mély űrt hagysz magad után! Köszönöm, hogy megtanítottál tanítani! Bárdó

•Drága Béla bácsi! Rég nem találkoztunk, és ki tudja mikor fogunk legközelebb! Tudom, akkor is kacsintani fogsz, ahogy mindig szoktál, megkérdezed, hogy vagyok, de Téged érdekel is a válasz! Mindig érdekelt. Most azokat sajnálom, akik nem ismertek Téged, akiket nem tanítottál, tanítasz ezután. Akikkel nem gyűjtöttél tűzrevaló ágakat, akikkel nem ücsörögtél a tűz mellett a vizitúra állomásán, vagy akikkel nem vitattad meg, hogy ki horkolt legjobban éjjel a táborban. Sajnálom azokat, akikkel nem horgászol együtt, akiket nem készítesz fel versenyre, akiket nem tanítasz meg kislabdával dobni, akiknek nem mutatod meg a kézilabda fortélyait. Őket sajnálom. Mi meg majd úgyis találkozunk, bár, ha megbocsátasz, most nem sietnék utánad. Addig fogd ki a halvacsorához valót, én meg majd viszek hozzá valami finom borocskát, aztán majd együtt elköltjük. Köszönök Neked mindent Béla bá! György

•Drága Béla bácsi! Már eltelt néhány nap, mióta elmentél, de nem dolgoztam fel a távozásod. Rendkívül hálás vagyok azért, hogy megtanítottál úszni! A legemberibb tanár voltál ezen a főiskolán! Gábor

ELHUNYT SIPŐCZ JÓZSEF (1952 – 2006)

Nagyon sokan voltunk szülőfalud kicsi temetőjében április 29-én délután, amikor búcsúztunk tőled Jóska. Sokan eljöttünk, hogy lerójuk kegyeletünket egy olyan ember előtt, aki egész életében igazi barát, kedves kolléga, szerető családtag, szülőfaluját soha el nem hagyó, igaz ember volt.

Ott voltunk szinte mindannyian az évfolyamtársaid, egyetemi munkatársaid, Bágyogszovát lakói, ismerőseid, barátaid. Alig fértünk be a vízparton lévő temetőbe. Mindannyian azt kérdeztük, hogyan történhetett meg ez a visszavonhatatlan, tragikus esemény, ez a hirtelen halál, ami erőd teljében, alkotó pályád csúcsán ért. Én, aki a barátod, az évfolyamtársad és egyetemi kollégád is voltam tudtam, hogy tele voltál tervekkel, készültél a PhD védésedre, a következő oktatási és kutatási feladatokra, közben nagy szeretettel ápoltad idős, beteges édesanyádat, segítetted családtagjaidat. Ezeket a célokat, feladatokat feleslegessé tette a hirtelen halál.

A veszteség, ami halálod miatt ért minket, felmérhetetlen. Sokat veszített az Óvári Alma Mater, ahol diákoskodtál, majd 31 évig a gazdász hallgatók tanítását, nevelését végezted. Nagyon fog hiányozni a szorgalmas kutatómunkád a méltán híres Takarmányozástani Tanszéken, ahol egyik meghatározó egyéniség voltál.

Szinte hitetetlen, még csak 53 éves voltál és itt hagytál bennünket. Az itt maradtak, családtagjaid, barátaid, kollégáid, szűkebb pátriád szomorúan gyászolnak, őrzik emlékedet a kedves, csendes, vidám, életerős Sipőcz Józsefet, mindenki Jóskáját.

Gergely István

EGYETEMI SPORTNAP MÓVÁRON

ahogy a móváriak látták...

2006. április 27-én rendezték meg az Egyetem Mezőgazdaság- és Élelmiszertudományi Karának szervezésében a Nyugat-Magyarországi Egyetem sportnapját. Az esemény lebonyolítására a kar sportcsarnokában és az azt övező salakos, illetve bitumenes pályán került sor.

A hallgatók négy sportágban – kézilabda, kosárlabda, labdarúgás, asztalitenisz – mérhették össze tudásukat.

A női kézilabda meccsek a csarnok mellett található salakos pályán zajlottak. A játékidő 2x15 percet ölelt fel, 2 perces szünetekkel. A lányok körmérkőzést játszottak, melyből végezetül a győriek (Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskolai Kar) kerültek ki győztesen. Második helyezést értek el a soproniak (Benedek Elek Pedagógiai Főiskolai Kar), míg az óváriak (Mezőgazdaság- és Élelmiszertudományi Kar) a dobogó harmadik fokára állhattak fel.

A női, illetve férfi kosárlabda mérkőzései egyaránt a sportcsarnokban kaptak helyet. A játékidő a női kosárlabda esetében 2x12 perc, 2 perc szünettel, a férfi kosárlabdánál 2x15 perc, 2 perc szünettel, futó órával, félidőnként egy időkéréssel. Az eredmények a következőképpen alakultak: a nőknél első helyezést ért el Sopron csapata, második Óvár, a harmadik Győr lett; a férfiaknál a soproni Közgazdaságtudományi Kar végzett az első helyen, az ezüstérmet a szintén soproni Faipari Mérnöki Kar vitte el, a harmadik helyet az óváriak szerezték meg, míg a negyedik hely a győrieket illette meg.

A legtöbb csapat részvételével zajló férfi labdarúgás meccseire a sportcsarnok mögött elhelyezkedő bitumenes pályán került sor. Összesen 10 mérkőzést követően, a derekas küzdelemből végülis Óvár csapata került ki győztesen. Második helyezést ért el a soproni Erdőmérnöki Kar csapata, a bronzérmet a Közgazdaságtudományi Kar szerezte meg, negyedik Győr (Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskolai Kar), az ötödik pedig a Benedek Elek Pedagógiai Főiskolai Kar csapata lett.

Az asztalitenisz sportágat a sportcsarnok pingpong termében tartották. Kétfős csapatok részvételével (egy nő és egy férfi), kis DC rendszerben, két nyert játékig folytak az összecsapások. A csapatverseny egy női, egy férfi és egy páros mérkőzésből tevődött össze. A végeredmény a következő: I. helyezést ért el a soproni Erdőmérnöki Kar, második a soproni Közgazdaságtudományi Kar csapata lett, Óvárnak pedig a harmadik helyezés jutott.

A rendezvény rendkívül jó hangulatban telt, szerencsére szurkolók és nézők is akadtak szép számmal. Reméljük mindenki kellemes élményekkel tért haza, emelve ezzel a sportnap népszerűségét és elősegítve az elkövetkező években várható nagyobb arányú részvételt.

Köszönetet mondunk a kar vezetőségének, a Testnevelési Tanszék vezetőjének, Mészáros Mihálynak – akinek az egész sportnap szervezése köszönhető –, az egyetemi konyhának az étkezés biztosításáért, valamint mindazoknak, akik a lebonyolításban szerepet vállaltak.

Salamon Ildikó
(szervező)
PhD hallgató

... és ahogy a győriek

Az előzetes nevezés alapján kiderült, hogy szinte minden sportágban neveztünk: foci, kosár, kézilabda és pingpong.

Pár szó a szervezésről: mit is lehetne mondani, nem volt a legmegfelelőbb. Nehéz összehangolni hét kart.

Természetesen minden játékot a TK csapatai kezdtek. Helyt álltunk fociban, ahol a főiskolán méltán híres „Gazdagok és Szépek" team-je képviselt minket, kisebb nagyobb sikerrel. Mérlegünk két vereség és egy győzelem.

A kosárlabdában női és férfi csapatot egyaránt indítottunk. Sikereket nem nagyon értünk el, de mindenképpen elmondható, hogy az a szív és odaadás, amellyel csapataink játszottak, mindennél többet ért.

Végül a méltán híres kézilabda. Ez volt az a versenyszám, ahol a legnagyobb esélyekkel indultunk, köszönhetően a jól megszervezett csapatnak, akiket mindenki Béla bácsija delegált. Kiváló csapategységről kell beszélnem, hiszen azokban a napokban nem volt könnyű játszani. Mivel egy csapat visszamondta a nevezést, csak két mérkőzésünk volt hátra.

MÉK-TK meccsel kezdtünk, ahol simán 14-3-ra vertük meg az ellenfelünket. Majd jött egy sokkal keményebb összeütközés. Végig fej-fej mellett haladva de a jobb hajránknak köszönhetően a TK csapata 6-4-re megverte a soproniak gárdáját.

Ezzel a két győzelemmel megnyertük a „kupát". A csapat tagjai ezúton is szeretnék a győzelmet felajánlani Murai Béla bácsinak és megköszönni mindazt, amit tőle tanultak.

NYME-ATFK
Kozi

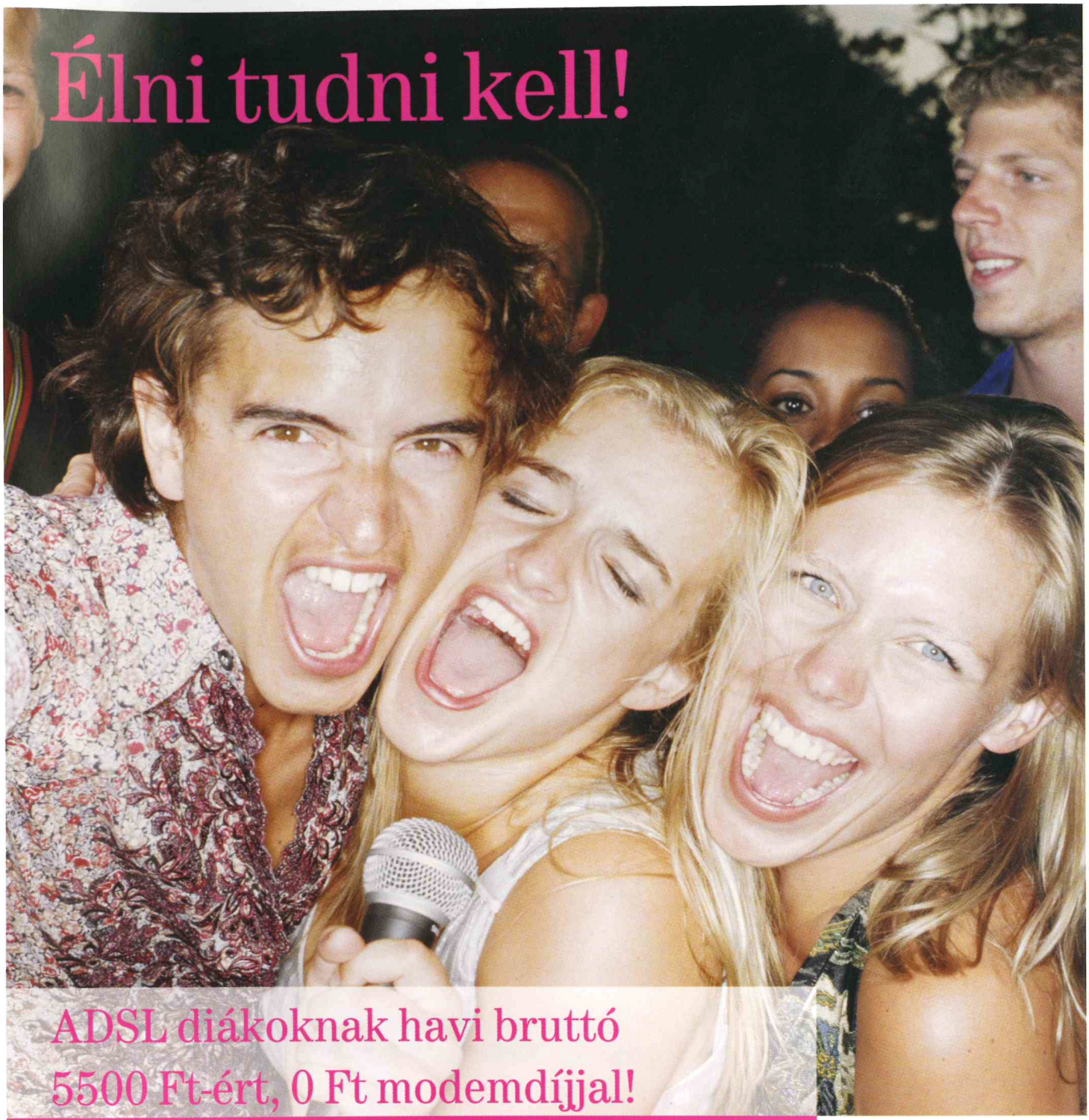

ADSL diákoknak havi bruttó 5500 Ft-ért, 0 Ft modemdíjjal!

Kéne egy ADSL-hozzáférés, ami egész nyáron kéznél van, de amíg nyaralsz, nem kell fölöslegesen fizetned?

- 512 kbit/s maximális letöltési sebesség
- Forgalmidíj-mentes internet-hozzáférés
- A nyári hónapokban csak abban az esetben számlázzuk ki a havidíjat, ha az adott hónapban tényleg neteztél.*

ADSL diákoknak. Így érdemes!

T··Online···
www.t-online.hu

A feltüntetett ajánlat 2006. május 3-ától visszavonásig érvényes a Magyar Telekom szolgáltatási területén, egyéves hűségnyilatkozattal. A tájékoztatás nem teljes körű, további információ a www.t-online.hu oldalain. ☎ 1234

* A kedvezményt utólag, a következő hónapban írjuk jóvá.

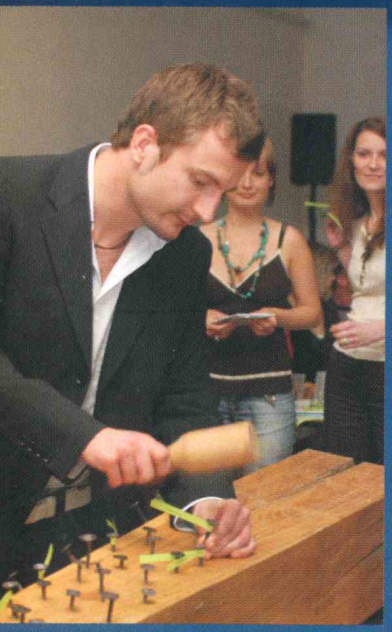

VALÉTÁLUNK

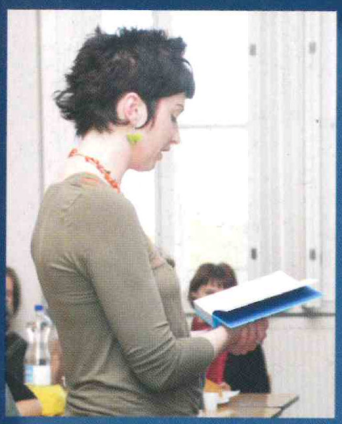

Részlet Szigeti Adrienn (AMI) V. éves búcsúztatón elmondott szövegéből (Részlet Kurt Vonnegut 1997-ben a Massachusettsi Műegyetemen elmondott avatási beszédéből)

"... Minden nap csináljanak valamit, amitől rettegnek.
Énekeljenek.
Törődjenek a más emberek érzéseivel. Ne tűrjék, ha más emberek nem törődnek az Önök érzéseivel.
Használjanak fogselymet.
Ne pazarolják az idejüket féltékenykedésre.
Egyszer elkésnek vele, másszor még korai.
A verseny hosszú és a végén kiderül, hogy magad voltál az ellenfél.
Ne felejtsék el a dicséreteket. Felejtsék el a sértéseket. Ha ez sikerül, nekem is árulják el a receptet.
...Ne érezzenek bűntudatot, amiért nem tudják, hogy mit akarnak az élettől. Érdekesebb ismerőseim közül huszonkét éves korában egy sem tudta, hogy mit akar kezdeni az életével. A legérdekesebb negyvenes ismerőseim még most sem tudják..."

Megkaptad már
Te is jogtiszta szoftveredet?
www.tisztaszoftver.hu

Microsoft Campus Agreement Subscription

Ha még nem, akkor igényeld a www.tisztaszoftver.hu weboldalról.

Óravázlat?
Előadásjegyzet?
Házi dolgozat?
Nem gond!
Otthon a gépemen hamar megírom!

Az Informatikai és Hírközlési Minisztérium (IHM) Tisztaszoftver Programja keretében a felsőoktatási intézményekben, valamint az oktatók, hallgatók és dolgozók otthoni számítógépein továbbra is legálisan és térítésmentesen használható a Microsoft operációs rendszere és irodai alkalmazása.

Az IHM és a Microsoft Corporation 3 évre szóló megállapodása értelmében a következő szoftvertermékek használhatók díjmentesen:

- Microsoft Windows Professional Frissítés
- Microsoft Office Professional
- Microsoft Core CAL (ügyfélhozzáférési licenc)

Informatikai és Hírközlési Minisztérium

Microsoft Windows XP Professional

Microsoft Office

További információk: Tisztaszoftver Program Ügyfélszolgálat, telefon: (06-1) 279-2880 (H-P: 8.30-16.30-ig)
E-mail: tisztaszoftver@tisztaszoftver.hu, postacím: Rufusz Kft, 1519 Budapest Pf. 219